

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 31 Ağustos – 08 Eylül 2010	Yayımlandığı Tarih 09 Eylül 2010	Sayı 458
--	--	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [Ulusal ve Resmi Bayramlarda Yapılacak Törenler Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik'in Yürürlüğe Konulması Hakkında 2010/800 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#) (R.G. 8 Eylül 2010 – 27696)
- [Mahalli Kurtuluş Günleri, Atatürk Günleri ve Tarihi Günlerde Yapılacak Törenler Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik'in Yürürlüğe Konulması Hakkında 2010/801 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#) (R.G. 8 Eylül 2010 – 27696)
- [Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlanma, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik'in Yürürlüğe Konulması Hakkında 2010/802 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#) (R.G. 8 Eylül 2010 – 27696)
- [Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 1 Eylül 2010 – 27689)
- [Özürülerin Devlet Memurluğuna Alınma Şartları ile Yapılacak Yarışma Sınavları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 3 Eylül 2010 – 27691)
- [Kokuya Sebep Olan Emisyonların Kontrolü Yönetmeliği](#) (R.G. 4 Eylül 2010 – 27692)
- [Tarım Havzaları Yönetmeliği](#) (R.G. 7 Eylül 2010 – 27695)
- [Türkiye Barolar Birliği Avukatlık Kanunu Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 7 Eylül 2010 – 27695)
- [Türkiye Barolar Birliği Reklam Yasağı Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 7 Eylül 2010 – 27695)
- [Elektrik Piyasası Müşteri Hizmetleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik](#) (R.G. 8 Eylül 2010 – 27696)
- [Askerî Hâkim Adaylarının Seçimi ve Yetiştirilmesi Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 8 Eylül 2010 – 27696)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Yalvaç/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Ağrakçe/Türkiye\)](#)

- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Çengelli ve Eryılmaz/Türkiye\)](#)
- [Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tarife \(R.G. 2 Eylül 2010 – 27690\)](#)
- [Maliye Bakanlığında Motorlu Taşıtlar Vergisi Genel Tebliği \(Seri No: 36\) \(R.G. 7 Eylül 2010 – 27695\)](#)
- [Başbakanlıktan Kanatlı Hayvanlarda Görülen Kuş Gribi Salgını Konusunda Yapılması Gereken Hazırlıklar Hakkında 2010/21 Sayılı Genelge \(R.G. 4 Eylül 2010 – 27692\)](#)
- [Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünden “Yardım Kampanyası” Konulu Duyuru](#)
- [2010 Ağustos Ayında İstifa Eden, İsteği Üzerine ve Yaş Haddinden Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılarını Belirtir Liste](#)

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı : 2010/800

Ekli “Ulusal ve Resmi Bayramlarda Yapılacak Törenler Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; Bakanlar Kurulu’nca 9/8/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

C. ÇİÇEK

Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Dev. Bak. ve Başb. Yrd. Dev. Bak. ve Başb. Yrd. Dev. Bak. ve Başb. Yrd. Dev. Bak. ve Başb. Yrd. Dev. Bak. ve Başb. Yrd.

H. YAZICI
Devlet Bakanı
E. BAĞIŞ
Devlet Bakanı
M. V. GÖNÜL

F. N. ÖZAK
Devlet Bakanı
S. A. KAVAF
Devlet Bakanı
B. ATALAY

M. Z. ÇAĞLAYAN
Devlet Bakanı
C. YILMAZ
Devlet Bakanı
A. DAVUTOĞLU

F. ÇELİK
Devlet Bakanı
S. ERGİN
Adalet Bakanı
M. ŞİMŞEK

Milli Savunma Bakanı İçişleri Bakanı Dışişleri Bakanı Maliye Bakanı
N. ÇUBUKÇU M. DEMİR R. AKDAĞ B. YILDIRIM
Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı Ulaştırma Bakanı
M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN T. YILDIZ
Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı
E. GÜNAY V. EROĞLU
Kültür ve Turizm Bakanı Çevre ve Orman Bakanı

**ULUSAL VE RESMİ BAYRAMLARDA YAPILACAK TÖRENLER
YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 14/8/1981 tarihli ve 8/3456 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Ulusal ve Resmi Bayramlarda Yapılacak Törenler Yönetmeliğinin 7 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının ikinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Başkent'te Genelkurmay Başkanlığınca, Başkent dışında Garnizon Komutanlıklarınca, Genelkurmay Başkanlığının bu Yönetmelik hükümlerine uygun olarak hazırlayacağı devamlı talimatına göre yürütülür.”

“5. CUMHURİYET BAYRAMI, ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI, ATATÜRK'Ü ANMA VE GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI VE ZAFER BAYRAMI İLE İLGİLİ ORTAK HÜKÜMLER

Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı, Atatürk'ü Anma ve Gençlik ve Spor Bayramı ile Zafer Bayramının Başkent'teki tebrikatında TBMM Başkanı veya Başbakan bulunması durumunda, TBMM Başkanı ve Başbakan tebrikatı koordinatör kurum temsilcisi ile birlikte kabul eder ve önde yer alır. Taşrada Cumhuriyet Bayramı dâhil bütün bayramların tebrikatında, TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda, TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan tebrikatı Mahalli Mülkiye Amiri ile birlikte kabul eder ve önde yer alır.

Tören geçişinde, TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda, bu kişiler tören geçişini Mahalli Mülkiye Amiri, Garnizon Komutanı ve Belediye Başkanı ile birlikte şeref tribününde ayakta kabul ederek selamlar.

Başkent dışında TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda, bu kişiler şeref tribününde Mahalli Mülkiye Amirinden önce yer alırlar. Bu durumda Ek-1 listedeki kişilere şeref tribününün durumuna göre Mahalli Mülkiye Amiri, Garnizon Komutanı ve Belediye Başkanından sonra sıra ile yer verilir.

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin eki (1) işaretli listenin 8 inci sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“8. Valilikçe belirlenecek sayıda, Garnizon Komutanınca tespit edilecek silahlı kuvvetler mensupları,”

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 8 Eylül 2010 – 27696]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/801

Ekli "Mahalli Kurtuluş Günleri, Atatürk Günleri ve Tarihi Günlerde Yapılacak Törenler Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" in yürürlüğe konulması; Bakanlar Kurulu'nca 9/8/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

C. ÇİÇEK

B. ARINÇ

A. BABACAN

M. AYDIN

Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

H. YAZICI

F. N. ÖZAK

M. Z. ÇAĞLAYAN

F. ÇELİK

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ

S. A. KAVAF

C. YILMAZ

S. ERGİN

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Adalet Bakanı

M. V. GÖNÜL

B. ATALAY

A. DAVUTOĞLU

M. ŞİMŞEK

Milli Savunma Bakanı İçişleri Bakanı

Dışişleri Bakanı

Maliye Bakanı

N. ÇUBUKÇU

M. DEMİR

R. AKDAĞ

B. YILDIRIM

Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı

Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER

Ö. DİNÇER

N. ERGÜN

T. YILDIZ

Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

Sanayi ve Ticaret Bakanı

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

E. GÜNAY

V. EROĞLU

Kültür ve Turizm Bakanı

Çevre ve Orman Bakanı

MAHALLİ KURTULUŞ GÜNLERİ, ATATÜRK GÜNLERİ VE TARİHİ

GÜNLERDE YAPILACAK TÖRENLER YÖNETMELİĞİNDE

DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 3/3/1982 tarihli ve 8/4400 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Mahalli Kurtuluş Günleri, Atatürk Günleri ve Tarihi Günlerde Yapılacak Törenler Yönetmeliğinin 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) ve (f) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"b. Mülki İdare Amirinin tebrikleri kabul töreni,

Mülki idare amiri, garnizon komutanı veya temsilcisi ve belediye başkanı ile birlikte ek (I)'deki listede gösterilen sıraya göre tebrikleri makamında kabul eder. Ancak tebriklerin kabulünde, TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda bu kişiler tebrikatı mülki idare amiri ile birlikte kabul ederler ve mülki idare amirinden önce yer alırlar."

"f. Tören geçişinin yapılması,

Tören geçişi mülki idare amiri, garnizon komutanı veya temsilcisi ile belediye başkanı tarafından şeref tribününde ayakta kabul edilerek selamlanır. Ancak tören geçişinde TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda, bu kişiler tören geçişini mülki idare amiri, garnizon komutanı ve belediye başkanı ile birlikte şeref tribününde ayakta kabul ederek selamlar.

Şeref tribününde, mülki idare amiri, garnizon komutanı ve belediye başkanından başka, ek (I)'deki listede yer alan kişilere, şeref tribününün durumuna göre, sıra ile yer verilir. Ancak TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda bu kişiler şeref tribününde mülki idare amirinden önce yer alırlar. Ek (I)'deki listede yer alan kişilere mülki idare amiri, garnizon komutanı ve belediye başkanından sonra şeref tribününün durumuna göre, sıra ile yer verilir."

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/802

Ekli “Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlanma, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; Bakanlar Kurulu’nca 9/8/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

C. ÇİÇEK

B. ARINÇ

A. BABACAN

M. AYDIN

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet
Bakanı

H. YAZICI

F. N. ÖZAK

M. Z. ÇAĞLAYAN

F. ÇELİK

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ

S. A. KAVAF

C. YILMAZ

S. ERGİN

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Adalet Bakanı

M. V. GÖNÜL

B. ATALAY

A. DAVUTOĞLU

M. ŞİMŞEK

Milli Savunma Bakanı İçişleri Bakanı

Dışişleri Bakanı

Maliye Bakanı

N. ÇUBUKÇU

M. DEMİR

R. AKDAĞ

B. YILDIRIM

Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı

Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER

Ö. DİNÇER

N. ERGÜN

T. YILDIZ

Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

Sanayi ve Ticaret Bakanı

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

E. GÜNAY

V. EROĞLU

Kültür ve Turizm Bakanı

Çevre ve Orman Bakanı

**RESMİ BAYRAMLAR VE ANMA GÜNLERİNDE ANITLARA KONULACAK
ÇELENKLERİN HAZIRLANMA, TAŞINMA VE SUNULMASI HAKKINDA
YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 4/9/1973 tarihli ve 7/7058 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Resmi Bayramlar ve Anma Günlerinde Anıtlara Konulacak Çelenklerin Hazırlanma, Taşınma ve Sunulması Hakkında Yönetmeliğin 11 inci maddesinin birinci fıkrasının üçüncü cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Cumhurbaşkanı, TBMM Başkanı, Başbakan, Anayasa Mahkemesi Başkanı, Genelkurmay Başkanı, Ana Muhalefet Partisi Başkanı veya Bakana ait çelengin getirilişinde bu çelenklere, en büyük Mülkiye Amirine ait çelenkten önce yer verilir."

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 15 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Ancak, kortejde TBMM Başkanı, Başbakan veya Bakan bulunması durumunda, bu kişiler en büyük Mülkiye Amirinden önce yer alırlar."

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 21 inci maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Cumhurbaşkanı, TBMM Başkanı, Başbakan, Anayasa Mahkemesi Başkanı, Genelkurmay Başkanı, Ana Muhalefet Partisi Başkanı veya Bakanlar Kuruluna ait çelenklerin bulunması halinde bunlar birinci fıkradakilerin yerini alır."

MADDE 4 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 8 Eylül 2010 – 27696]

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

İçişleri Bakanlığından:

KARAYOLLARI TRAFİK YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 18/7/1997 tarihli ve 23053 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 11 inci maddesinin başlığı ile birinci fıkrasının (e), (g) ve (i) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri”

“e) Trafik kazalarının oluş nedenlerine göre verileri hazırlamak ve karayollarında gerekli önleyici teknik tedbirleri almak veya aldirmek,”

“g) Yetkili birimlerce veya trafik zabıtasınca tespit edilen trafik kaza analizi sonucu, altyapı ve yolun fiziki yapısı ile işaretlemeye dayalı kaza sebepleri göz önünde bulundurularak gerekli görülecek tedbirleri almak veya aldirmek,”

“i) Trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 13, 14, 16, 17, 18, 47/a ve 65 inci maddeleri hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında Cumhuriyet Başsavcılığına Sevk Tutanağı veya idari para cezasına dair tutanak düzenlemek; 47 nci maddesinin (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen kural ihlallerinin tespiti halinde, durumu bir tutanakla belirlemek ve gerekli işlemin yapılması için en yakın trafik kuruluşuna teslim etmek,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13 – Ulaştırma Bakanlığının ilgili birimleri;

a) Karayolları Trafik Kanunu açısından karayolu taşımasına ilişkin gerekli koordinasyonu sağlamak,

b) Tescile bağlı araçların muayenelerini yapmak veya yaptırmak,

c) Muayene istasyonlarını denetlemek,

ç) Karayolları Trafik Kanununun 35 inci maddesi hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında tutanak düzenleyerek idarî para cezası vermek,

d) Karayolları Trafik Kanununun 35 inci maddesinde belirlenen idarî tedbirleri almak,

e) Trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere, araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak veya yaptırmak ve denetlemek, aykırı görülen hususlarla ilgili olarak sorumlular hakkında idarî para cezasına dair tutanak düzenlemek.

f) Karayolları Trafik Kanunu ve diğer mevzuatla verilen hizmetleri yapmak, ile görevlidir.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19 – İlgili bütün kuruluşlar, yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu oldukları karayollarında;

a) Karayolu yapısını,

b) Trafik işaretlerini,
trafik güvenliğini sağlayacak şekilde yapmak ve bulundurmakla yükümlüdürler.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 20** – Karayolu yapısında çeşitli kişi, kurum ve kuruluşlarca yapılacak çalışmalarda; Karayolları Trafik Kanunu hükümleri ile bu Kanuna göre çıkarılan yönetmelik hükümleri uygulanır.

Bu çalışmalar sırasında meydana getirilen tehlikeli durum ve engeller, bütün sorumluluk bunları yaratan kişilere ait olmak üzere trafik zabıtası veya gerektiğinde genel zabıta ile iş birliği yapılmak suretiyle yolun yapımı, bakımı, işletilmesinden sorumlu kuruluşlar tarafından ortadan kaldırılır. Yapılan masraflar sorumlulara ödettilir.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 21 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yaratılan tehlike ve engeller trafik zabıtası veya gerektiğinde genel zabıta ile iş birliği yapılmak suretiyle yolun yapımı, bakımı, işletilmesinden sorumlu kuruluşlar tarafından ortadan kaldırılır, bozukluk ve eksiklikler derhal giderilir. Zarar karşılıkları ve masraflar sorumlulara ödetilir.

Işıklı trafik işaret cihazları, trafik işaret levhaları, kenar taşları, oto korkuluk ve benzeri yol ve trafik güvenliği elemanlarına zarar veren kişilerin yetkililerce tespiti halinde bu durumun, yolun yapımı, bakımı, işletilmesi ile ilgili kuruluşa bildirilmesi zorunludur.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 22 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yönetmeliğinde belirtilen hususlara aykırı olarak dikilen, konulan ve bulundurulan ışıklar, işaretleme ve benzerleri bütün sorumluluk ve giderler mal sahibine ait olmak üzere yolun yapımı, bakımı, işletilmesi ile ilgili kuruluşa kaldırılır ve yapılan masraflar sorumlulara ödettilir.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 24 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Trafik işaretlerinin bakım, onarım ve işletilmeleri dâhil temin ve tesisine, yolun yapımı, bakımı, işletilmesinden sorumlu olan kuruluşlar görevli ve yetkilidir.”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 26 ncı maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Karayollarında her iki taraftan sınır çizgisine 50 metre mesafe içinde bağlantıyı sağlayacak geçiş yolları yönünden; akaryakıt, servis, dolum ve muayene istasyonları, umuma açık park yeri ve garaj, terminal, fabrika, işhanı, çarşı, pazar yeri, eğlence yerleri, turistik yapı ve tesisler, inşaat malzemesi ocak ve harmanları, maden ve petrol tesisleri, araç bakım, onarım ve satım işyerleri ve benzeri trafik güvenliğini etkileyecek yapı ve tesisler için, o karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile ilgili kuruluştan izin alınması zorunludur.”

“İzinsiz yapılan bu gibi tesislerin yapımı ve işletilmesi yetkililerce durdurulacağı gibi, tesislerle ilgili yönetmelikteki şartlar yerine getirilmeden işletme izni verilmez ve bağlantı yolu, her türlü gider sorumlulara ait olmak üzere yolun yapımı, bakımı, işletilmesi ile ilgili kuruluşa ortadan kaldırılır.”

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 30 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları birleştirilerek aşağıdaki şekilde tek fıkra olarak değiştirilmiştir.

“Sürücülere ait bilgilerde meydana gelebilecek değişiklikler ve araçlar üzerinde meydana gelebilecek teknik veya hukuki değişiklikler ile haciz, rehin, ihtiyati tedbir ve belge iptali gibi kısıtlayıcı şerhlerin elektronik ortamda tutulan siciller üzerine işlenmesi ve kaldırılması işlemleri, bu değişiklik veya şerhlere karar veren yargı ve icra birimleri ile kamu kurum veya kuruluşları tarafından elektronik sistemle yapılabilir. Sürücü belgesi ve tescil işlemlerine esas teşkil edecek bilgiler, Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından ilgili kamu kurum veya kuruluşlarından elektronik sistemle temin edilebilir veya kanunlardaki istisnalar

hariç olmak üzere bu amaçla sınırlı olarak paylaşılabilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin olarak Emniyet Genel Müdürlüğü ile ilgili taraflar arasında protokoller yapılır.”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 67 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Araçların cinslerine, kullanım amaç ve şekillerine göre muayene süreleri, Ulaştırma Bakanlığınca araç muayenesi ile ilgili olarak çıkarılan yönetmelikte belirtilir.”

“Arazi vitesi olmayan otomobillerle zirai traktörler dışındaki her cins aracın fenni muayeneleri yapılırken, aracın sefer görev emri belgeleri kontrol edilir. Taşıt Sefer Görev Emri verildiği halde tatbikat çağrısına uymayan veya adresinde bulunmayan taşıtlar fenni muayene istasyonuna bildirilir; bu tür araçların muayenesi yapılmaz.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 100** – Karayolları Trafik Kanununda ve bu Yönetmelikte yazılı kayıt ve şartlar dışında ve aksine bir işaret bulunmadıkça yol durumlarına göre römorksuz araç cinsleri için saatteki asgari ve azami hız sınırları aşağıda gösterilmiştir.

ARAÇ CİNSİ	YERLEŞİM YERİ İÇİNDE	YERLEŞİM YERİ DIŞINDA		OTOYOLLARDA
		ŞEHİRLERARASI ÇİFT YÖNLÜ KARAYOLLARINDA	BÖLÜNME Ş YOLLARDA	
Otomobil (M1), (M1G),	50	90	110	120
Minibüs (M2),	50	80	90	100
Otobüs (M2-M3),	50	80	90	100
Kamyonet (N1), N1G)	50	80	85	95
Kamyon (N2-N3), Çekici (N2-N3)	50	80	85	90
Motosiklet (L3)	50	80	90	100
Motosiklet (L4, L5, L7)	50	70	80	80
Motorlu bisiklet (L1, L2, L6) Motorsuz bisiklet	30	45	45	Giremez
Tehlikeli madde taşıyan araçlar ve özel yük taşıma izin belgesi veya özel	30	50	50	60

izin belgesi ile karayoluna çıkan araçlarda (Belgelerinde aksine bir hüküm yoksa)				
Lastik tekerlekli traktörler	20	30	40	Giremez
Arızalı bir aracı çeken araçlar	20	20	30	40
İş makineleri	20	20	20	Yolun yapım, bakım veya işletilmesinden sorumlu kuruluştan izin alınmadan giremez

kilometredir.

Hız sınırlayıcı cihaz bulundurma ve kullanma zorunluluğu olan araçlarda; yol ayırımı yapılmaksızın M3 sınıfı otobüslerde hız sınırı ayarlaması 110 km/s, N3 sınıfı kamyon ve çekicilerde ise 90 km/s olacaktır. Bu araçlar şehir içi yollarda ise, diğer araçların tabi olduğu azami hız sınırlarına uymak zorundadırlar.

Zorunlu haller dışında şehirlerarası karayolunu kullanan motorlu araçlarda araç cinsi gözetilmeksizin asgari hız sınırı 15 km/s, otoyollarda ise 40 km/s'tir.

Tehlikeli madde taşımaya mahsus olup, boş olarak trafiğe çıkan araçlar yukarıda belirtilen kendi sınıfına giren araçlara ait hızla sürülebilirler.

Römorklu veya yarı römorklu araçlarda (Römork takmış LTT hariç) en çok hız sınırı aynı cins römorksuz araçlara ait en çok hız sınırından saatte 10 km. daha düşüktür.

Servis freni bozuk araçları çeken araçlar saatte 15 km.'nin üstünde bir hızla sürülemez.

İçişleri Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığının görüşünü alarak, yerleşim yeri dışındaki şehirlerarası çift yönlü karayolları ile bölünmüş yollarda ve otoyollarda otomobiller için hız sınırını 20 km/s'e kadar artırmaya yetkilidir.

İl ve ilçe trafik komisyonları belediye sınırları içindeki karayollarında otomobiller için hız sınırını 20 km/s'e kadar artırmaya yetkilidir. Ancak belediye sınırları içinden geçen ve Karayolları Genel Müdürlüğünün sorumluluğunda bulunan devlet ve il yolları için Karayolları Genel Müdürlüğünün uygun görüşünün alınması zorunludur.”

MADDE 12 – Aynı Yönetmeliğin 128 inci maddesinin; birinci fıkrasının (c) bendi, aynı fıkranın (d) bendinin (2) numaralı alt bendi ile (4) numaralı alt bendinin ikinci paragrafı ve aynı fıkranın (m) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Azami Uzunluklar

- Otobüs dışındaki motorlu araçlarda

12.00 metre

- Römorklarda

12.00 metre

- İki dingilli otobüslerde	13.50 metre
- İkiden çok dingilli otobüslerde	15.00 metre
- Yarı römorklu araçlarda	16.50 metre
- Mafsallı (Körüklü) otobüslerde	18.75 metre
- Römorklu otobüslerde	18.75 metre
- Römorklu kamyonlarda	18.75 metre
- İki römorklu katarlarda	22.00 metre”

“2) Toplam ağırlıklar

İki dingilli motorlu araçlar ve römorklarda	18 ton
Üç dingilli motorlu araçlarda (Tip Onayı Yönetmeliğindeki şartlarla)	25 (26*) ton
Üç dingilli yarı römorklu araçlarla mafsallı otobüslerde	28 ton
Dört dingilli motorlu araçlarda	32 ton
Dört dingilli römorklu ve yarı römorklu araçlarda	36 ton
Dört dingilli yarı römorklu araçlarda yarı römork dingil grubu ağırlığı 20 ton olan araçlarda	38 ton
Beş veya daha çok dingilli yarı römorklu veya römorklu katarlarda	40 ton
Kombine bir taşıma faaliyeti olarak 40 ft. Boyutunda ISO Konteyner taşıyan iki veya üç dingilli yarı-römorka sahip üç dingilli motorlu araçlar	44 ton

Karayollarında yapılacak sabit veya seyyar ağırlık kontrolü esnasında, aracın azami yüklü ağırlığının en çok % 5’i kadar tartı toleransı tanınır. Ancak, ocaklardan çıkarılan ve ocak sahasının içinde tartılamayan madenlerin, paketlenmemiş veya herhangi bir şekilde seçilecek stok sahalarına depolanması, zirai ürünlerin üretildiği arazi parçasından stoklama alanlarına yapılacak seri taşıma amaçlı depolamalar sırasında, her türlü karayolu üzerinde 1 kilometreye kadar yakın mesafeli taşımalarda, taşıtların hızı 60 km/s’i geçmemek kaydı ile aracın azami yüklü ağırlığını % 15 oranında aşabilmeleri mümkündür.

Araçların imal tarihine bakılmaksızın yukarıda belirtilen boyutlar ve ağırlıklar uygulanır.” “Ancak, bu araçlar karayolunda seyrederken azami dingil ağırlıkları ile azami yüklü ağırlık değerleri aşılamaz.”

“m) Karayolu güzergâhları üzerinde kış hizmetleri amacı ile seyreden, yolun yapım ve bakımından sorumlu kuruma ait araçlara; hizmetin gereği beraber veya ayrı ayrı çalıştırdıkları tuz serici, ön-yan kar bıçağı, kar rotatifi ve benzeri ataşmanlarla birlikte saatte 60 km/s hızı geçmemeleri kaydıyla azami yüklü ağırlıklarının üzerinde yükleme yapılabilir.”

MADDE 13 – Aynı Yönetmeliğin 134 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 134** – Araçların yüklenmesinde belirlenmiş ölçü ve esaslara aykırı olarak;

- a) Taşıma sınırı üstünde yolcu taşınması,
- b) Azami yüklü ağırlığın veya izin verilen azami yüklü ağırlığın aşılması, bu ağırlıklar aşılmamış olsa bile azami dingil ağırlıkları aşılabilecek şekilde yüklenmesi,
- c) Yükün cinsi, şekli, yeri, nitelik ve özellikleri bakımından; karayolu yapısı ve kapasitesi ile trafik güvenliği bakımından tehlikeli olabilecek, karayolunu kullananlara ve mülklere zarar verecek tarzda yüklenmesi,
- ç) Tehlikeli ve zararlı maddelerin şartlarına uyulmadan, gerekli izin ve önlemler alınmadan taşınması,
- d) Ağırlık ve boyutları bakımından taşınması özel izne bağlı olan eşyanın izin alınmadan yüklenmesi, taşınması ve taşıtırılması,

e) Gabari dışı yük yüklenmesi, taşınan yük üzerinde veya araç dışına yolcu veya hizmetli bindirilmesi,

f) Yükün karayoluna değecek, düşecek, dökülecek, saçılacak, sızacak, akacak, kayacak, gürültü çıkaracak şekilde yüklenmesi,

g) Yükün, her çeşit yolda ve yolun her eğiminde dengeyi bozacak, yoldaki bir şeye takılacak ve sivri çıkıntılar hasıl edecek şekilde yüklenmesi,

ğ) Yükün, sürücünün görüşüne engel olacak, aracın sürme güvenliğini bozacak ve tescil plakaları, ayırım işaretleri, dur ve dönüş ışıkları ile yansıtıcıları örtecek şekilde yüklenmesi,

h) Yükün, aracın boyunu önden 1 metre, arkadan 2 metre aşacak, kasanın sağ ve sol yanından taşacak şekilde yüklenmesi,

ı) Çeken ve çekilen araçlarla ilgili şartlar ve tedbirler yerine getirilmeden araçların çekilmesi,

yasaktır.

Yukarıda sayılan yasaklara uymayan araç sürücüleri hakkında cezai işlem yapılmakla birlikte, bütün sorumluluk ve giderler araç işletenine ait olmak üzere fazla yolcular en yakın yerleşim biriminde indirilir.

Azami yüklü ağırlığın % 20'den fazla aşılması halinde fazla yük, Karayolları Trafik Kanununun 65 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine uygun hale getirilmeden aracın yola devam etmesine izin verilmez.

Yukarıdaki diğer yasaklara uymadığı tesbit edilen araçlar ise, gerekli şartlar sağlanıncaya kadar trafikten men edilir. Bunlardan trafik güvenliğine ve karayolu yapısına tehlike yaratmayacak durumda olanlara en yakın yerleşim birimlerinde gerekli önlemleri almaları için izin verilir.

Uluslararası yük taşımacılığına ilişkin konularda ikili ve/veya çok taraflı anlaşma hükümleri saklıdır.

Milletlerarası taşımalarda yabancı plakalı araçların birinci fıkraya uymayan işleten ve gönderenlerine verilen idari para cezaları tahsil olunmadan anılan araçların yola devam etmelerine izin verilmez.

Sürekli veya süreksiz olarak yük naklettiren kamu kurum ve kuruluşları ve gerçek ve tüzel kişilere ait işletmeler, yük nakli yaptırdıkları araçların azami yüklü ağırlıklarını dikkate alarak yükleme yapmak zorundadırlar.

İşleten ile gönderenin aynı olması halinde Karayolları Trafik Kanununun 65 inci maddesinin birinci fıkrasına uymayan işleten ve gönderen için uygulanacak idari para cezalarının toplamı uygulanır.

Gönderenin birden fazla olması veya tespit edilememesi halinde Karayolları Trafik Kanununun 65 inci maddesinin birinci fıkrasına uymayan işleten ve gönderen için uygulanacak idari para cezalarının toplamı işletene uygulanır.”

MADDE 14 – Aynı Yönetmeliğin “Ek:35 Ceza Puanı Cetveli”nde yer alan Karayolları Trafik Kanununun “82/1-b” maddesinde öngörülen ceza puanı cetvelden çıkarılmış, Karayolları Trafik Kanununun “65 inci maddesine” ilişkin olarak cetvelde yer alan “Trafik Kural İhlalinin Konusu” ile “Ceza puanları” aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

KANUN MADDESİ	TRAFİK KURAL İHLALİNİN KONUSU	CEZA PUANI (5-10-15)
65/1-a	Taşıma sınırı üstünde yolcu almak,	10
65/1-d	Karayolu yapısı ve kapasitesi ile trafik güvenliği bakımından tehlikeli olabilecek tarzda yükleme yapmak	15
65/1-e	Tehlikeli ve zararlı maddeleri, gerekli izin ve tedbirleri alınmadan taşımak	15
65/1-f	Ağırlık ve boyutları bakımından taşınması özel izne bağlı olan	15

	eşyanın izin alınmadan yüklemek, taşımak ve taşıtırmak,	
65/1-h	Yükü, karayoluna değecek, düşecek, dökülecek, saçılacak, sızacak, akacak, kayacak, gürültü çıkaracak şekilde yüklemek	15
65/1-i	Yükü, her çeşit yolda ve yolun her eğiminde dengeyi bozacak, yoldaki bir şeye takılacak ve sivri çıkıntılar hasıl edecek şekilde yüklemek,	15
65/1-j	Sürücünün görüşüne engel olacak, aracın sürme güvenliğini bozacak ve tescil plakaları, ayırım işaretleri, dur ve dönüş ışıkları ile yansıtıcıları örtecek şekilde yükleme yapmak	15
65/1-k	Çeken ve çekilen araçlarla ilgili şartlar ve tedbirler yerine getirilmeden araçları çekmek	15

MADDE 15 – Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (h) ve (j) bentleri ile 67 nci maddesinin beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 16 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 17 – Bu Yönetmelik hükümlerini İçişleri, Bayındırlık ve İskân ve Ulaştırma Bakanları yürütür.

[R.G. 1 Eylül 2010 – 27689]

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/811

Ekli “Özürümlerinin Devlet Memurluğuna Alınma Şartları ile Yapılacak Yarışma Sınavları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; Devlet Bakanlığınının 5/7/2010 tarihli ve 15269 sayılı yazısı üzerine, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 53 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu’nca 9/8/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK B. ARINÇ A. BABACAN M. AYDIN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet
Bakanı

H. YAZICI F. N. ÖZAK M. Z. ÇAĞLAYAN F. ÇELİK
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ S. A. KAVAF C. YILMAZ S. ERGİN
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Adalet Bakanı

M. V. GÖNÜL B. ATALAY A. DAVUTOĞLU M. ŞİMŞEK
Milli Savunma Bakanı İçişleri Bakanı Dışişleri Bakanı Maliye Bakanı

N. ÇUBUKÇU M. DEMİR R. AKDAĞ B. YILDIRIM
Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN T. YILDIZ
Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

E. GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

V. EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

ÖZÜRLÜLERİN DEVLET MEMURLUĞUNA ALINMA ŞARTLARI İLE YAPILACAK YARIŞMA SINAVLARI HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1- 20/8/2004 tarihli ve 2004/7754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Özürülülerin Devlet Memurluğuna Alınma Şartları ile Yapılacak Yarışma Sınavları Hakkında Yönetmeliğin 2 nci maddesinde yer alan “ilk defa” ibaresi ile 4 üncü ve 6 ncı maddelerinde yer alan “İlk defa” ibareleri madde metinlerinden çıkartılmıştır.

MADDE 2- Aynı Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“c) Özürlü: Doğuştan veya sonradan herhangi bir nedenle bedensel, zihinsel, ruhsal, duyuşsal ve sosyal yetenekleri bakımından özür durumuna göre tüm vücut fonksiyon kaybı oranının yüzde kırk ve üzerinde olduğunu sağlık kurulu raporu ile belgeleyenleri,

“d) Özürlü sağlık kurulu raporu: Özürlülük Ölçütü, Sınıflandırması ve Özürlülere Verilecek Sağlık Kurulu Raporları Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre alınmış sağlık kurulu raporunu,”

MADDE 3- Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kamu kurum ve kuruluşları, özürlü memur alımı amacıyla yapacakları sınavlara ilişkin duyuru taleplerini; özürlü memur alınacak kadroların sınıf, unvan ve derecelerini, sayısını, bu personelde aranacak genel ve özel şartları, sınav için en son başvurma tarihini, başvurulacak mercileri, sınav tarihleri ile sınava ilişkin diğer bilgileri Ek (IV)’te yer alan Duyuru Başvuru Formuna işlemek suretiyle Nisan-Mayıs dönemi sınavları için en geç Mart ayı, Temmuz-Ağustos dönemi için en geç Haziran ayı, Ekim-Kasım dönemi için en geç Eylül ayı sonuna kadar Devlet Personel Başkanlığına gönderirler. Kamu kurum ve kuruluşlarınca, sınav duyurusuna ilişkin talepte bulunulurken işin özelliği gerektirmediği sürece özür grupları arasında bir ayırım yapılamaz ve özürlülük oranına bir üst sınır getirilemez.

Sınavlara ilişkin duyurular, Devlet Personel Başkanlığınca Resmî Gazete ve ülke çapında tirajı yüksek bir gazetede “kurumu”, “adedi” ve “başvuru yeri ve tarihi” başlıkları yer alacak şekilde; Başkanlığın kurumsal internet sitesinde ise “I- Eğitim Durumları İtibarıyla” başlığı altında “kurum adı”, “sınıfı”, “kadro unvanı ve istihdam yeri”, “derecesi”, “adedi”, “kadın/erkek”, “özür oranı” ve “diğer özel şartlar” bölümleri yer alacak şekilde, “II- Başvuru ve Sınav Yerleri” başlığı altında “kurum adı”, “başvuru tarihi ve yeri” ve “sınav tarihi, yeri ve saati” bölümleri yer alacak şekilde, “III- Kamu Kurumlarınca Özürlü Memur Alım Sürecinde Esas Alınacak Ortak Genel ve Özel Şartlar ile Başvurularda İstenilecek Belgeler” ve “IV- Dikkat Edilecek Diğer Hususlar” başlıkları altında dönemler itibarıyla ilan edilir.”

MADDE 4- Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (5) ve (6) numaralı alt bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“5) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da affa uğramış olsa bile Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, millî savunmaya karşı suçlar, Devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından mahkûm olmamak,

6) Özürlü sağlık kurulu raporu bulunmak.”

MADDE 5- Aynı Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir;

“d) Özürlü sağlık kurulu raporunun,”

MADDE 6- Aynı Yönetmeliğin 20 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sınav sonuçları, ilgili kurum tarafından sınav bitim tarihinden itibaren en geç 30 gün içinde adayların puanları ile birlikte ilan edilir ve sonuçlar ilgililere yazılı olarak bildirilir.”

MADDE 7- Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“İşlemleri devam eden özürlü memur alımları

GEÇİCİ MADDE 1- Bu maddenin yayımı tarihinden önce kamu kurum ve kuruluşları tarafından başlatılan özürlü memur alımlarından sınav başvuru süresi sona erenlerin işlemleri hakkında, işlemlerin başlatıldığı tarihte yürürlükte bulunan hükümlerin uygulanmasına devam edilir.”

MADDE 8- Aynı Yönetmeliğin eki İş Talep Formu (EK-I) ile İstihdam Edilen Özürlü Memurlara İlişkin Bilgi Formu (EK-II) ekte yer aldığı şekilde değiştirilmiş ve Yönetmeliğe Duyuru Başvuru Formu (EK-IV) eklenmiştir.

MADDE 9- Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 10- Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazetenin		
Tarihi	Sayısı	
16/9/2004	25585	
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazetelerin		
Tarihi	Sayısı	
1-	14/3/2006	26108
2 -	27/2/2010	27506

EK-I İŞ TALEP FORMU

Kurumu:			
T.C. Kimlik Numarası:			
Adı:	Soyadı:	Cinsiyeti: Erkek Kadın	4.5x6 Fotoğraf
Baba Adı:	Anne Adı:	Nüfusa kayıtlı olduğu İl: İlçe:	

		Mahalle-Köy:		
Doğum Yeri:	Doğum Tarihi:	Cilt No:	Aile Sıra No:	Sıra No:
Verildiği Yer:	Veriliş Nedeni:	Veriliş Tarihi:	Kayıt No:	Nüfus Cüzdanı Seri No:
Askerlik hizmeti yapıldı mı? Evet Hayır	Yapıldıysa şekli: Yd. Sb. Kısa Dön. Er		Yapılmadıysa sebebi: Tecilli Alınmadı	
Mecburi hizmeti var mı? Evet Hayır	Varsa yükümlü bulunulan kurum:		Sebebi ve süresi:	
Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumundan kredi alındı mı? Evet Hayır			Kredi alındıysa tutarı ve süresi:	
Sabıka kaydı var mı? Var Yok	Mahkûmiyeti var mı? Var Yok		Mahkûmiyeti varsa süresi (Yıl, Ay, Gün):	
En son bitirilen öğrenimin Türü:		Okul adı:		Sonucu: Ertelendi Affedildi Seçenek yaptırımlara çevrildi
Bölümü:		Derecesi:		
Süresi:		Mezuniyet tarihi:		
Özür Grubu 1. İşitme ve/veya Dil ve Konuşma 2. Görme 3. Ortopedik 4. Zihinsel 5. Diğer (Belirtiniz) (.....)			Özür Durumuna Göre Tüm Vücut Fonksiyon Kaybı Oranı (Özür Oranı): %	
			Refakatçi gerekip gerekmediği Evet Hayır	
Talep Edilen Unvan:		Unvan ile İlgili Eğitim ve Nitelikler:		
Adres :				
Telefon :		E-Posta :		
Formu inceleyenin Adı Soyadı : Unvanı : Tarih ve İmza :			Bu İş Talep Formunu gerçeğe uygun olarak doldurdum./..../20... İmza	

AÇIKLAMALAR

- 1- Bütün sorular tam ve açık olarak cevaplandırılacaktır.
- 2- Cevaplar seçme kutularına (X) koymak suretiyle belirtilecektir.
- 3- Soruların bir veya birkaçını cevapsız bırakanların talepleri dikkate alınmayacaktır.
- 4- Gerçeğe aykırı beyanda bulunduğu tespit edilenler hakkında Türk Ceza Kanununun ilgili hükümleri uygulanacaktır.
- 5- İş Talep Formuna (4,5x6) ebadında bir adet fotoğraf ve özürlü sağlık kurulu raporunun fotokopisi dışında hiçbir belge eklenmeyecektir.
- 6- İş Talep Formunda gerçeğe aykırı beyanda bulunduğu tespit edilenlerin, kazanmış dahi olsalar sınavları geçersiz sayılarak atamaları yapılmayacak, ataması yapılmış olanların atamaları iptal edilecektir.

	2 Yıllık Yükseköğretim						
	4 Yıllık Yükseköğretim						
	Lisansüstü						

EK-IV
DUYURU BAŞVURU FORMU

KURUM ADI :

SINAV AÇILACAK MEMUR KADROSUNUN				ALINACAK PERSONELİN		
SINIF I	UNVANI	DERECE Sİ	ADEDİ	CİNSİYE Tİ	ÖZÜR DURUMUNA GÖRE TÜM VÜCUT FONKSİYON KAYBI ORANI	EĞİTİM DURUMU
		TOPLA M				

A) Genel Şartlar: 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun değişik 48 inci maddesinin (A) bendinin yedinci fıkrası hariç anılan maddede belirtilen şartları taşımak.

B) Özel Şartlar:

C) Sınavla İlgili Bilgiler:

1- Başvuru Yeri:

2- Başvuru Tarihi:

3- İstihdam Yeri:

4- Sınav Yeri, Tarihi ve Saati:

F D) Başvuru İçin Gerekli Belgeler:

G 1- İş Talep Formu (Başvuru yerinden veya www.dpb.gov.tr internet adresinden temin edilecektir.)

2- (1) Adet Vesikalık Fotoğraf

3- Özürlü Sağlık Kurulu Raporu Fotokopisi (Özürlülük Ölçütü, Sınıflandırması ve Özürlülere Verilecek Sağlık Kurulu Raporları Hakkında Yönetmelikle belirlenen sağlık kuruluşlarından alınacak.)

Çevre ve Orman Bakanlığından:

KOKUYA SEBEP OLAN EMİSYONLARIN KONTROLÜ YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, kokuya sebep olan emisyonların kontrolüne ve azaltılmasına yönelik idari ve teknik usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, koku şikâyetine neden olan faaliyetlerden ileri gelen koku sorunlarının belirlenmesi ve çözümü ile ilgili işlemleri ve yaptırımları kapsar.

(2) Bu Yönetmelik, açık ortam hariç olmak üzere iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı kapsamına giren işyeri iç ortam havasına uygulanmaz.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununun Ek 9 uncu maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Alansal veya yaygın koku kaynağı: Çoğunlukla alan kaynak tanımına giren, boyutları belli olan fakat atık hava debisi belli olmayan, çöplükler, lagünler, gübre yayılan alanlar, havalandırması olmayan kompost yığınları gibi kaynakları,

b) Algılama eşiği: Kokular için algılama eşiği, bir birey veya bir grup insan için saptanabilen, koku veren maddeye maruz kalanların %50'sinin kokuyu ayırt edebildiği konsantrasyonu,

c) Avrupa referans koku kütlesi: Bir Avrupa koku birimi için referans olarak alınan sertifikalandırılmış maddenin tanımlanmış bir kütlesini (Bir Avrupa referans koku kütlesi için referans olarak alınan madde 123 mikrogram n-butanol (CAS-Nr.71-36-3)'dur. Bu madde standard koşullardaki 1 m³ nötral hava içine buharlaştırıldığında meydana gelen konsantrasyon 0,040 mikromol/mol olur.),

ç) Bakanlık: Çevre ve Orman Bakanlığını,

d) Dış ortamdaki koku: Dış ortamda bulunan kokulu gazların yarattığı etkiyi,

e) Dış ortamdaki koku alanı: Bir veya birden fazla kaynaktan yayılan koku emisyonlarının etkilediği alanı,

f) Dış ortamdaki koku değerlendirme alanı: Dış ortamda koku ölçümü ve değerlendirilmesi için Dış Ortam Havasındaki Koku Konsantrasyonunun Ölçümü Kılavuzunda verilen esaslara göre tanımlanan alanı,

g) İşletme: Mevzuata uygun faaliyet göstermesinin sağlanmasından işletmeci ve/veya tesis sahibi sorumlu olmak üzere tesislerin bütünü,

ğ) Koku: İnsanda koku alma duyusunu harekete geçiren ve kokunun algılanmasına neden olan uçucu maddelerin yarattığı etkiyi,

h) Koku birimi (KB)/Avrupa koku birimi: Bir kokulu madde, standart koşullardaki 1 m³ nötral hava içine buharlaştırılarak karıştırıldığında panelin algılama eşiğindeki fizyolojik tepkisinin, aynı koşullarda bir birimlik Avrupa referans koku kütlesinin yine 1 m³ nötral hava içine buharlaştırılarak karıştırıldığında ortaya çıkan tepkiye eşit olması halindeki kokulu madde miktarını,

- 1) Koku debisi (q_{koku}): Birim zamanda birim alandan yayılan kokulu madde miktarını,
- i) Koku emisyonu: Noktasal veya alansal bir kaynaktan havaya atılan veya yayılan kokulu gazları,
- j) Koku eşiği: 1 KB/m³ olarak ifade edilen kokulu maddenin eşik konsantrasyonu, koku alma duyusu normal olan insanların %50'sinin kokuyu algıladığı konsantrasyonu,
- k) Kokulu gaz: Kokulu maddeler içeren gazı,
- l) Kokulu gaz örneği: Numune hacmi ve numune alma prosedürü, kokulu gazı ve debisini temsil edecek şekilde olan, konsantrasyonu ölçülecek ve değerlendirme yapılacak kokulu gazdan usulüne göre alınan bir hacimsel miktarı,
- m) Kokunun hedonik tonu: Kokunun insanlar için hoş, nahoş veya nötr olduğunu,
- n) Koku konsantrasyonu: KB/m³ olarak ifade edilen ve standart koşullardaki 1 m³ gaz içinde kaç adet KB bulunduğunu,
- o) Kokulu saat: Alan ölçümleri sırasında, bir saatlik bir ölçüm süresi içinde elde edilen kokulu zaman yüzdesi %10 veya daha fazla ise ölçümün yapıldığı saati,
- ö) Kokulu saat yüzdesi: Alan ölçümleri sırasında, her ölçüm noktasında yapılan ölçümlerde, o noktada elde edilen kokulu saat sayısının, o noktada yapılan toplam ölçüm sayısına oranının 100 ile çarpılmasını,
- p) Koku seviyesi: Koku konsantrasyonunun logaritmik olarak ifadesini,
- r) Koku şiddeti: Koku konsantrasyonuna bağlı olarak koku hücrelerinin uyarılma şiddetini gösteren ölçüyü,
- s) Kokulu zaman yüzdesi, koku frekansı: Alan ölçümleri sırasında her ölçüm noktasında yapılan ölçümlerde, kokunun algılanabildiği ölçüm sayısının o ölçüm noktasında 10 dakika içinde yapılan toplam 60 adet ölçme oranının 100 ile çarpılmasını,
- ş) Lider panelist: Koku konsantrasyonunun Olfaktometre ile ölçülmesi sırasında, farklı oranlarda seyreltilmiş kokulu gaz örneklerinin panelistlere sunulmasını idare eden kişiyi,
- t) Noktasal koku kaynağı: Kokulu atık gazları sabit bir kaynaktan, bir havalandırma kanalı veya bir baca yardımı ile havaya atan kaynakları,
- u) Olfaktometre: Kokulu bir gaz numunesinin belirli oranlarda nötral hava ile seyreltilerek koku konsantrasyonun ölçüldüğü, farklı oranlarda seyreltilmiş kokulu gaz örneklerinin, ölçüm için kullanılan panelistlere koklatılarak koku konsantrasyonunun tayin edildiği cihazı,
- ü) Panel: Koku konsantrasyonunun Olfaktometre ile ölçülmesi sırasında, farklı oranlarda seyreltilmiş kokulu gaz örneklerinin sunulduğu, dört adet panelisten ve bir adet liderden oluşan panelistler grubunu,
- v) Panelist: Koku konsantrasyonunun Olfaktometre ile ölçülmesi sırasında, farklı oranlarda seyreltilmiş kokulu gaz örneklerinin koklatıldığı denek kişileri,
- y) Standard koşullar: 25 santigrat derece (°C) ve 1 atmosfer (atm) basıncı,
- z) Temiz (nötral) hava: Olfaktometrik ölçümlerde kokulu gazın seyreltilmesi ve panelistler için referans hava olarak kullanılan, içinde kokuya neden olacak herhangi bir madde bulunmayan sıcaklığı, basıncı ve nem oranı belli olan havayı,
- aa) Yetkili merci: Bakanlık ve Bakanlığın 2872 sayılı Çevre Kanununun 12 nci maddesi uyarınca yetkisini devrettiği kuruluşları ifade eder.

(2) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında, koku emisyonlarının ve dış ortamdaki koku seviyesinin ölçülmesi ve değerlendirilmesine ilişkin terimler, formüller ve birimlerin listesi EK-1'de gösterilmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Görev, yetki ve sorumluluk

MADDE 5 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasından Bakanlık ve Bakanlığın 2872 sayılı Çevre Kanununun 12 nci maddesi uyarınca yetkisini devrettiği kuruluşlar sorumludur.

Koku oluşturan işletme/tesisleri kuran ve işletenlerin yükümlülükleri

MADDE 6 – (1) Koku emisyonuna sebep olan faaliyetleri yürütenler; bu faaliyetlerin kurulmaları ve işletilmeleri sırasında:

a) İşletmenin kamuya ve çevreye olan zararlı etkilerini teknolojik seviyeye uygun olarak azaltmak için bu Yönetmelikte belirtilen teknik şartlara uyar.

b) Şikâyet olması halinde, 7 nci ve 8 inci maddede belirtilen esaslar çerçevesinde kokulu emisyonlarını ve dış ortamdaki koku seviyesini ölçtürür.

c) Bu Yönetmelikte belirtilen emisyon ve dış ortam sınır değerlerini aşmaz.

ç) 17/7/2008 tarihli ve 26939 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği kapsamında, işletmelerin Çevresel Etki Değerlendirmesi işlemleri sürecinde bu Yönetmelik açısından da değerlendirilmesi, işletmelerin yer seçimi, meskun yerlerle arasındaki uzaklık ve etrafında oluşturulacak sağlık koruma bandı, kullanılacak hammadde ve üretim teknikleri ve arıtım teknolojisi yönlerinden çevrede koku emisyonu oluşturmayacak ve/veya azaltacak şekilde ve bu Yönetmelikte belirtilen teknik şartları da göz önüne alarak kurulmasını sağlar.

d) Çevre mevzuatı kapsamında izinlerini alır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Koku Sınır Değerleri

Dış ortamdaki koku sınır değerleri

MADDE 7 – (1) Koku emisyonunun belirlenmesinde, dış ortam havasında yapılan koku ölçümleri ile bulunan koku seviyesi esas alınır. Bu çerçevede;

a) Kokunun yoğun hissedildiği ayları kapsayacak şekilde en az üç ay süreli olarak yapılan alan çalışması sonunda bulunan toplam Kokulu Saat Yüzdesi, yerleşim alanlarında %15’i ve sanayi bölgelerinde %20’yi aşmıyorsa, dış ortamdaki koku sınırının sağlandığı kabul edilir. İşletme/tesis çalışma şeklinden dolayı kokuya üç aydan kısa süreyle neden oluyorsa, işletme/tesis etrafındaki koku değerlendirme alanında bu süreyi içine alacak şekilde seçilen en az üç ay boyunca sürekli olarak ölçüm yapılır. Ölçüm sonuçları yukarıda belirtilen esaslara göre değerlendirilir.

b) Hedonik tonu olumlu veya iyi olan kokular için, yukarıda verilen sınır değerler iki ile çarpılarak kullanılır. Kokunun hedonik tonunun olumlu veya iyi, nötr veya kötü olduğu konusunda panelistlerle anlaşma sağlanamazsa, yörede yaşayan toplumda koku ile ilgili olarak EK-2’de yer alan Koku Şikâyet Ön Değerlendirme Formunda yer alan bilgilere göre karar verilir.

Emisyon sınır değerleri

MADDE 8 – (1) Bir işletmenin tam kapasite ile çalıştığı koşullarda, koku emisyonuna neden olan kaynaktan değişik zamanlarda, gün ve saatlerde alınan ve işletme/tesis koku emisyonunu temsil eden en az üç kokulu gaz örneğinin Olfaktometrik olarak ölçülmüş koku konsantrasyonlarının geometrik ortalaması;

a) 1000 KB/m³ veya daha az ise, işletme/tesiste kaynaktan koku giderimi konusunda herhangi bir işlem yapılmaz.

b) 1000-10.000 KB/m³ aralığında ise, çevrede koku şikâyetinin olup olmadığı gözetilerek dış ortam havasında koku ölçümlerinin yaptırılmasına yetkili merci tarafından karar verilir. Bu çalışma sonunda elde edilen kokulu saat yüzdesinin 7 nci madde de verilen sınır değerleri sağlaması gereklidir.

c) 10.000 KB/m³ den büyük ise, bu durumda yetkili merci işletme/tesiste kaynaktan koku önleme tekniklerinin ve yöntemlerinin kullanılmasına karar verir.

(2) Koku problemine neden olan işletme/tesislerin sorumluları, koku emisyonunu gidermek üzere önlem aldıktan sonra koku kaynağındaki emisyonu yeniden ölçtürür. Ölçüm

sonuçları 1000 KB/m³ veya daha az ise bu Yönetmeliğe uyulduğu ve alınan önlemlerin başarılı olduğu kabul edilir. Ölçüm sonuçları 1000 KB/m³ den fazla ise, o kaynağın etkisi ile oluşturduğu kanıtlanmış olan dış ortamdaki koku seviyesi, 7 nci madde ile uyumlu hâle gelinceye kadar kaynakta alınan önlemler iyileştirilir.

(3) Bir işletmede birden fazla koku kaynağı olan tesis varsa, bu durumda her bir kaynaktaki koku debisi (q_{koku}) bulunup, işletmenin tümü için toplandıktan sonra, bütün kaynaklardan çıkan kokulu gaz hacimsel debileri (Q) toplamına bölünerek ortalama koku konsantrasyonu belirlenir. Bu şekilde bulunan ortalama koku konsantrasyonu birinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerine göre değerlendirilir. Aynı türden kokulu gaz salan birden fazla tesis varsa bunların şikâyet konusu koku olayındaki sorumluluk payları 12 nci maddede belirtilen dağılım modeli yardımıyla belirlenir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kokuya Neden Olan Emisyonların ve Dış Ortamdaki Koku Seviyesinin Ölçülmesi, Ölçüm Sonuçlarının Değerlendirme Kriterleri ile İlgili Usul ve Esaslar

Emisyonların ölçülmesi ve değerlendirilmesi

MADDE 9 – (1) Koku kaynağından çıkan gazların KB/m³ cinsinden konsantrasyonu Olfaktometri yöntemi ile tayin edilir. Bu yöntemin kullanılmasında, Koku Emisyonu Ölçüm Kılavuzunda belirtilen esaslar uygulanır.

Dış ortamdaki koku seviyesinin ölçülmesi ve değerlendirilmesi

MADDE 10 – (1) Koku kaynağından dış ortama yayılan kokunun seviyesi, konsantrasyonu alan ölçümleri ile tespit edilir. Alan ölçümlerinin yapılmasında Dış Ortamdaki Koku Seviyesi Ölçüm Kılavuzunda belirtilen esaslar uygulanır.

(2) Koku giderimi/azaltma ile ilgili olarak alınan önlemlerin yeterli olup olmadığının belirlenmesinde; bu maddeye göre yaptırılan alan ölçümleri için belirlenen grid noktalarındaki koku konsantrasyonları, kaynakta ölçülen emisyon seviyesini baz alarak geçerliliği bilimsel olarak kanıtlanmış koku dağılım modelleri yardımı ile de hesaplanır. Yaptırılan alan ölçümleri ve/veya koku dağılım modelleri ile bulunan dış ortam koku konsantrasyonlarının, 7 nci maddede belirtilen esasları sağladığı takdirde, alınan önlemler yeterli kabul edilir. Esaslar sağlanmadığı takdirde 7 nci maddede belirtilen esaslar sağlanıncaya kadar alınan önlemlere devam edilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Şikâyetlerin Değerlendirilmesi

Şikâyetin yapılması ve değerlendirme

MADDE 11 – (1) Şikâyete neden olan koku/kokular aşağıdaki esaslara göre şikâyet edilir ve yetkili mercice değerlendirilir.

a) Şikâyetçi, yetkili mercie dilekçe ile başvurur.

b) Yetkili merci, şikâyet mahallinde ön değerlendirme yaptırır. Bu ön değerlendirme, koku konusunda eğitim görmüş, çevre denetimi hakkındaki mevzuatta yer alan denetim görevlisi kriterlerini sağlayan ve yetkili merci tarafından görevlendirilen en az iki kişi tarafından yapılır.

c) Yetkili merci tarafından görevlendirilen kişiler şikâyet mahallindeki tüm olası koku kaynaklarını belirler.

ç) Koku kaynakları çevresinde araştırma yapılarak koku problemine katkıda bulunabilecek başka kaynakların var olup olmadığı ve koku önlemlerinin alınıp alınmadığı tespit edilir.

d) Kaynakla ilgili diğer bilgiler de toplanarak şikâyet mahallinde, EK-2'de yer alan Koku Şikâyet Ön Değerlendirme Formu doldurulur.

e) Şikâyetin, bu Yönetmelik kapsamında tanımlanan koku probleminden kaynaklanmadığının anlaşılması halinde, şikâyet yetkili merci tarafından sonlandırılır.

f) Şikâyetin, bu Yönetmelik kapsamında tanımlanan koku probleminden kaynaklandığının tespit edilmesi halinde, şikâyet konusu olan kaynaktan, en fazla yükte çalışılırken en az iki ay süre ile incelemeler yapılır. Bu durumda; kokuya neden olan işletme/tesislerden proses bilgileri hakkında ayrıntılı bilgi talep edilir. İşletme/tesislerden alınacak dokümanlarda;

1) İşletme/tesisnin endüstriyel ve ticari sırları varsa işletme sahibinin/işletmecinin talebi üzerine bu bilgiler umuma ifşa edilemez.

2) Bilimsel araştırmalarda kullanılmak üzere ve bilim kuruluşları tarafından talep edilmesi halinde, işletmeye ait endüstriyel ve ticari sırları dışında kalan bilgiler ve ölçüm sonuçları, işletmenin sahibi/işleticisi tarafından işletme/tesise ait dosyada yer alan bilgilerin kullanılmasında kesin bir yasaklama getirilmediği takdirde, bilgiyi talep eden kurum/kuruluş tarafından, işletmenin sahibi veya işleticisinden yazılı onay alınmak kaydıyla işletmenin ismi belirtilmeksizin, yetkili merci tarafından görevlendirilen personel denetiminde bilgilerin arşivlendiği bina dışına çıkarılmadan ve kopyalanarak çoğaltılmaksızın incelemeye açılabilir.

g) Ölçüm yapmaya yetkili kuruluşlar tarafından;

1) İşletme/tesislerin prosesinde veya işletme/tesis sınırları içinde kokuya neden olabilecek kaynaklar belirlenir ve değerlendirilir.

2) Emisyon kaynaklarından numune alma yöntemleri ve yerleri belirlenir.

3) Koku kaynaklarının şikâyet noktasına olan uzaklığı belirlenir.

4) Koku kaynaklarının yerleşik olduğu mahallin kentsel, kırsal, ticari veya endüstriyel bölge olup olmadığı belirlenir.

5) İşletme/tesis içinde belirlenmiş olan koku kaynaklarında, 9 uncu ve 16 ncı maddelere göre örnekleme yapılarak, Olfaktometrik ölçümler gerçekleştirilir ve koku konsantrasyonları belirlenerek EK-3'te yer alan Koku Emisyon Raporu formatına uygun olarak Emisyon Raporu hazırlanır.

ğ) Raporda yapılan değerlendirmeler doğrultusunda 8 inci maddede belirtilen sınır değerlere göre işletmeyi oluşturan işletme/tesislerden koku problemini giderici gerekli tedbirlerin alınması istenir.

h) Alınan tedbirlerin etkinliği ölçümlerle belirlenir.

ı) Şikâyetlerin devamı halinde, şikâyet mahalline kaynaktan gelen koku etkisinin ve dış ortamdaki koku konsantrasyonunun belirlenmesi amacıyla, geçerliliği bilimsel olarak kanıtlanmış koku dağılım modelleri kullanılır. Koku ile ilgili matematiksel modellerin çok kısa ortalama alma süreleri ile kullanımı esastır; bu ortalama alma süreleri üç dakikayı geçemez. Modelin en az gündüz ve gece saatlerindeki birer saati temsil edecek veri üretmesi gereklidir. Bu durumda yörede gece ve gündüz birer saatlik sürelerle ve seçilen aynı kısa ortalama alma sürelerinde rüzgâr yön ve hızlarını ölçerek modeli çalıştırmak esastır. Bu çalışmanın sonuçlarına göre işletme/tesisten koku giderici ek tedbirler alması istenir.

i) Şikâyetlerin bu durumda da devamı halinde şikâyet bölgesinde 10 uncu ve 16 ncı maddelere göre dış ortamdaki koku seviyesi ölçümleri gerçekleştirilerek işletme/tesisten kaynaklanan kokunun şikâyet alanındaki etkisi ölçülür. Bu işlemler sırasında;

1) Dış ortamdaki koku seviyeleri belirlenir.

2) EK-4'de yer alan Dış Ortamdaki Koku Seviyesi Raporu Formatına uygun olarak Dış Ortamdaki Koku Seviyesi Raporu hazırlanır.

3) Raporda yapılan değerlendirmeler doğrultusunda 7 nci maddede belirtilen sınır değerler aşıyorsa işletmeden ek tedbirler alınması istenir.

4) Alınan ek tedbirlere yönelik rapor tesis tarafından yetkili mercie sunulur.

5) Yetkili merci tarafından EK-5'te yer alan Şikâyet Sonuçlandırma Formu hazırlanır. Şikâyet Sonuçlandırma Formu dikkate alınarak şikâyet konusu devam ettirilir ya da sonlandırılır. 7 nci maddede belirtilen esaslar sağlanmadıkça şikâyet sonlandırılmaz.

j) Emisyon ve dış ortamdaki koku seviyesi ölçümleri, rapor hazırlanması, ek tedbirlerin alınması gerektiği hallerde süreler yetkili merci tarafından belirlenir.

Ölçümler için yapılacak harcamalar

MADDE 12 – (1) Koku emisyonu ve işletme/tesis çevresinde dış ortamdaki koku seviyesinin belirlenmesi için yapılacak analiz ve ölçümlerin giderleri, 2872 sayılı Çevre Kanununun 12 nci maddesine göre karşılanır.

ALTINCI BÖLÜM

Koku Önleme ve Giderme Tedbirleri

Kokulu atık gazların atmosfere atılması

MADDE 13 – (1) Kokulu atık gazlar toplanarak serbest hava akımı tarafından engellenmeden taşınabilecek şekilde baca vasıtası ile atmosfere verilir.

Kontrol tedbirleri

MADDE 14 – (1) Faaliyetleri ve kullandığı proses nedeniyle koku emisyonuna sebep olan işletmeler/tesisler için, koku emisyonunun önlenmesinde Koku Önleme ve Kontrol Yöntemleri Kılavuzunda yer alan bilgilerden yararlanır ve koku konsantrasyonunun 8 inci maddede verilen sınır değerlerin altına düşürülmesi sağlanır.

Sanayi kaynaklı hava kirliliğinin kontrolü yönetmeliği

MADDE 15 – (1) Kümesler, ahırlar ve kesimhaneler, hayvan yağlarının eritildiği işletmeler/ tesisler, et ve balık ürünlerinin tütsülediği tesisler ve gübre (tezek) kurutma işletmeleri/tesisleri gibi faaliyetlerin koku probleminin önlenmesinde 3/7/2009 tarihli ve 27277 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sanayi Kaynaklı Hava Kirliliğinin Kontrolü Yönetmeliği Ek-5’te yer alan hükümler geçerlidir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Ölçüm Yetki Belgesi Esasları

Ölçüm yapmaya yetkili kuruluşlar

MADDE 16 – (1) Gerekli ölçüm ve analizler, Bakanlıkça uygun bulunan laboratuvarlara sahip olan özel veya kamu kurum kuruluşları tarafından yapılır.

Ölçümde kullanılacak cihazlar ve özellikleri

MADDE 17 – (1) Koku kaynağından alınan kokulu gaz örnekleri içindeki koku konsantrasyonu olfaktometrik yöntemle tayin edilir. Olfaktometrik ölçümlerde kullanılan cihaz olfaktometredir.

(2) Ölçümler ve değerlendirmeler sırasında EN 13725 standardında belirtilen esaslara uyulur.

(3) Dış ortamda yapılacak koku konsantrasyonu ölçümleri Dış Ortam Havasındaki Koku Konsantrasyonunun Ölçümü Kılavuzundaki esaslara göre yapılır.

Ölçüm yapacak personelin nitelikleri

MADDE 18 – (1) Koku emisyonunu ölçecek veya dış ortamdaki koku konsantrasyonunu tayin edecek kişilerin özellikleri ve panelistlerin kalibrasyonu Koku Emisyonu Ölçüm Kılavuzu ve Dış Ortam Havasındaki Koku Konsantrasyonunun Ölçümü Kılavuzundaki esaslara göre belirlenir.

Kılavuzlar

MADDE 19 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanması ile ilgili kılavuzlar Bakanlıkça hazırlanır ve Bakanlığın internet sayfasında yayımlanır.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Son Hükümler

İdari yaptırımlar

MADDE 20 – (1) Kokuya sebep olan emisyonların, bu Yönetmelikte belirtilen sınır değerlerin üzerinde çevreye verilmesi durumunda veya koku emisyonlarının önlenmesine ilişkin tedbirlerin alınmaması durumunda 2872 sayılı Çevre Kanununun 15 inci ve 20 nci maddelerinde öngörülen idari yaptırımlar uygulanır.

Ölçüm yapacak uzmanlık deneyimine yönelik esas ve kriterler

MADDE 21 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında ölçüm yapacak kişilerin bu konuda ölçüm yapabilecek yeterliliğe sahip olduğunu Bakanlıktan ve/veya üniversitelerden alınan eğitim ile belgelemeleri gereklidir.

(2) Bu Yönetmelik kapsamındaki eğitimler Bakanlıkça yapılır veya yaptırılır.

Yürürlük

MADDE 22 – (1) Bu Yönetmelik 1/1/2012 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 23 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Orman Bakanı yürütür.

EK-1

KOKU EMİSYONLARININ VE DIŞ ORTAMDAKİ KOKU SEVİYESİNİN ÖLÇÜLMESİ VE DEĞERLENDİRİLMESİNE İLİŞKİN TERİMLER, FORMÜLLER VE BİRİMLERİN LİSTESİ

Adaptasyon: Sürekli veya kesikli olarak tekrarlanan bir kokuya maruz kalan koku alma organının duyarlılığının geçici olarak değişmesidir.

Koku duyarsızlığı (Anosmia) : Kişide koku alma duyusunun bulunmaması halidir.

Aşırı koku duyarlılığı: Kişide koku alma duyusunun aşırı duyarlı olması halidir.

Koku emisyonu: Bir kaynaktan (noktasal veya alansal) havaya atılan veya yayılan kokulu gazlardır. Koku emisyon debisinin belirlenmesi için iki parametre gereklidir; Koku konsantrasyonu ve kokulu gaz debisi. Kokulu gaz debisi, gazın havaya atıldığı baca veya kanalda ölçülür. Baca veya kanaldan belli örnek alma yöntemine göre alınan gaz örneklerindeki koku konsantrasyonu ise Koku Emisyonu Ölçüm Kılavuzunda verilen esaslara göre tayin edilir.

Koku seviyesi: Koku konsantrasyonunun logaritmik olarak ifade edilmesidir. Bir maddenin koku konsantrasyonunun, aynı maddenin koku eşik konsantrasyonuna bölünmesi ile elde edilen oranın logaritması alınır ve bu değer 10 ile çarpılarak koku seviyesi bulunur. Burada koku eşik konsantrasyonu 1 KB/m³ ise, koku seviyesi,

$$L_{\text{koku}} = 10 \times \log (c_k / c'_k) \text{ dir.}$$

Bu formülde c_k koku konsantrasyonunu; c'_k ise koku eşik konsantrasyonunu gösterir. Böylece hesaplanan koku seviyesi (L_{koku}) gürültü birimine benzer şekilde desibel (dB_{koku}) cinsinden ifade edilmiş olur.

Koku debisi (q_{koku}) : Birim zamanda birim alandan yayılan kokulu madde miktarıdır. Koku debisi; atık gazdaki koku konsantrasyonu, atık gazın dışarı verildiği yüzey veya kesit alanı (kanal veya baca için) ve gaz çıkış hızının çarpımıyla elde edilir. Birimi KB/saattir.

$$q_{\text{koku}} = c_k \cdot v \cdot A = c_k \cdot Q$$

Burada,

q_{koku} , koku debisi (KB/ saat),

c_k , koku konsantrasyonu (KB/ m³),

Q , kokulu gazın hacimsel debisi (m³/ saat),

v , kokulu gazın akış hızı (m/ saat),

A , atık gazın dış ortama verildiği ve gaz akış yönüne dik kesit alanı (m²)' dir.

Koku debisi (q_{koku}) hava kirleticileri için kullanılan kütlese emisyon debisine tekabül etmektedir.

Koku ölçüm ve belirleme yöntemleri: Koku konsantrasyonu, kaynaklarda olfaktometre, elektronik burun vb. bilimsel olarak geçerliliği kanıtlanmış yöntemlerle ölçülür. Dış ortamdaki koku konsantrasyonu ise alan ölçümleri ile veya bilimsel olarak geçerliliği kanıtlanmış matematiksel dağılım modelleri yardımı ile belirlenir.

Dinamik olfaktometre: Kokulu gaz ve nötral havanın belirli seyreltme faktörlerine göre hazırlanmış karışımlarının tek bir çıkış noktasından bir akım şeklinde verildiği cihazdır.

Dinamik olfaktometri: Dinamik olfaktometre kullanılarak yapılan koku konsantrasyonu ölçümüdür.

Direkt olfaktometri: Koku konsantrasyonunun, örnek alma ve ölçme işlemleri arasında hiçbir gecikme olmadan ölçülmesidir. Buna aynı zamanda dinamik örnekleme veya on-line olfaktometri de denilir.

Dış ortamdaki koku ölçümü: Dış ortam havasındaki koku belirleme çalışması, esas olarak panelistlere yaptırılan istatistik temelli ve uzun süreli koku frekansı değerlendirme çalışmasıdır. Bu değerlendirmenin teknik esasları Dış Ortam Havasındaki Koku Konsantrasyonunun Ölçümü Kılavuzunda verilmiştir.

Evet/Hayır metodu: Olfaktometride kullanılan paneliste “Koku var mı?” diye sorulan soruya “Evet” ya da “Hayır” yanıtı alınan metottur.

Kaçak kaynaklar: Boru flanşları, aspiratörsüz havalandırma delikleri veya vanalar gibi yerlerinin belirlenmesi kolay olmayan, fakat aynı zamanda etrafa miktarı belli olmayan koku yayan kaynaklardır.

Koku algılama kanunları: Koku konsantrasyonu ile insanların koku şiddetini algılamalarını ilişkilendiren kanunlardır. Bu kanunlar Steven Kanunu (Kılavuz A) ve Weber-Fechner Kanunu (Kılavuz A) gibi koku konusunda kullanılan üstel fonksiyonlu ifadelerdir.

Koku dağılım modeli: En az bir yıllık meteorolojik veriler ve işletmede bulunan her tesisin koku emisyon debisini kullanarak belli koordinatlara sahip noktalardaki “koku konsantrasyonunu” hesaplamaya yarayan ve bilimsel geçerliliği kanıtlanmış bir modeldir. Ancak, bu modellerde ortalama alma süresini mümkün olduğunca kısa tutmak gereklidir. En fazla bir kaç dakikayı geçmemelidir. Modelin geçerliliği yeterli sayıda ölçüm yapılarak kanıtlanmalıdır. Model yardımıyla dış ortamda bulunan koku konsantrasyonundan “kokulu saat yüzdesi” ne geçmek yönetmeliğin gereği olduğundan, bu amaçla ek bir çalışmaya ve tercihan ek bir yazılıma gerek vardır. Dış ortamdaki koku konsantrasyonunu bulmak için kullanılan model, kirletici veya koku kaynakları ile yerleşim bölgeleri arasında olması gereken mesafeyi bulmak için de kullanılabilir.

Koku frekansı: Alan ölçümleri sırasında her ölçüm noktasında yapılan ölçümlerde, kokunun algılanabildiği ölçüm sayısının o ölçüm noktasında 10 dakika içinde yapılan toplam 60 adet ölçüme oranının 100 ile çarpılmasıdır.

Koku giderme verimi: Alınan bir koku giderme önleminin sonucu olarak, koku konsantrasyonu veya koku debisinde meydana gelen azalmadır.

Ondalık kesir veya yüzde olarak ifade edilir. Azaltılan koku konsantrasyonu veya debisinin, giriş gazındaki koku konsantrasyonu veya debisine oranı olarak ifade edilir.

Koku konsantrasyonu: Standart koşullardaki 1 m³ gaz içinde bulunan Avrupa Koku Birimi (EOU=KB) adedidir. (Koku konsantrasyonu, kokunun şiddetini ölçmeye yarayacak doğrusal bir ölçüt değildir. “Koku algılama kanunları” olarak bilinen ve dışsal etkenlere karşı duyu organlarının tepkilerini formüle eden ifadelerle göre, koku yaratan etkenin miktarı ile algılanan koku şiddeti arasında doğrusal olmayan bir ilişki vardır.

Emisyonlardaki koku konsantrasyonlarının dağılım modeli yardımıyla dış havadaki kokunun hesabına dönüştürülmesi uygulaması sırasında, matematik modellerin ancak konsantrasyon belirleyebilmesi ise bu yüzden karışıklık yaratır. Çünkü matematik modeller insanlarda oluşan koku etkisini doğrudan hesaplayamazlar. Bu nedenle algılanan etkinin dozu hesaplanır (doz = konsantrasyon x algılama süresi). Bu kez de matematik modelin ortalama alma sürelerinin hesaba girmesi kaçınılmaz olur. Ancak uygun ve kısa süreli ortalama alan modeller kullanarak koku etkisi yaratan dozun tam belirlenmesiyle konsantrasyonun doz değerine dönüştürülmesi de şarttır.

Koku dozunun sıfır olduğu noktanın belirlenmesinin ardından belirlenen dozlar, yarattıkları “rahatsızlık hissi” ile beraber değerlendirildiklerinde koku şikâyetlerinin tesbitine pratik bir çözüm getirebilmektedir.)

Koku yorgunluğu: Koku algılamada azalma şeklinde ortaya çıkan bir adaptasyon çeşididir.

Olfaktometrik ölçüm: Bir numunenin koku konsantrasyonunu belirlemek üzere bir paneldeki tüm bireylere çeşitli seyreltilerden oluşan bir seri örnek koklatılarak, numunedeki koku konsantrasyonunun tayin edilebilmesi için yeterli veri üretilmesi işlemidir.

Referans madde: Kompozisyonu belirli hata payları dahilinde bilinen ve bir veya daha fazla özelliğinden yararlanılarak bir ölçüm metodunun veya bir cihazın kalibrasyonu, ya da bir maddenin değerlendirilmesi yapılabilen madde veya maddeler karışımıdır.

Seyreltme faktörü: Seyreltme sonrasında elde edilen gaz karışımı hacminin veya debisinin, seyreltme öncesi kokulu gaz hacmine veya debisine oranıdır.

Sıfır numunesi: Koku numunesinin tüm bileşim özelliklerini taşıyan, ancak kokusu kullanılan ölçüm yöntemine göre sıfır olan numunedir.

Standard koşullar (olfaktometri için) : Sıcaklığı oda sıcaklığı (298°K=25°C), basıncı normal atmosfer basıncı (101,3 kPa) olan ve içerdiği neme göre düzeltme yapılmamış gaz koşullarıdır. Olfaktometri uygulaması için yapılan bu tanım aynen emisyon debilerinin koşulları için de geçerlidir. Bu koşullar, koku algılamanın ortamdaki özelliklere uygun olmasını sağlayacak şekilde seçilmiş ve standardize edilmiştir.

Statik olfaktometre: Statik olfaktometre cihazı sadece bilinen kokulu gaz örneği ile nötral gazı karıştıran bir sistemdir. Karışım oranı, bilinen hacimlerden hesapla bulunur.

Semboller ve birimler

Bu Yönetmelikte veya teknik eklerinde kullanılan sembol ve birimler aşağıda tablo halinde verilmiştir:

Sembol	Tanım	Birim
A	<i>Alan</i>	m^2
C_{koku}	<i>Koku konsantrasyonu</i>	KB/m^3
$C_{koku, giriş}$	<i>Aritilmemiş gazdaki koku konsantrasyonu</i>	KB/m^3
$C_{koku, çıkış}$	<i>Aritilmiş gazdaki koku konsantrasyonu</i>	KB/m^3
D_{50}	<i>Toplumdaki nüfusun %50'sinin "kokulu" olarak tanımladığı kokulu madde dozu</i>	
$EROM$	<i>Avrupa referans kokulu madde kütlesi</i>	μg n-butanol
n	<i>Test edilen numune adedi</i>	
KB (veya OU_E)	<i>Avrupa koku birimi</i>	
p_s	<i>Baca içindeki mutlak basınç</i>	kPa
q_{koku}	<i>Koku debisi</i>	KB/sn
$q_{koku, giriş}$	<i>Aritma ünitesine giren koku debisi</i>	KB/sn
$q_{koku, çıkış}$	<i>Aritma ünitesinden çıkan koku debisi</i>	KB/sn
S_s	<i>Farkların standart sapması</i>	
t	<i>İstatistik faktörü</i>	
V	<i>Hacim</i>	m^3
v	<i>Kokulu gaz hızı</i>	m/sn
Q	<i>Hacimsel debi</i>	m^3/sn
y_i	<i>(i) sayılı numunenin test sonucu</i>	
y_{ort}	<i>Numunelerin test sonuçlarının ortalaması</i>	
Z	<i>Seyrelme faktörü</i>	

Z_{50}	%50 algılama eşiğindeki seyrelme faktörü	
η	Arıtma ünitesi verimi	%

EK-2

KOKU ŞİKÂYET ÖN DEĞERLENDİRME FORMU				
Şikâyete Neden Olan Kaynağın Yeri:				
İşletmenin/Tesisin Adı, Adresi, Tel No, Faks No:				
Kokunun Karakteri:				
Kokunun Şiddeti ve Hedonik Tonu	Şiddeti	☐ Düşük	☐ Orta	☐ Yüksek
	Hedonik Ton		☐ Hoş	☐ Nahoş
Kokunun Süre ve Sıklığı				
Kokudan Etkilenen Kişi Sayısı				
Şikâyet Mahallindeki Arazi Kullanım Durumu		☐ Yerleşim	☐ Sanayi	☐ Turizm
		☐ Kentsel	☐ Kırsal	
Şikâyet Mahallindeki Koku Kaynakları	Şikâyet Mahallinin Koku Kaynaklarına Uzaklığı			
	Kaynak Çevresinde Koku Problemine Katkıda Bulunabilecek Başka Kaynakların, İşletmelerin Var Olup Olmadığı	☐ Evet		
		☐ Hayır		
	Koku Önlemlerinin Alınıp Alınmadığı	☐ Evet		
		☐ Hayır		
Kaynak/Kaynakların Yerleşim	☐ Gösterimi yok			

	Planının Şikayet Mahalline Ölçekli Bir Yerleşim Planı/Kroki Üzerinde Gösterilmesi	☐ Gösterimi var (ekte)
	Kaynak/Kaynaklarla İlgili Diğer Bilgiler	

EK-3

KOKU EMİSYON RAPORU FORMATI

Emisyon raporu en az aşağıda verilen bilgileri içerecek şekilde düzenlenmelidir.
Gerekli görülmesi halinde, yetkili merci tarafından ek bilgiler de istenebilir.

Örnekleme Verileri:

1. Kokuya neden olan kaynak/işletme/tesisın adı, adresi, telefon numarası, faks numarası.
2. İşletme/tesis yetkilisinin adı ve soyadı.
3. Koku kaynak/kaynaklarının tanımı ve isimlendirilmesi.
4. Koku örneğinin tanımı (kokunun neyi andırdığı).
5. Örneklemenin gerçekleştirildiği tarih ve saati.
6. Örnekleme koşulları.
7. Örnekleme sırasındaki tesis/proses koşulları.
8. Örnekleme yürüten uzmanın adı ve soyadı.
9. Koku kaynağındaki örnekleme yeri.
10. Kullanılan gaz örnekleme torbalarının cinsi ve hacmi.
11. Kullanılan seyreltme teçhizatı.
12. Kaynakta gerçekleştirilen ön seyreltme veya seyreltme faktörü.
13. Standart ölçüm gereklerinden sapmalar.

Ölçüm Sonuçları (Olfaktometre ölçümleri):

1. Ölçüm yeri, zamanı ve saati.
2. Ölçümü yürüten uzmanın adı ve soyadı.
3. Ölçüm sırasındaki koşullar.
4. Başlangıçta belirlenen gaz seyreltme aralıkları.
5. Ölçüm öncesi önseyreltme veya seyreltme faktörü.
6. Ölçümde yer alan panelistlerin kişisel kodları.
7. Panelistlere sunulan örnek sayısı.
8. Ölçümler sırasında panelistlere sunulan seyreltme oranları.

9. Panelistlerin verdiği boş tepki sayısı ve yeri.
10. Sunulan tüm seyrelmelerdeki panelist tepkileri (ölçüm sonuç matrisi).
11. Standard ölçüm gereklerinden sapmalar.
12. Kullanılan her panelist için; referans maddeye (n-butanol) verilen tepkilere göre, kişisel koku eşik değeri tahmini ve standart sapma tayini.

Raporlama:

1. Kullanılan ölçüm metodu.
2. Ölçüme ait kalibrasyon durumu (doğruluk (hassaslık) bakımından son laboratuvar test sonucu).
3. İncelenen koku kaynağının tanımı.
4. Koku örneği veya örneklerinin tanımı.
5. Örnekleme tarihi ve saati.
6. Koku kaynağındaki örnekleme yeri.
7. Ölçüm öncesi ön seyreltme veya seyreltme faktörü.
8. Olfaktometrik ölçüm tarihi ve saati.
9. Ölçüm sırasındaki koşullar.
10. Kullanılan seyreltme sisteminin tanımı.
11. Ölçüme ait panel eşik değeri.
12. Kaynağa ait koku konsantrasyonu.
13. Kullanılan referans koku ve kabul edilen referans değeri.
14. Standard ölçüm gereklerinden sapmalar.

Raporu Düzenleyen Uzman:

Adı, Soyadı:

Kurumu:

Tarih:

İmza ve mühür:

EK-4

DIŞ ORTAMDAKİ KOKU SEVİYESİ RAPORU FORMATI

Dış Ortamdaki Koku Seviyesi Raporu en az aşağıda verilen bilgileri içerecek Şekilde düzenlenmelidir. Gerekli görülmesi halinde Yetkili Merci tarafından ek bilgiler de istenebilir.

Alan alıŐmaları Verileri-

- 1.** Kokuya neden olan işletmenin/tesisin adı, adresi, telefon numarası, faks numarası:_____
2. İŞletme/tesis yetkilisi kişinin adı ve soyadı.
3. Koku kaynağının tanımı.
4. Koku karakteri.
5. Kaynaktaki proses koşulları.
- 6.** Kaynakta kokuya neden olan prosesler.
7. İŞletmenin/tesisin çalışma günleri ve saatleri:
8. Kokulu proseslerin yıl içinde etkili olduğu zaman aralığı / aralıkları.
9. Kokulu proseslerin gün içinde etkili olduğu zaman aralığı / aralıkları.
10. Koku örneğinin / rneklelerinin tanımı.
11. Kokunun etkin olduğu bölgenin tanımı (kentsel / kırsal).
12. Bölgenin koku kaynağına göre konumu.
13. Bölgedeki hâkim rüzgar yönü.
14. Ölüm karelerinin (gridlerin) yerleŐtirildiđi bölgenin konumu.
15. Ölüm karelerinin (gridlerin) aralıkları.
- 16.** Ölüm karelerinin (gridlerin) kapladığı toplam alan (m²).
17. Bölge haritası ve ölüm karelerinin (Gridlerin) izimi (ek olarak verilmeli).
18. Ölüm noktalarının toplam sayısı.
19. Ölüm programının kapsadığı zaman aralığı.
20. Ölüm programı (ek olarak verilmeli).
21. Ölüm günlerinin toplam sayısı.

Ölçüm Sonuçları

1. Ölçümü yürüten uzmanın adı ve soyadı.
2. Ölçümde yer alan panelist sayısı.
3. Ölçümde yer alan panelistlerin kişisel kodları.
4. Panelistler tarafından doldurulmuş ölçüm formları.
5. Bölge için geçerli olan dış ortamdaki koku sınır değeri.
6. Her ölçüm noktasındaki "koku frekansı".
7. Her ölçüm karesindeki "yüzde koku saati" (ek olarak gridlenmiş harita üzerinde belirtilmeli).
8. Sınır değerinin aşıldığı kare sayısı.
9. Sınır değerinin aşıldığı karelerin konumu.
- 10.** Standard ölçüm gereklerinden sapmalar.
11. Kullanılan her panelist için; referans maddeye (n-butanol) verilen tepkilere göre, kişisel koku eşik değeri tahmini ve standard sapma tayini.

Ölçümleri yürüten uzmanın:

Adı, Soyadı:

Kurumu:

Tarih:

İmza ve mühür:

ŞİKÂYET SONUÇLANDIRMA FORMU

Form Alanı No.	Form No:	Tarih:
1.	İlgili Şikâyet Ön Değerlendirme Formu Tarih ve Numarası	
2.	Koku Kaynağı Olarak Belirlenen Etkinlik (İşletme/Tesis)	
2.1	Adı	
2.2	Adresi	
2.3	Koku kaynakları ve özellikleri	
2.4	Şikâyete konu olan koku kaynağı	
2.5	Kaynakta belirlenmeler (Eksiklik ve uygunsuzluklar)	
2.6	Öngörülen düzeltici etkinlik ve alınan önlemler	
3.	Yapılan Ölçümler	
3.1	Ölçüm tarihi	
3.2	Ölçüm sonuçları	
3.3	Ölçüm değerlendirmesi	
4.	Şikâyetlerin Sona Erme Durumu	
4.1	Devam eden şikâyet olup olmadığı	
4.2	Devam halinde gerçekleştirilen işlemler/ölçümler	
5.	Model Çalışması	
5.1	Model adı	
5.2	Modelleme tarihi	
5.3	Model sonuçları	
5.4	Model değerlendirmesi	
6.	Dış Ortamdaki Koku Ölçümleri	

6.1	Ölçüm tarihi	
6.2	Ölçüm sonuçları	
6.3	Ölçüm değerlendirmesi	
7.	Şikâyetlerle İlgili Son Durum	
7.1	Şikâyetlerin sona erip ermediği	
7.2	Takip denetimi gerekliliği	

[R.G. 4 Eylül 2010 – 27692]

 [İçindekilere dön](#)

Tarım ve Köyişleri Bakanlığında:

TARIM HAVZALARI YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, tarımsal üretimin uygun ekolojilerde geliştirilmesi için belirlenen tarım havzalarında tarımsal faaliyetlerin entegre bir şekilde yürütülmesi, desteklenmesi, örgütlenmesi, ihtisaslaşması ve tarım envanterinin hazırlanması ile ilgili usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik; tarım havzalarına ilişkin tarım politikalarının, geliştirilmesine yönelik olarak tarımsal ürün ve üretimin planlanması için gerekli çalışmaları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik; 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanununun 14 üncü maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık: Tarım ve Köyişleri Bakanlığını,
- b) Bilgi Sistemi: Tarımsal üretime ilişkin verilerin kaydedildiği Çiftçi Kayıt Sistemi ve Türkvet Veteriner Bilgi Sistemi gibi kapsamlı veri tabanlarını,
- c) CBS: Coğrafi Bilgi Sistemini,
- ç) Coğrafi Bilgi Sistemi: Konuma dayalı gözlemlerle elde edilen sayısal ve sayısal olmayan bilgilerin toplanması, saklanması, işlenmesi ve kullanıcıya sunulması işlevlerini bütünlük içerisinde gerçekleştiren sistemi,
- d) KDS: Karar Destek Sistemini,
- e) Model: Tarım Havzaları Üretim ve Destekleme Modelini,
- f) Talep Tahmini: Gelecekte belli bir noktada ihtiyaç duyulacak olan ürün miktarının belirlenmesini,
- g) Tarım Havzaları: Adları ve sınırları Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenmekle birlikte, tarımsal faaliyetlerde kullanılmak üzere kendi sınırları içerisinde benzer ekolojik şartları taşıyan ve birbirinin devamı niteliğinde bulunan tarım alanlarını,
- ğ) Tarım Havzaları Üretim ve Destekleme Modeli: Sınırları benzer doğal özelliklerine göre belirlenmiş havzalarda ekonomik, ekolojik ve toplumsal verileri değerlendiren ülke

ihtiyaçlarına göre yapılacak planlamalara araç olan bilgi teknolojilerinin kullanıldığı dinamik ve geliştirilebilir bir sistemi ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Model ve İşleyişi

Modelin işleyişi

MADDE 5 – (1) Tarım Havzaları Üretim ve Destekleme Modeli ile;

a) İklim, toprak, topografya, arazi sınıflandırması, bilgi sistemlerinden sağlanan veriler, ürün ve üretim bilgileri yanında, tüketim, dış ticaret verileri ile tarımla ilgili diğer verileri içeren tarım envanteri oluşturulur. Buna ilişkin veritabanı düzenli olarak güncellenir ve modelin işletilmesinde kullanılır.

b) Tarım envanterinde bulunan veriler, CBS analizleri, uzman görüşleri ve idari yapılanma durumu dikkate alınarak belirlenen tarım havzaları gerekli durumlarda aynı yol takip edilerek tekrar oluşturulabilir.

c) Talep tahmini ile üretim, tüketim, dış ticaret, fiyat, nüfus, milli gelir ve ilgili diğer veriler kullanılarak gelecek yıllara ait ürün ve üretim öngörülerini yapılır.

ç) Karar Destek Sistemi ile toplam refahın artırılması için fiyatlar, destek bütçesi, talep tahmini, havzaların üretim potansiyeli, dış ticaret ve ilgili diğer veriler kullanılarak hangi ürünlerin, hangi havzalarda ne miktarda üretilmesinin en uygun olacağı belirlenir ve desteklenmesine yönelik karar vericilere yardımcı olacak bilgiler üretilir.

İşleyişle ilgili ihtiyaç duyulan bilgilerin temini

MADDE 6 – (1) Tarım envanterinin oluşturulması için gerek duyulan veriler bilgi sistemlerinden ve diğer ilgili kaynaklardan temin edilerek veritabanına aktarılır ve sürekliliği sağlanır. Veritabanına Bakanlık il ve/veya ilçe müdürlüklerinden de düzenli veri girişi yapılır.

Kalkınma ve üretim planlanması

MADDE 7 – (1) Kırsal ve bölgesel kalkınmaya katkı sağlamak için modelin önerdiği ürünlerin yaygınlaştırılması ve geliştirilmesi teşvik edilir.

(2) Tarımsal amaçlı arazi kullanım planlamalarında, yeter geliri arazi büyüklüklerinin belirlenmesinde ve işletme yapısının güçlendirilmesinde model çıktılarından faydalanılır.

Havza bazlı üretici örgütlenmesi

MADDE 8 – (1) Ürün bazında üretici kuruluşların havza modeli ile uyumlu hale getirilmesi veya kurulması destek ve eğitim programları ile teşvik edilir.

Tarım havzalarında destekleme

MADDE 9 – (1) Destekleme konularında, alana, miktara ve destekleme araçlarına karar verilmesinde model tarafından yapılan öngörülerden faydalanılır. Desteklemelerde model ile belirlenemeyen havzaya özgü lokal alanlarda bulunan ürünler de dikkate alınır.

(2) Avrupa Birliğinde var olan uygulamalar ile modelin uyumu sağlanır.

Tarım havzalarına ait bilgilerin yayımlanması

MADDE 10 – (1) Modelde bulunan ve/veya modelden elde edilen bilgiler Bakanlığın izni olmadan yayımlanamaz veya kullanılamaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Düzenleme yetkisi

MADDE 11 – (1) Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

Yürürlük

MADDE 12 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 13 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Tarım ve Köyişleri Bakanı yürütür.

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından:
**TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ AVUKATLIK KANUNU YÖNETMELİĞİNDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 19/6/2002 tarihli ve 24790 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türkiye Barolar Birliği Avukatlık Kanunu Yönetmeliğinin, 73/A maddesinin üçüncü fıkrasının (h) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu yürütür.

[R.G. 7 Eylül 2010 – 27695]

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından:
**TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ REKLAM YASAĞI YÖNETMELİĞİNDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 21/11/2003 tarihli ve 25296 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türkiye Barolar Birliği Reklam Yasağı Yönetmeliğinin 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 4** – Avukat, müvekkillerini bürosunda kabul eder. Bunun mümkün olmaması halinde müvekkille görüşme yapılacak yerin, bu amaca elverişli ve mesleğin saygınlığına yaraşır nitelikte olması gerekir.

Avukat büroları; avukatlık hizmetinin bağımsızlığına aykırı olacak şekilde, meslek hizmetleri dışındaki iş ve amaçlara tahsis edilemez.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tabela, fiziki imkansızlık hallerinde bina cephelerine, büro balkonu ve pencerelerine asılabilir. Fiziki imkansızlık halleri dışında, büronun bulunduğu binanın giriş kapısının yanına, giriş holü veya koridoruna, büro giriş kapılarının yanına asılabilir.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında geçen “vergi sicil numarası” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve Türkiye Barolar Birliği ve/veya kayıtlı bulunduğu baronun amblemi” ibaresi eklenmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra ilave edilmiştir.

“Bu Yönetmelik kapsamında olanlar mühür biçiminde damgalar kullanamazlar.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“f) Bu Yönetmelik kapsamında olanlar iş sağlama amacına yönelik olmamak ve meslektaşlarıyla haksız rekabete yol açmamak kaydıyla, baro veya Türkiye Barolar Birliği organ ve başkanlık seçimleri ile genel veya yerel seçimlerdeki adaylıklarına ilişkin bilgileri seçim tarihinden azami 2 ay önce başlayıp seçimi izleyen 10 gün içinde sona erdirmek kaydı ile yazılı, işitsel ve görsel iletişim araçları veya internet yoluyla duyurabilirler. Bu duyurular amaca elverişli ve mesleğin saygınlığına yaraşır nitelikte olur.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin; ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasının (a) bendine “e-posta adresi” ibaresinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ibare eklenmiştir.

“Bu Yönetmelik kapsamında olanlar, mesleki faaliyetlerini internet üzerinden sürdürmek, müvekkillerini bilgilendirmek, mesleki makalelerini ve bilimsel çalışmalarını yayımlamak amacıyla internet sitesi açabilir. Tabelada, basılı evraklarında ve internet sitesinde tercih ettiği e-posta adreslerini kullanabilir. İnternet sitesi üzerinden mesleki faaliyetini yürütürken avukatlık mesleğinin onur ve kurallarına, avukat unvanının gerektirdiği saygı ve güvene aykırı olmamak şartı ve gerekli güvenlik tedbirlerini alarak, sır saklama yükümlülüğüne uygun davranmak kaydı ile internetin kendine özgü araçlarını ve sadece ilgili kişinin ulaşabileceği, şifre-algoritma ile korunan internet sitesinin geri planında kişiselleştirilmiş “sanal ofis” benzeri uygulamaları kullanabilir. Bu uygulamalar ilgisinin dışındakilerin kullanımına açılmaz.”

“, baro ve Türkiye Barolar Birliği seçimlerine yönelik oy verecek üye ve delegeleri kendileri ve diğer adaylar hakkında bilgilendirme”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12 – Bu Yönetmelik hükümlerine aykırılık tespiti halinde barolar tarafından ilgiliye bir uyarı yazısı gönderilir ve söz konusu aykırılığın 15 gün içerisinde giderilmesi gerektiği aksi takdirde baro tarafından resen soruşturma açılacağı bildirilir. Uyarı yazısının ilgisine tebliğinden itibaren 15 gün içerisinde aykırılığın giderilmediği tespit edilirse, baro tarafından resen soruşturma başlatılır. Bu Yönetmeliğe aykırı fiil veya fiilleri birden fazla işleyenler hakkında uyarı yazısı gönderilmez, derhal ve resen disiplin soruşturması açılır.

Türkiye Barolar Birliğine yapılan şikayet başvuruları içerik incelemesine tabi tutulmaksızın avukatın kayıtlı olduğu baroya gönderilir”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin geçici 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmış ve aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Kesinleşmemiş disiplin soruşturmaları

GEÇİCİ MADDE 2 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte kesinleşmemiş disiplin soruşturmaları hakkında da 12 nci madde hükümleri uygulanır.”

MADDE 8 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 9 – Bu Yönetmelik hükümlerini Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu yürütür.

[R.G. 7 Eylül 2010 – 27695]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

ELEKTRİK PİYASASI MÜŞTERİ HİZMETLERİ YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN YÖNETMELİK

MADDE 1 – 25/9/2002 tarihli ve 24887 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasası Müşteri Hizmetleri Yönetmeliğinin 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“İkili anlaşmalar kapsamında elektrik enerjisi ve/veya kapasite satın alan serbest tüketicilerle tedarikçileri arasındaki, Elektrik Piyasası Dengeleme ve Uzlaştırma Yönetmeliği ve /veya ikili anlaşmalar ile düzenlenmeyen perakende satış hizmetleri için bu Yönetmelik hükümleri uygulanır.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki hüküm eklenmiştir:

“35. Sayaç: Müşterinin, elektrik enerjisi tüketimini ölçmek amacıyla ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak tesis edilen cihazı ve ölçü sistemini”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“MADDE 8 – Dağıtım lisansı sahibi tüzel kişi, bir veya daha fazla müşterinin kullanımındaki bransman hattı ve müştemilatı ve/veya dağıtım tesislerinden yeni bağlantı taleplerini, ortak kullanım haline gelecek olan dağıtım tesislerini devralmak suretiyle karşılar.

Ortak kullanım haline gelecek tesislerin maliki veya maliklerinin devre rıza göstermemesi halinde kamulaştırma yoluna gidilir.

Uygulama dönemi içerisinde yapılması öngörülen devir ve kamulaştırmayla ilgili her türlü gider yatırım harcaması olarak yatırım planları dahilinde Kuruma sunulur ve Kurul tarafından onaylanması durumunda tarifeler yoluyla karşılanır.

Devre ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından düzenlenir.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 13 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Dağıtım lisansı sahibi tüzel kişi, kaçak tespit süreci sonucunda kaçak elektrik enerjisi tüketimi tespit edilen gerçek veya tüzel kişilerin elektrik enerjisini keserek Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunur.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 16 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Sayacın; 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanunu hükümleri doğrultusunda dağıtım lisansı sahibi tüzel kişi tarafından, her türlü ayar, kalibrasyon ve bakım için periyodik olarak kontrol ettirilmesi esastır. Periyodik kontroller için gerekli masraflar, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından belirlenen bedeller üzerinden; sayacın sökme ve takma bedeli, Kurul tarafından onaylanan bedeller üzerinden sayaç maliki tarafından karşılanır.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 18 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

“Bu madde kapsamındaki sayaç sökme takma bedeli sayaç maliki tarafından karşılanır. Sayaç sökme takma bedelleri her yılın Ekim ayı sonuna kadar dağıtım lisansı sahibi tüzel kişiler tarafından belirlenerek Kuruma önerilir ve Kurul onayı ile yürürlüğe konulur.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Sayacın, müşterinin kusuru dışında herhangi bir nedenle tüketim kaydetmediğinin tespiti halinde varsa müşterinin aynı döneme ait sağlıklı olarak ölçülmüş geçmiş dönem tüketimleri dikkate alınarak, yoksa, sayaç çalışır duruma getirildikten sonraki müşterinin ödeme bildirimine esas ilk iki tüketim dönemine ait tüketimlerinin ortalaması alınarak geçmiş dönem tüketimleri hesaplanır ve tahakkuk ettirilir.

Tahakkuka esas süre; doğru bulgu ve belgenin bulunması halinde 12 ayı, bulunmaması halinde ise 90 günü aşamaz.

Perakende satış lisansı sahibi tüzel kişi tarafından yapılan tahakkuk işleminde sayacın tüketim kaydetmediği dönem birim fiyatları kullanılır ve gecikme zammı uygulanmaz. Müşterinin talep etmesi durumunda söz konusu miktar tahakkuk süresi kadar eşit taksitler halinde ödenir.

İkili anlaşmalar kapsamında elektrik enerjisi tüketen bir müşterinin sayacının tüketim kaydetmemesi durumunda dağıtım lisansı sahibi tüzel kişi tarafından bu madde kapsamında geçmiş dönem tüketimleri hesaplanarak TEİAŞ’a bildirilir.”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Sayacın, müşterinin kusuru dışında herhangi bir nedenle doğru tüketim kaydetmediğinin tespit edilmesi halinde,

a) Sayacın eksik veya fazla tüketim kaydettiği miktarın elektrik sayaçları tamir ve ayar istasyonlarında teknik olarak tespit edilmesi durumunda söz konusu tespit dikkate alınarak,

b) (a) bendinde düzenlenen tespitın bulunmadığı durumlarda; varsa müşterinin aynı döneme ait sağlıklı olarak ölçülmüş geçmiş dönem tüketimleri dikkate alınarak, yoksa sayaç doğru çalışır duruma getirildikten sonra müşterinin ödeme bildirimine esas ilk iki tüketim dönemine ait tüketimlerinin ortalaması dikkate alınarak, hesaplama yapılır ve fark tahakkuk ettirilir.

Tahakkuka esas süre; doğru bulgu ve belgenin bulunması halinde 12 ayı, bulunmaması halinde ise 90 günü aşamaz.

Tüketimdeki farklar, ilgili dönem birim fiyatlarıyla ve gecikme zammı olmaksızın, perakende satış lisansı sahibi tüzel kişi tarafından müşteriye tahakkuk ettirilir. Müşterinin talep etmesi durumunda söz konusu miktar tahakkuk süresi kadar eşit taksitler halinde ödenir.

Yukarıda yapılan hesaplamalar sonucunda bulunan fark müşteri lehine ise, 23 üncü maddenin dördüncü fıkrası hükümlerine göre iade veya mahsup işlemi yapılır.

İkili anlaşmalar kapsamında elektrik enerjisi tüketen bir müşterinin sayacının doğru tüketim kaydetmemesi durumunda dağıtım lisansı sahibi tüzel kişi tarafından bu madde kapsamında geçmiş dönem fark tüketimleri hesaplanarak TEİAŞ'a bildirilir.”

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 22 nci maddesinin birinci fıkrasının a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Müşterinin adı-soyadı veya unvanı, adresi, müşteri veya abone numarası, abone grubu,”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 23 üncü maddesinin ikinci ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Perakende satış lisansı sahibi tüzel kişiden kaynaklanan hatalı bildirimlere karşı, müşteri tarafından fatura tebliğ tarihinden itibaren 1 yıl içerisinde itiraz edilebilir. İtirazın yapılmış olması ödeme yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz. İtiraza konu tüketim bedeli ile müşterinin bir önceki tüketim döneminde ödemiş olduğu tüketim bedeli arasındaki farkın yüzde otuzdan fazla olması durumunda müşteri, bir önceki dönem tüketim bedeli kadarını son ödeme tarihinden önce ödeyebilir. Bu durumda müşteriye 24 üncü madde hükümleri uygulanmaz.”

“İnceleme sonucuna göre itirazın haklı bulunması halinde, itiraza konu tüketim bedeline dair fazla olarak tahsil edilen bedel bir sonraki tüketim dönemine ait bedelden mahsup edilir veya talep etmesi halinde tüketiciye üç iş günü içerisinde nakden ödenir.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin 24 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Perakende satış sözleşmesinde belirlenen gecikme zammı fatura son ödeme tarihinden itibaren uygulanır. Uygulanacak gecikme zammı, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 51 inci maddesine göre belirlenen gecikme zammı oranını aşamaz.”

MADDE 12 – Aynı Yönetmeliğin 25 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Elektrik enerjisinin yeniden bağlanması için, müşteri tarafından dağıtım lisansı sahibi tüzel kişiye ödenecek kesme-bağlama bedeli bir sonraki döneme ait ödeme bildirimine yansıtılır. Fiilen elektriği kesilmeyen aboneden kesme-bağlama bedeli talep edilmez.”

MADDE 13 – Aynı Yönetmeliğin Geçici 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Bu Yönetmeliğin yürürlük tarihinden önce perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi ile bölgesinde bulunan serbest olmayan tüketiciler arasında yapılmış olan sözleşme veya anlaşmalar, söz konusu tüketiciler tedarikçilerini değiştirmedikleri sürece yürürlükte kalır. Bu tüketicilerin; buldukları bölgedeki perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi haricinde başka bir tedarikçiden elektrik enerjisi ve/veya kapasite temin etmek istemesi halinde, ilgili dağıtım şirketi ile yapılmış olan sözleşme veya anlaşma bir sonraki takvim ayının ilk günü

itibari ile iptal edilerek yine ilk günü geçerli olacak şekilde ilgili ay içerisinde, yeni bağlantı anlaşması yapılır. Bu madde kapsamında bağlantı anlaşmasının yapılmamış olması serbest tüketici hakkının kullanılmasına engel teşkil etmez.”

MADDE 14 – Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki Geçici 9 uncu madde eklenmiştir:

“31/12/2011 tarihine kadar 8 inci maddenin uygulanamadığı durumlarda dağıtım lisansı sahibi tüzel kişi; bir müşterinin mülkiyetindeki branşman hattı ve müştemilatından, mevcut müşterinin bağlantı anlaşması hükümleri çerçevesinde yeni bağlantı taleplerini karşılayabilir. Bir başka müşteriye ait branşman hattının kullanılabilmesi için, ödenmesi gereken hat katılım payı ile ilgili usul ve esaslar dağıtım lisansı sahibi tüzel kişi tarafından belirlenir.

Dağıtım lisansı sahibi tüzel kişi tarafından belirlenen hat katılım payı yeni müşteri tarafından mevcut müşteriye ödenir. Ödemeye ilişkin belgenin dağıtım lisansı sahibi tüzel kişiye ibraz edilmesinden sonra yeni müşterinin dağıtım sistemine bağlantı yapılmasına müsaade edilir.”

Yürürlük

MADDE 15 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 16 – Bu Yönetmelik hükümlerini Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu Başkanı yürütür.

[R.G. 8 Eylül 2010 – 27696]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Millî Savunma Bakanlığından:

**ASKERİ HÂKİM ADAYLARININ SEÇİMİ VE YETİŞTİRİLMESİ
HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 26/10/1985 tarihli ve 18910 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Askerî Hâkim Adaylarının Seçimi ve Yetiştirilmesi Hakkında Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (3) ve (6) numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3) Birinci ve ikinci amirlerince (EK-B)’deki örneğine uygun olarak doldurulmuş muvazzaf subay olur kayıtlı nitelik belgesi almış olmak,”

“6) Genelkurmay Başkanlığının Dış Kaynaktan Muvazzaf Subaylığa Geçirileceklerle İlişkin Yönerge hükümlerine göre uygulanacak fiziki kabiliyet ve değerlendirme testinde başarılı olmak,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3) Genelkurmay Başkanlığının Dış Kaynaktan Muvazzaf Subaylığa Geçirileceklerle İlişkin Yönerge hükümlerine göre uygulanacak fiziki kabiliyet ve değerlendirme testinde başarılı olmak.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 13 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Seçim, hukuk fakültesi mezunu muvazzaf subaylar için yazılı sınav notu, mülakat notu, Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavı notu, sicil not ortalaması, mükâfat ve ceza puanları; hukuk fakültesi mezunu yedek subaylar, bayanlar ile aynı durumda ve askerliğini yapmamış olan erkekler için ise yazılı sınav, mülakat ve Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavı notu dikkate alınarak 15 inci maddedeki esaslar dahilinde oluşacak değerlendirme notu esas alınarak belirlenen başarı sıralamasına göre yapılır.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 15 inci maddesinin başlığı ve beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, altıncı fıkrasında yer alan “ve yedek” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

“Yazılı sınav soruları ve kâğıtların hazırlanması, fiziki yeterlilik ve değerlendirme testi, mülakat:”

“Yazılı sınav notu altmış ve üzerinde olanlar başarılı sayılır. Yazılı sınavda başarılı olanlar, Genelkurmay Başkanlığının Dış Kaynaktan Muvazzaf Subaylığa Geçirileceklere İlişkin Yönerge hükümlerine göre uygulanacak fiziki yeterlilik ve değerlendirme testine tabi tutulur. Fiziki yeterlilik ve değerlendirme testinde belirlenen standartları sağlayanlar, mülakata alınır. Mülakat yüz tam puan üzerinden değerlendirilir ve adayın dış görünümünün, anlatım yeteneğinin, konuşma düzgünlüğünün, tavır ve davranışlarının değerlendirilmesinden oluşur. Her üyenin takdir ettiği notların aritmetik ortalaması alınarak mülakat notu hesaplanır. Mülakat notu altmış ve üzerinde olanlar başarılı sayılır.”

MADDE 5 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6 – Bu Yönetmelik hükümlerini Millî Savunma Bakanı yürütür.

[R.G. 8 Eylül 2010 – 27696]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

YALVAÇ/Türkiye Davası*

Başvuru No:21502/04

Strazburg

10 Haziran 2008

İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan (21502/04) no’lu davanın nedeni T.C. vatandaşı Enver Yalvaç’ın (başvuran) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne 6 Mayıs 2004 tarihinde Temel İnsan Hakları ve Özgürlüklerini güvence altına alan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin (AİHS) 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurdur.

Başvuran, İzmir Barosu avukatlarından M. Yılmaz tarafından temsil edilmektedir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran, 1985 doğumludur ve İzmir’de ikamet etmektedir.

26 Eylül 2003 tarihinde, saat 15.30'da polis memurları, parkta yaralı bir adam olduğuna dair bir ihbar almışlardır. Bıçakla yaralanan sözkonusu adam, polise başvuranın da aralarında bulunduğu saldırganları tarif etmiştir.

Aynı gün, başvuran ve dört kişi yakalanmış ve Balçova Merkez Karakolu'na götürülmüştür. Yakalananlardan biri yaralanan kişi ile ağız dalaşına girdiğini ve yaralandığını kabul etmiştir. Sözkonusu kişi, olay yerinde bulunan arkadaşlarının hiçbir şekilde sözkonusu ağız dalaşına karışmadıklarını sadece ayırmak için araya girmeye çalıştıklarını belirtmiştir.

Aynı gün içerisinde, sözkonusu beyanları doğrulayan yaralının kız arkadaşı verdiği ifadesinde bunları doğrulamıştır.

Yine aynı gün başvuranın da ifadesi alınmıştır. Başvuran, sözkonusu ağız dalaşına dahil olduğunu reddetmiş, olaya karışanları ayırmaya çalıştığını ileri sürmüştür ve kişinin bıçak ile yaralandığını görmediğini belirtmiştir.

27 Eylül 2003 tarihinde, polis memurları, ihtilafli olayları kabul eden kişi dışındaki sözkonusu kişilerin Savcının talimatı üzerine serbest bırakıldıklarına dair bir tutanak hazırlamışlardır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir. 6 Ekim 2003 tarihinde, İzmir Cumhuriyet Savcısı, başvuranı ve diğer dört kişiyi darp ve yaralama ile suçlamış ve Türk Ceza Kanunu'nun 456/4 maddesi uyarınca başvuranın mahkumiyetini talep etmiştir.

Başvuran, iddianamenin kendisine tebliğ edilmediğini ileri sürmüştür.

20 Ekim 2003 tarihinde, İzmir Ceza Mahkemesi, atılı suçların varlığına kanaat getirdiği bir ceza kararı vermiş ve sonuç olarak Türk Ceza Kanunu'nun 456/4 maddesi uyarınca başvuranı, 346.783.000 TL para cezasına çarptırmıştır.

3 Kasım 2003 tarihinde, sözkonusu karar başvurana tebliğ edilmiştir.

11 Kasım 2003 tarihinde, başvuran bu karara karşı çıkmış ve davanın yeniden görülmesini talep etmiştir.

14 Kasım 2003 tarihinde, dosya hakkında karar veren İzmir Asliye Ceza Mahkemesi, sözkonusu talebi reddetmiştir.

Başvuran, sırasıyla 8 Ocak, 6 Şubat ve 8 Mart 2004 tarihlerinde para cezasını üç taksitte ödemiştir.

HUKUK

I. AİHS'İNİN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran, cezai kovuşturma boyunca birçok bağlamda adil yargılanma ve savunma haklarının ihlaline maruz kaldığını ileri sürmüştür. Başvuran, kendisine yöneltilen suçlamalar hakkında bilgilendirilmediğini, avukat tarafından temsil edilmediğini, savunmasını hazırlamak için gerekli zaman ve kolaylıkların kendisine tanınmadığını ve tanıkları sorgulayamadığını ya da sorgulatamadığını ileri sürmektedir. Başvuran, silahların eşitliği ve masumiyet karinesi

ilkelerinin de ihlal edildiğini iddia etmektedir. Başvuran, bu bağlamda AİHS'nin 6. maddesinin 1., 2. ve 3. paragraflarına atıfta bulunmaktadır.

Hükümet, bu iddiaya karşı çıkmaktadır ve ceza kararnamelerinin verilmesinin nedeninin yargı süreci kısaltmak olduğunu savunmaktadır. Atılı suçun hafifliği, verilen cezanın niteliği (para cezası) ve duruşma yapılmasının gerekliliğine ilişkin hakim takdiri mevcut davada duruşma yapılmamasını haklı kılan gerekçelerdendir. Ayrıca, ceza kararnamesine ilişkin hükümler, Yeni Türk Ceza Kanunu'nda kaldırılmıştır.

A. Kabuledilebilirliğe ilişkin

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca, başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas

AİHM, yargılamanın hiçbir aşamasında, başvuranın ulusal mahkemeler önünde duruşma yapılmasından faydalanmadığını belirtmiştir. Ne ceza kararnamesini veren ceza mahkemesinde ne de başvuranın itirazı hakkında hükme varan Asliye Ceza Mahkemesi'nde duruşma yapılmamıştır. Başvuran, kendisini yargılamaya çağrılan hakimler karşısına hiçbir zaman vicahi olarak çıkma imkanına sahip olamamıştır.

AİHM, mevcut davadakine benzer sorunları ortaya koyan birçok dava incelemiş ve AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlal edildiği tespitine ulaşmıştır (Bkz, *Karahanoğlu; Tanyar ve Küçükergin-Türkiye*, başvuru no: 74242/01, 5 Aralık 2006; *Oyman-Türkiye*, başvuru no: 39856/02, 20 Şubat 2007).

AİHM, mevcut davayı incelemiş ve Hükümet'in mevcut davada farklı bir sonuca ulaşmak için ikna edici hiçbir tespit ve delil sunmadığına kanaat getirmiştir.

Sahip olduğu unsurların ışığında ve içtihadı uyarınca AİHM, başvuranın davasının davaya bakan mahkemeler tarafından hakkaniyete uygun olarak görülmemesi nedeniyle AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlal edildiğine kanaat getirmektedir.

AİHS'nin 6. maddesinin 1. paragrafı kapsamında ulaşılan ihlal tespitini göz önüne alarak, AİHM, mevcut başvuruda ortaya konulan başlıca hukuki sorunu incelediği kanaatindedir. AİHM, AİHS'nin 6. maddesi kapsamında yapılan şikayetlerin geri kalan kısmının ayrı olarak incelenmesine gerek olmadığını düşünmektedir (Bkz, *Bolluk-Türkiye*, başvuru no: 34506/03, 2 Ekim 2007).

II. AİHS'NİN 13. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Mahkumiyetine ilişkin olarak yaptığı itirazın dosya üzerinden incelenmesi nedeniyle, başvuran, etkili başvuru imkanından yararlanamadığını ileri sürmektedir. Başvuran, bu bağlamda, AİHS'nin 13. maddesine atıfta bulunmaktadır.

Hükümet, sözkonusu iddiaya karşı çıkmaktadır.

AİHM, sözkonusu şikayetin yukarıda incelenen şikayetle bağlantılı olduğunu dolayısıyla kabuledilebilir nitelikte olduğunu belirtmektedir.

AİHS'nin 6. maddesi kapsamında ulaşılan tespiti göz önüne alan AİHM, mevcut davada sözkonusu hüküm ihlal edilmiş olsa dahi bu madde kapsamında yapılan şikayetin incelenmesine gerek olmadığı kanaatindedir (Bkz. *Karakaya-Türkiye*, başvuru no: 11424/03, 24 Ocak 2008).

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

Başvuran, 346.783.000 TL'ye tekabül eden para cezasını ödemek zorunda kalması nedeniyle 2.000 Euro maddi tazminat talep etmektedir. Başvuran, maruz kaldığı manevi zarar için de 30.000 Euro istemektedir.

Hükümet, bu iddialara karşı çıkmaktadır.

AİHM, belirtilen eksikliklerden dolayı Türk Mahkemelerinin neden olduğu sonuçlarla ilgili olarak yorum yapma gereği duymamakta ve başvuranın maddi tazminat talebini reddetmektedir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran, yazışma ve çeviri masrafları nedeniyle AİHM önünde yapmış olduğu masraf için 1.005,50 YTL¹ talep etmektedir. Ulusal mahkemeler önündeki yargılama için avukatlık ücreti olarak 1.000 YTL² ve AİHM önündeki yargılama için 3.500 YTL³ istemektedir. Başvuran, çeviri makbuzları ile avukatlık ücret tarifesini belge olarak sunmaktadır.

Hükümet, bu iddiaya karşı çıkmaktadır.

AİHM, içtihadına göre, bir başvuran, yargılama masraf ve giderlerinin geri ödemesini ancak gerçekliği, gerekliliği ve makul oranda oldukları ortaya konulduğu sürece elde edebilir. Mevcut davada sahip olduğu unsurları ve yukarıda sözü edilen kriterleri göz önüne alan AİHM, tüm masraflar için başvurana 1.500 Euro ödenmesinin makul olacağı kanaatindedir.

C. Gecikme faizi

Gecikme faizi Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı orana üç puanlık bir artış eklenerek belirlenecektir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun *kabuledilebilir* olduğuna;
2. Ulusal yargılama çerçevesinde duruşma yapılmaması nedeniyle AİHS'nin 6/1 maddesinin *ihlal edildiğine*;

¹ Yaklaşık 498 Euro

² Yaklaşık 496 Euro

³ Yaklaşık 1.736 Euro

3. AİHS'nin 6. maddesi kapsamında yapılan diğer şikayetlerin ve AİHS'nin 13. maddesi kapsamında yapılan şikayetin incelenmesine *gerek olmadığına*;
4. İhlal tespitinin kendisinin başvuranın maruz kaldığı manevi zarar için yeterli adil tatmin *oluşturduğuna*;
5. a) AİHS'nin 44/2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden YTL'ye çevrilmek üzere, Savunmacı Devlet tarafından başvurana her türlü vergiden muaf tutularak yargılama masraf ve giderleri için 1.500 Euro (bin beş yüz Euro) *ödenmesine*;
b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz *uygulanmasına*;
6. Adil tatmine ilişkin diğer tüm taleplerin *reddine*;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragraflarına uygun olarak 10 Haziran 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

AĞRAKÇE/Türkiye*

Başvuru No. 29059/02
Strazburg
4 Kasım 2008

İKİNCİ DAİRE

USULİ İŞLEMLER

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan 29059/02 no'lu davanın nedeni T.C. vatandaşı Abdülkerim Ağrakçe'nin ("başvuran"), Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 10 Mayıs 2002 tarihinde Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlükler Sözleşmesi'nin ("AİHS") 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurdur.

Başvuran, Ankara Barosu avukatlarından Ö. Öneren tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran, 1946 doğumludur ve Diyarbakır'da yaşamaktadır.

Başvuran 16 Eylül 1980’de terörist eylemlere dahil olduğu şüphesi ile yakalanmış ve göz altına alınmıştır. Müteakiben, aleyhinde başlatılan cezai takibat sürecinde serbest bırakıldığı 6 Nisan 1984 tarihine kadar tutuklu kalmıştır. 15 Mayıs 1990’da aleyhindeki suçlamalardan beraat etmiştir. Başvuran, sözkonusu kararın kendisine tebliğ edilmemesi nedeniyle, beraat ettiğini ancak 1996’da öğrendiğini belirtmiştir.

24 Mayıs 1996’da başvuran, Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi’ne başvurmuş ve 466 Nolu Kanun uyarınca tazminat talep etmiştir. Kanun, *inter alia*, kanun dairesinde yakalandıktan veya tutuklandıktan sonra haklarında kovuşturma yapılmasına veya son soruşturmanın açılmasına yer olmadığına veya hut beraetlerine veya ceza verilmesine mahal olmadığına karar verilen kişilere tazminat ödenmesini öngörmektedir. Başvuran, manevi tazminat olarak 20,000,000,000 Türk Lirası (TRL) (yaklaşık 256,706 AB Doları) talep etmiştir.

27 Şubat 1998’de ilk derece mahkemesi, başvurana belirli miktarda tazminat ödenmesine karar vermiştir. Yargıtay, 30 Aralık 1998’de bu kararı bozmuştur ve dosyayı, daha kapsamlı bir inceleme için Diyarbakır Ağır Ceza Mahkemesi’ne havale etmiştir.

16 Haziran 1999’da ağır ceza mahkemesi, başvuranın yasal zaman sınırına uymadığı gerekçesi ile davayı reddetmiştir. 2 Mayıs 2000’de Yargıtay bu kararı da bozmuştur.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe’ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

4 Ekim 2000’de ilk derece mahkemesi, üçüncü kararını vererek başvurana belirli miktarda tazminat ödenmesine karar vermiştir. 27 Mart 2001’de Yargıtay, ödenmesine karar verilen meblağın çok düşük olduğu gerekçesi ile bu kararı bozmuştur.

6 Eylül 2001’de ağır ceza mahkemesi, başvurana manevi tazminat olarak 3,000,000,000 TRL (yaklaşık 2,400 Euro) ödenmesine karar vermiştir.

5 Mart 2002’de Yargıtay, ilk derece mahkemesinin kararını onaylamıştır.

Yargılama sırasında ağır ceza mahkemesi, düzenli olarak soruşturma oturumları düzenlemiştir. Yalnızca dört oturumda, başvuranın yasal temsilcisine sonraki oturumun tarihini tebliğ etmiştir (30 Nisan 1997, 10 Şubat 1999, 1 Haziran 2000 ve 6 Haziran 2001). Ancak, oturumlardan hiçbiri, başvuranın yasal temsilcisi katılmadığı için ertelenmemiştir.

HUKUK

I. AİHS’NİN 6. MADDESİNİN İHLAL ETTİĞİ İDDİASI

Başvuran, tazminat davasının uzunluğunun, AİHS’nin 6/1 maddesi bağlamındaki “makul süre” gereğine uymadığı hususunda şikayette bulunmuştur.

A. Kabul edilebilirlik

Hükümet, AİHM’den AİHS’nin 35. maddesi bağlamındaki iç hukuk yollarının tüketilmesi gereğine uyulmamış olması nedeniyle şikayeti kabul edilemez bularak reddetmesini istemiştir. Ayrıca, başvuranın yerel mahkemeler önünde şikayetin esasını ortaya koymadığını iddia etmiştir.

Başvuran, Hükümet'in iddialarına itiraz etmiştir.

AİHM, önceki davalarda, Hükümet'in iç hukuk yollarının tüketilmemesine ilişkin benzer itirazlarını incelemiş ve reddetmiş olduğunu gözlemlemektedir (bkz., *Karakullukçu/Türkiye*, no. 49275/99, paragraflar 27-28, 22 Kasım 2005). AİHM, somut davada, yukarıda kaydedilen davada vardığı sonuçlardan farklı bir sonuca varmasını gerektiren özel bir durum görmemektedir. Bu nedenle, Hükümet'in bu başlık altındaki itirazını reddetmektedir.

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru taşımadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru, kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas

Göz önüne alınması gereken süre, 24 Mayıs 1996'da başlamış ve 5 Mayıs 2002'de sona ermiştir. Bu nedenle, iki aşamalı yargılamada, dört kez yeniden incelenerek yaklaşık beş yıl dokuz ay sürmüştür.

Hükümet, mevcut dava koşullarında idari yargılama süresinin, makul uzunlukta olmadığı yönünde bir değerlendirme yapılamayacağını iddia etmiştir. Özellikle başvuranın, gerekli belgeleri temin etmeyerek ve Ağır Ceza Mahkemesi önündeki duruşmalara katılmayarak yargılamanın uzamasına katkıda bulunduğunu ileri sürmüştür.

Başvuran, Hükümet'in iddialarını reddetmiş, 466 no'lu Kanun kapsamındaki dava şekli hususunda görüşlerini etraflıca sunmuş ve bu başlık altındaki iddialarını yinelemiştir. Ayrıca, tazminata ilişkin yargılamanın, 466 no'lu Kanun kapsamında, bir yıldan az sürdüğü davaların nüshalarını sunmuştur.

Bir yargılama süresinin makul nitelikte olup olmadığı, davanın koşullarına, bilhassa da davanın karmaşıklığına, başvuranın ve yetkili makamların tutumuna ve davanın ilgililer açısından arz ettiği öneme bakılarak değerlendirilir (bkz., *Frylender/Fransa* [BD], no. 30979/96, paragraf 43, AİHM 2000-VII).

AİHM sıklıkla mevcut davada ortaya konana benzer meselelerin ortaya konduğu davalarda AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlal edildiğini tespit etmiştir (bkz., *Ali Rıza Doğan/Türkiye*, no. 50165/99, paragraflar 31-39, 22 Aralık 2005, ve *Erden/Türkiye*, no. 27719/02, paragraflar 20-22, 20 Kasım 2007).

Kendisine sunulan tüm delilleri inceleyen AİHM, Hükümet'in mevcut davada farklı bir sonuca varmasına neden olacak bir delil ya da iddia sunmadığı kanısındadır. Konuya ilişkin içtihadını göz önüne alan AİHM, somut davada yargılama süresinin haddinden fazla olduğu ve "makul süre" gereğini karşılamadığı kanısına varmıştır.

Dolayısıyla, AİHS'nin 6/1 maddesi ihlal edilmiştir.

II. AİHS'NİN DİĞER MADDELERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, başvuru formunda öncelikle, üç yıl yedi ay boyunca özgürlüğünden mahrum bırakıldığı hususunda şikayette bulunmuştur. İkinci olarak, beraat ettiğinin uzun bir

süre kendisine bildirilmediğini ve bunun, adil yargılanma hakkını ihlal ettiğini iddia etmiştir. Son olarak, kendisine ödenmesine karar verilen tazminat miktarını eleştirmiş ve 466 no'lu Kanun bağlamındaki yargılamanın etkinliğini sorgulamıştır. Eleştirisi, AİHS'nin 5. maddesinin 1. paragrafına, 6., 13. ve 41. maddelerine dayanmaktadır.

Başvuran, daha sonra sunduğu görüşlerinde, cezai yargılamanın süresine ve ağır ceza mahkemesi önünde sözlü duruşma yapılmamasına değinmiştir.

Ancak, mevcut delilleri değerlendiren AİHM, başvuranın yukarıda kaydedilen görüşlerinde, AİHS'de ya da ek Protokoller'de ortaya konan hakların ve özgürlüklerin ihlalinin yer almadığı sonucuna varmıştır.

Bu nedenle, AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragrafları uyarınca dayanaktan yoksun olması nedeniyle başvurunun sözkonusu kısmının kabuledilemez olduğuna karar verilmelidir.

IV. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. maddesine göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın adil tazminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuran, maddi tazminat olarak toplam 29,490 EUR talep etmiştir. Bu meblağ, kendisini cezaevinde ziyaret eden ailesinin kazanç kayıplarını ve seyahat masraflarını kapsamıştır. Ayrıca, manevi tazminat olarak 40,000 EUR talep etmiştir.

Hükümet, meblağa itiraz etmiştir.

AİHM, tespit edilen ihlal ile talep edilen maddi tazminat arasında illiyet bağı bulunmadığını kaydetmektedir. Bu nedenle, sözkonusu talebi reddetmiştir. Ancak, tazminata ilişkin yargılamanın uzaması sonucu başvuranın, manevi zarara da uğramış olduğu kanısındadır. Hakkaniyet temelinde karar vererek, başvurana bu başlık altında 2,500 EUR ödenmesini öngörmüştür.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran, yerel mahkemeler ve AİHM önünde yaptığı masraf ve harcamalar için 11,600 EUR talep etmiştir. Avukat ücretlerine ve çeviri masraflarına ilişkin belgeler sunmuştur.

Hükümet, bu meblağa itiraz etmiştir.

AİHM'nin yerleşik içtihadına göre gerçekten ancak gerekli oldukları için yapıldıklarının ve miktarının makul olduğunun tespit edilmesi halinde, başvuran yargılama masraf ve giderlerinin kendisine ödenmesine hak kazanmaktadır. Mevcut davada, kendisine sunulan bilgileri ve yukarıda kaydedilen kriterleri göz önüne alan AİHM, yerel yargılamada yapılan masraf ve giderlerin karşılanması talebini reddetmektedir. Ancak, AİHM önündeki yargılama için başvurana 1,350 EUR ödenmesinin uygun olduğu kanısındadır.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM, OYBİRLİĞİ İLE

1. Tazminata ilişkin yargılama hususundaki şikayetin kabuledilebilir ve başvurunun kalan kısmının *kabuledilemez olduğuna*;
2. AİHS'nin 6/1 maddesinin *ihlal edildiğine*;
3. (a) AİHS'nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden sorumlu Hükümet'in yerel para birimine çevrilmek üzere başvurana aşağıda kaydedilen meblağların *ödenmesine*;
 - (i) manevi tazminat olarak 2,500 EUR (iki bin beş yüz Euro);
 - (ii) yargılama masraf ve giderleri için 1,350 Euro (bin üç yüz elli Euro);
 - (iii) yukarıdaki meblağlara uygulanabilecek her tür vergi.(b) Yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona erdiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan marjinal kredi kolaylığı oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;
4. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin *reddedilmesine karar vermiştir*.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. fıkraları gereğince 4 Kasım 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ÇENGELLİ VE ERYILMAZ/Türkiye *

Başvuru No. 287/03
Strazburg
10 Haziran 2008

İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan 287/03 başvuru numaralı davanın nedeni T.C. vatandaşları Ferit Çengelli ve Süleyman Eryılmaz'ın ("başvuranlar") Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 23 Eylül 2002 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca yapmış oldukları başvurudur.

Başvuranlar, İstanbul Barosu avukatlarından C. Yücel ve M. Çelik tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

DAVANIN KOŞULLARI

Başvuranlar sırasıyla 1955 ve 1957 doğumludurlar ve İstanbul'da ikamet etmektedirler.

3 ve 15 Mart 1981 tarihlerinde başvurular yakalanmıştır.

26 Mayıs 1981 tarihinde, Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi tutuklanmalarına karar vermiştir.

16 Haziran 1981 tarihinde, Adana Sıkıyönetim Mahkemesi'ne bağlı Cumhuriyet Savcısı, başvuruların da dahil olduğu 343 kişi hakkında bir iddianame sunmuş ve başvuruları Dev-Yol (Devrimci Yol) isimli yasadışı örgüte üyelikle suçlamıştır.

17 Haziran 1986 tarihinde, Adana Sıkıyönetim Mahkemesi, başvuruları iddia makamının talebine uygun biçimde mahkum etmiştir.

Belirli olmayan bir tarihte, başvurular temyiz başvurusunda bulunmuşlardır.

20 Mart 1991 tarihinde, Askeri Yargıtay, ilk derece mahkemesinin kararını bozmuş ve ilk derece mahkemesi bu süre içinde kapatıldığından davayı Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi'ne göndermiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

1991 yılında belirli olmayan bir tarihte, başvuruların tutuksuz yargılanmasına karar verilmiştir.

Sıkıyönetim mahkemelerinin yargı yetkisini kaldıran 3953 sayılı Kanun'un 27 Aralık 1993 tarihinde yürürlüğe girmesini müteakip, başvuruların davasında Ankara Ağır Ceza Mahkemesi yetkili hale gelmiştir.

18 Haziran 2001 tarihinde, Ankara Ağır Ceza Mahkemesi, Süleyman Eryılmaz'ı Ceza Kanunu'nun 146/1 maddesi uyarınca mahkum etmiş ve ölüm cezasına çarptırmıştır. Bu ceza daha sonra müebbet hapis cezasına çevrilmiştir. İlk derece mahkemesi, Ceza Kanunu'nun 102. ve 104. maddeleri uyarınca kanuni zamanaşımı süresinin dolduğu gerekçesiyle Ferit Çengelli hakkındaki cezai kovuşturmanın sona erdirilmesini emretmiştir.

Cezası on beş yılı aştığı gerekçesiyle Süleyman Eryılmaz'a ilişkin Ankara Ağır Ceza Mahkemesi kararı otomatik olarak Yargıtay'a iletilmiştir.

İddiaya göre, başvurular, 24 Temmuz 2002 tarihinde, bir arkadaşları vasıtasıyla Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın sonucunu öğrenmişlerdir.

7 Şubat 2003 tarihli bir yazı ile, başvuruların eski avukatı, AİHM'ye, 18 Haziran 2001 tarihli kararın Ferit Çengelli'ye, talebi üzerine, 3 Şubat 2003 tarihinde tebliğ edildiğini ve Süleyman Eryılmaz hakkındaki yargılamanın Yargıtay'da halen derdest olduğunu bildirmiştir. (Dava dosyasından, Devletin, Ferit Çengelli'ye kararı daha önce tebliğ etmeye çalıştığı ancak, yanlışlıkla başka bir adrese gönderildiği anlaşılmıştır.)

Savunmacı Hükümet tarafından AİHM'ye sunulan belgelere göre, 30 Ekim 2003 tarihinde, Yargıtay, Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nin Süleyman Eryılmaz'a ilişkin 18 Haziran 2001 tarihli kararını bozmuş ve davayı Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'ne iade etmiştir.

Dava dosyasındaki bilgilere göre, Süleyman Eryılmaz hakkındaki dava halen Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam etmektedir.

HUKUK

I. KABULEDİLEBİLİRLİĞE İLİŞKİN

Hükümet, ilk olarak, başvurunun zaman bakımından (*ratione temporis*) AİHM'nin yetkisi dışında kaldığını; zira, başvuruların şikayetlerinin, büyük ölçüde, 28 Ocak 1987 tarihinde Türkiye'nin kişisel başvuru hakkını tanınmasından önce yürütülen yargılamaya ilişkin olduğunu ileri sürmüştür.

Hükümet, ayrıca, Ferit Çengelli'nin, AİHS'nin 35/1 maddesinde ortaya konan altı ay kuralına uymadığını iddia etmiştir. Bu bakımdan, başvuranın, Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararının kesinleştiği tarihten itibaren altı ay içinde AİHM'ye başvurmuş olması gerektiğini ve kararın verildiği tarihten haberdar olmak için gerekli titizlikle yargılamayı takip etmenin başvuranın yükümlülüğü olduğunu ileri sürmüştür.

Başvuranlar, Hükümet'in iddialarına karşı çıkmıştır. Altı ay kuralı meselesine ilişkin olarak, Ferit Çengelli, ilgili Türk kanunlarına göre, Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararının, mahkeme katipliğinden gerekçeli kararı temin ettiği tarih olan 3 Şubat 2003 tarihine kadar kesinleşmediğini; zira, Devlet'in, kararın tebliği görevini yerine getiremediğini iddia etmiştir.

AİHM, geçmiş davalarda, Hükümet'in zaman bakımından (*ratione temporis*) uyuşmazlık iddiasına ilişkin benzer itirazlarını incelemiş ve reddetmiş olduğunu yinelemiştir (bkz., *Şahiner – Türkiye*, no. 29279/95; *Ezel Tosun – Türkiye*, no. 33379/02, 10 Ocak 2006). Bu davada, yukarıda belirtilen davalardaki kararlarından sapmasını gerektirecek özel bir durum görmemiş ve bu nedenle Hükümet'in bu konudaki itirazını reddetmiştir.

Ferit Çengelli'nin altı ay kuralına uyup uymadığı hususunda, AİHM, yerel mahkemenin nihai kararının ex officio yazılı olarak ilgiliye tebliğ edilmesi gerektiği durumlarda, AİHS'nin 35/1 maddesinin gereğini en iyi şekilde yerine getirmek için altı ay süresinin yazılı kararın tebliğ tarihinden itibaren işlemesi gerekmektedir. (bkz. *Worm – Avusturya*, 29 Ağustos 1997 tarihli karar).

AİHM, somut davada, Hükümet'in, Ferit Çengelli'nin 18 Haziran 2001 tarihli kararı 24 Temmuz 2002 tarihinde, yani kararın verildiği tarihten yaklaşık bir yıl sonra, bir arkadaşı vasıtasıyla öğrendiği konusuna itiraz etmediğini kaydetmiştir. Dava dosyasındaki belgeler, Devletin başvurana kararı daha önce tebliğ etmeye çalıştığını; ancak yanlış adrese gönderme nedeniyle tebliğin başarısız olduğunu ortaya koymuştur. Hükümet, bu konuda, AİHM'ye herhangi bir açıklama sunmamış veya başvuruların iddialarına cevap verememiştir. AİHM, ayrıca, 23 Eylül 2002 tarihinde, yani kararı öğrendikten sonra iki ay içinde, Ferit Çengelli'nin AİHM'ye başvurduğunu gözlemlemiştir. Üstelik, başvuruda bulunduktan kısa bir süre sonra, 3 Şubat 2003 tarihinde, başvuran, Ankara Ağır Ceza Mahkemesi katipliğinden gerekçeli kararın bir kopyasını temin etmiştir. Bu davanın şartları karşısında ve özellikle başvuran hakkındaki cezai yargılamanın toplam süresini göz önüne alarak, AİHM, başvuranın davası hakkındaki gelişmeleri önceden araştırmayıp kararın resmi tebliğini beklemesini makul değerlendirmektedir (bkz., *Mahmut Aslan – Türkiye*, no. 74507/01, 2 Ekim 2007). Sonuç

olarak, AİHM, başvuranın AİHS'nin 35/1 maddesine uyduğu görüşündedir ve bu nedenle Hükümet'in itirazını reddetmiştir.

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca, başvurunun başka açılardan bakıldığında da kabuledilmezlik unsuru taşımadığını tespit etmiştir. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

II. AİHS'NİN 6/1 MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuranlar, haklarında başlatılan cezai yargılama süresinin AİHS'nin 6/1 maddesinde ortaya konan "makul süre" şartını aştığı konusunda şikayetçi olmuşlardır. Söz konusu madde şöyledir:

"Herkes, ... cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan ... bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde ... görülmesini istemek hakkına sahiptir."

A. Dikkate alınması gereken süreç

AİHM, yargılamanın, başvuranların sırasıyla yakalandıkları tarihler olan 3 ve 15 Mart 1981 tarihlerinde başladığını kaydetmiştir. Ferit Çengelli'nin yargılaması 18 Haziran 2001 tarihinde sona ermiş ve dolayısıyla davanın üç kere incelendiği iki aşamalı bir yargıda toplam yirmi yıl üç aydan fazla sürmüştür. Dava dosyasındaki bilgilere göre, Süleyman Eryılmaz hakkındaki yargılama, yirmi yedi yıldan uzun bir süre sonra, mevcut kararın alındığı tarihte Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nde halen devam etmekteydi.

AİHM'nin zaman bakımından (*ratione temporis*) yetkisi, ancak Türkiye'nin kişisel başvuru hakkını tanıdığı tarih olan 28 Ocak 1987 tarihinden itibaren olan süreyi değerlendirmesine müsaade etmektedir. Dolayısıyla, Ferit Çengelli açısından dikkate alınması gereken süreç, iki aşamalı bir yargıda on dört yıl dört aydan fazladır. Süleyman Eryılmaz açısından göz önünde bulundurulması gereken süreç ise davanın iki kere incelendiği iki aşamalı bir yargıda yirmi bir yıl dört aydan fazladır. Ancak, AİHM, kişisel başvuru hakkını tanıdığı tarihteki yargılama durumunu göz önüne almalıdır (bkz., yukarıda anılan *Şahiner; Cankoçak – Türkiye*, no. 25182/94 ve no. 26956/95, 20 Şubat 2001). Söz konusu kritik tarihte, yargılama hali hazırda beş yıl on aydan fazla sürmüştür.

B. Yargılama süresinin makuliyeti

Hükümet, somut dava şartlarında, cezai yargılama süresinin makul olmadığını değerlendirilemeyeceğini ileri sürmüştür. Bu bakımdan, davanın karmaşıklığına ve sanık sayısına atıfta bulunmuştur.

Başvuranlar iddialarında ısrar etmişlerdir.

AİHM yargılama süresinin uygunluğunun, davanın şartları ışığında ve özellikle de davanın karmaşıklığı, başvuranların ve ilgili mercilerin tutumunun dikkate alınarak değerlendirilmesi gerektiğini yineler (bkz. birçok içtihat arasında, *Pélissier ve Sassi – Fransa* [BD], no. 25444/94).

AİHM bu başvurudaki konularla benzer konular ortaya koyan davalarda sıklıkla AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlalini tespit etmiştir (bkz., özellikle, *Ege – Türkiye*, no. 47117/99, 29 Mart 2005; *Gümüştan – Türkiye*, no. 47116/99, 30 Kasım 2004).

Kendisine sunulan tüm belgeleri inceleyen AİHM, Hükümet'in, kendisini bu davada farklı bir sonuca varmaya ikna edebilecek bir delil veya iddia sunmadığı görüşündedir. Konuya ilişkin içtihadını dikkate alan AİHM, yargılama süresinin aşırı olup "makul süre" şartına uymadığı kararını vermiştir.

Dolayısıyla, AİHS'nin 6/1 maddesi ihlal edilmiştir.

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. maddesi şöyledir:

"Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder."

A. Tazminat

Başvuranların her biri 40.000 Amerikan Doları (yaklaşık 26.942 Euro) maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

Hükümet, AİHM'den, herhangi bir tazminat ödememesi talebinde bulunmuştur.

AİHM, başvuranların, maddi tazminat taleplerine destek olarak herhangi bir belge sunmadıklarını gözlemlemiş ve dolayısıyla bu talebi reddetmiştir.

Ancak, AİHM, başvuranların, tek başına ihlal tespitiyle yeterli olarak tazmin edilemeyecek ölçüde büyük manevi zarar görmüş olduğunu kabul etmiş ve karşılaştırılabilir davaları dikkate alarak bu başlık altında Ferit Çengelli'ye 10.800 Euro ve Süleyman Eryılmaz'a 19.200 Euro tazminat ödenmesine karar vermiştir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuranların her biri, yerel mahkemelerde yapılan yargılama masraf ve giderlerine karşılık 6.000 Amerikan Doları (yaklaşık 4.041 Euro) ve AİHM'de yapılan yargılama masraf ve giderlerine karşılık 9.200 Amerikan Doları (yaklaşık 6.197 Euro) talep etmiştir.

Hükümet bu taleplere itiraz etmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihadına göre, başvuran, ancak mahkeme masraflarının zorunlu olarak ve gerçekten yapıldığı ve miktarının makul olduğu kanıtlandığı durumda mahkeme masraflarının ödenmesi hakkına sahiptir. Bu davada, sahip olduğu bilgileri ve yukarıda belirtilen kriterleri göz önünde tutan Mahkeme, başvuranların taleplerini destekleyici bir belge sunmadıkları gerekçesiyle yargılama masraf ve giderlerine ilişkin tazminat talebini reddetmiştir.

C. Gecikme faizi

Gecikme faizi Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı orana üç puanlık bir artış eklenerek belirlenecektir.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK, AİHM OYBİRLİĞİ İLE

1. Başvurunun kabuledilebilir olduğuna;
2. AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlal edildiğine;
3. a) AİHS'nin 44. maddesinin 2. paragrafı gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilmek üzere ve bu miktara tabi olabilecek her türlü vergi ile birlikte Savunmacı Hükümet tarafından başvuranlara aşağıdaki manevi tazminat miktarlarının ödenmesine;
(i) Ferit Çengelli'ye 10.800 Euro (on bin sekiz yüz Euro);
(ii) Süleyman Eryılmaz'a 19.200 Euro (on dokuz bin iki yüz Euro)
b) Söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz uygulanmasına;
7. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin reddine

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları gereğince 10 Haziran 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Sally Dollé
Zabıt Katibi

Françoise Tulkens
Başkan

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından:

AVUKATLIK ASGARİ ÜCRET TARİFESİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TARİFE

MADDE 1 – 24/12/2009 tarihli ve 27442 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 11 inci maddesinin altıncı fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Bu Tarife yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

[R.G. 2 Eylül 2010 – 27690]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından

MOTORLU TAŞITLAR VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ SERİ NO: 36

18/2/2009 tarihli ve 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun¹ Geçici 2 nci maddesiyle getirilen düzenlemelerin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar 33 Seri No.lu. Motorlu Taşıtlar Vergisi Genel Tebliğinde² açıklanmıştır.

23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun³ Geçici 5 inci maddesiyle 5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinde yapılan değişikliklerin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar bu Tebliğin konusunu oluşturmaktadır.

I - YASAL DÜZENLEME

6009 sayılı Kanunun Geçici 5 inci maddesiyle yapılan değişiklik sonucunda 5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde olmuştur.

“İlgili trafik sicilinde adlarına kayıt ve tescilli bulunan, model yılı 1985 veya daha eski olan motorlu taşıtlarını; bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2011 tarihine kadar ilgili yönetmelik hükümleri gereğince kayıt ve tescillerinin silinmesi ve hurdaya çıkarılması suretiyle il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim eden veya 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun⁴ 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasında düzenlenen uygulama çerçevesinde Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKEK) Hurda İşletmesi Müdürlüğüne ait hurda müdürlüklerinden herhangi birine teslim eden gerçek ve tüzel kişiler adına, hurdaya çıkarılan taşıta ilişkin olarak 31/12/2011 tarihine kadar tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve 28/2/2009 tarihine kadar tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilir.

Motorlu taşıtlarını noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alıp ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescil ettirmemiş olan gerçek ve tüzel kişiler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2011 tarihine kadar kayıt ve tescil işlemlerini tamamlayarak bu maddenin öngördüğü diğer şartları da yerine getirmeleri halinde bu madde hükmünden yararlanabilirler.

Bu madde kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların, adlarına tescil kaydı bulunanlar tarafından ilgili kurumlara teslimi ile il özel idarelerinin bu kapsamda teslim aldıkları hurda taşıtların satışından elde ettikleri kazançlar ve bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemler ve düzenlenen kağıtlar her türlü vergi, resim ve harçtan müstesnadır, bu madde kapsamında yapılan motorlu taşıt teslimlerine ilişkin olarak 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun⁵ 30 uncu maddesinin (a) bendi hükmü uygulanmaz.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla mevcut olmayan veya herhangi bir nedenle motorlu taşıt vasfını kaybetmiş olup model yılı 1998 ve daha eski olan taşıtların, bu durumlarının kanaat verici belgelerle tevsik edilmesi veya ilgili trafik tescil kuruluşu nezdinde adlarına kayıtlı olanlar tarafından yazılı bildirimde bulunulması halinde, bu taşıtlara ait motorlu taşıtlar vergilerinin 1/4'ünün 31/12/2011 tarihine kadar ödenmesi şartıyla, kalan vergi aslı, gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tamamının tahsilinden vazgeçilir ve ödemeyi müteakip trafik tescil kayıtları silinir. Bu fıkra kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların daha sonra bulunması veya varlığının tespiti halinde, terkin tarihi itibarıyla trafik tescil kaydı yapılır. Bu takdirde terkin edilen vergi ve diğer amme alacakları ayrıca bir işleme gerek olmaksızın buldukları veya tespit edildikleri yılın Ocak ayında motorlu taşıtlar vergisi adıyla tahakkuk etmiş sayılır ve Ocak ayının son günü vade tarihi kabul edilerek takip ve tahsil edilir. Bulunan veya varlığı tespit edilen taşıtın noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alındığının tevsiki halinde taşıt, satış tarihi itibarıyla alıcı adına tescil edilir ve alıcı adına motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti tesis edilir.

5/7/2003 tarihinden önce çalınan veya trafikten çekme belgesi alınan motorlu taşıtlara ilişkin, çalınma veya trafikten çekme tarihinden 5/7/2003 tarihine kadar olan vergilendirme

dönemlerine ait olup bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilir. 5/7/2003 tarihinden önce trafikten çekme belgesi alınan taşıtlar için bu fıkra da değişikliğin yapıldığı tarihten önce ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile buna ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezaları red ve iade edilmez.

13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun⁶ 20 nci maddesinin, 21/5/1997 tarihli ve 4262 sayılı Kanunun⁷ 2 nci maddesi ile değiştirilen (d) bendinin yürürlük tarihinden önce, noterler vasıtasıyla satışı yapılan motorlu taşıtlar için, noter satış senedinin düzenlendiği tarihten sonra satıcılar adına tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergileri, gecikme zamları, gecikme faizleri ile vergi cezaları, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununda⁸ belirtilen düzeltme zamanasını hükümlerine tabi olmaksızın düzeltilir. Motorlu taşıtlar vergisinde düzeltme yapılan bu taşıtlarla ilgili olarak 31/12/2003 tarihinden önce tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tahsilinden vazgeçilir. Bu fıkra kapsamına giren amme alacaklarına karşılık bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmez. Bu hüküm, bu fıkra kapsamına giren taşıtlardan, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce alıcısı adına tescil edilmiş olanlar için de uygulanır.

Bu madde hükmünden gerçeğe aykırı bildirimde bulunmak suretiyle yararlananlar, bu fiilleri başkaca bir suç teşkil etmediği takdirde 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun⁹ 206 ncı maddesi gereğince, il özel idareleri ve MKEK Hurda İşletmesi Müdürlüğünce bu madde hükmüne göre teslim alınan taşıtları, taşıt vasfını kaybettirecek şekilde kullanılamaz hale getirmeyenler ile bu hususa ilişkin gerekli tedbirleri almayanlar aynı Kanunun 257 nci maddesi gereğince cezalandırılır.

Bu madde kapsamında tescil kayıtları silinen motorlu taşıtlara ait daha önce ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile buna ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezaları red ve iade edilmez. Tescil kayıtları silinen bu taşıtlar üzerine 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun¹⁰ hükümlerine göre tatbik edilmiş olan hacizler kaldırılır.

Dördüncü fıkra gereğince trafik tescil kayıtları silinecek taşıtların, motorlu taşıt vasfını kaybettikleri haller ile mevcut olmadıklarının kabul edileceği durumları tespit ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, İçişleri ve Maliye bakanlıkları müştereken yetkilidir."

6009 sayılı Kanunun 62 nci maddesinde, 5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinde yapılan değişikliklerin 1/7/2010 tarihinde yürürlüğe gireceği hüküm altına alınmıştır.

II – KAPSAM

5838 sayılı Kanunun 6009 sayılı Kanunun Geçici 5 nci maddesiyle değiştirilen Geçici 2 nci maddesi kapsamına aşağıdaki taşıtlar ile gerçek ve tüzel kişiler girmektedir.

A - Madde Kapsamında Teslim Edilebilecek Taşıtlar

5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinin kapsamına, 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun¹¹ 5 inci maddesinin (I) sayılı tarifesinde yer alan; otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri ile motosikletler, aynı Kanunun 6 ncı maddesinin (II) sayılı tarifesinde yer alan; minibüs, panel van, motorlu karavan, otobüs ve benzerleriyle kamyonet, kamyon, çekici ve benzeri taşıtlar girmektedir.

Ancak, Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu Hurda İşletmesi Müdürlüğü hurda müdürlüklerine (MKEK hurda müdürlükleri) teslim edilecek taşıtlar, 4925 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrası uyarınca Ulaştırma Bakanlığı tarafından tespit edileceğinden, anılan Bakanlık tarafından belirlenenler dışındaki taşıtların, mükellefler tarafından bu madde kapsamında MKEK hurda müdürlüklerine teslimi mümkün bulunmamaktadır.

B - Madde Hükmünden Yararlanabilecek Mükellefler

Madde hükmünden;

1) İlgili trafik sicilinde adlarına model yılı 1985 veya daha eski olan ve 197 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin (I) sayılı tarifesinde yer alan; otomobil, kaptıkaçtı, arazi taşıtları ve benzerleri ile motosikletler, aynı Kanunun 6 ncı maddesinin (II) sayılı tarifesinde yer alan; minibüs, panel van, motorlu karavan, otobüs ve benzerleriyle kamyonet, kamyon, çekici ve benzeri taşıt kayıt ve tescilli bulunan,

2) Madde kapsamında yer alan taşıtlarını bu maddenin yürürlük tarihinden önce noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alan ancak, ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescil ettirmemiş olan mükelleflerden, 31/12/2011 tarihine kadar, adlarına kayıt ve tescil ettiren,

3) İlgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescilli; model yılı 1998 veya daha eski taşıtı olup, bu taşıtı 28/2/2009 tarihi itibarıyla mevcut olmayan veya herhangi bir nedenle motorlu taşıt vasfını kaybetmiş bulunan,

4) Taşıtları 5/7/2003 tarihinden önce çalınan ve 5/7/2003 tarihinden önce trafikten çekilen, ilgili trafik tescil kaydında taşıtının çalındığına ve trafikten çekildiğine ilişkin açıklayıcı bilgi bulunan,

5) 2918 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin, 4262 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile değiştirilen (d) bendinin yürürlüğe girdiği 25/5/1997 tarihinden önce, taşıtını noter satış senediyle satan ancak ilgili trafik tescil kaydı halen adına devam eden,

gerçek ve tüzel kişiler ile bunların mirası reddetmemiş mirasçıları yararlanabileceklerdir.

Madde hükmünden yararlanmak için gerekli başvuruların mükellef adına veli, vasi, kanuni temsilciler ile konuya ilişkin olarak özel vekâletname ile tayin edilen vekiller tarafından yapılması mümkündür. Ancak, maddenin dördüncü fıkrası kapsamında özel vekâletname ile yapılacak olan başvurularda bildirim bizzat mükellef, veli veya vasi tarafından imzalanması gerekmektedir.

III - GEÇİCİ 2 NCİ MADDENİN UYGULAMASI

5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinden faydalanmak için başvuracak mükellefler, adlarına kayıt ve tescilli taşıtları üzerinde 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş hacizler dışında, üçüncü şahıslar tarafından konulmuş bulunan mülkiyeti muhafaza, rehin, haciz gibi benzeri şerhleri kaldırılmadıkça madde hükmünden yararlanamayacaklardır.

Anılan Kanunun Geçici 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında belirlenen ve motorlu taşıtlarını noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alıp ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescil ettirmemiş olan gerçek ve tüzel kişilerin, madde hükmünden yararlanabilmeleri için 31/12/2011 tarihine kadar bu madde kapsamındaki taşıtları adlarına kayıt ve tescil ettirmeleri gerekmektedir. Bu durumda olup da 31/12/2011 tarihine kadar taşıtları adlarına kayıt ve tescil ettirmeyen mükellefler madde hükmünden yararlanamayacaklardır.

Geçici 2 nci madde hükmünden faydalanan mükelleflerin bu madde kapsamında tescil kayıtları silinen taşıtlarına ilişkin 28/2/2009 tarihinden önce ödemiş oldukları motorlu taşıtlar vergileri, gecikme zamları, gecikme faizleri, vergi cezaları ile idari para cezaları ile bu tarihten sonra ödenmekle beraber anılan Kanun maddesi hükmünden faydalanmak için müracaat edilmeden önce ödenen motorlu taşıtlar vergileri, gecikme zamları, gecikme faizleri, vergi cezaları ve idari para cezaları mükellefe red ve iade edilmeyecektir.

Anılan Kanunun Geçici 2 nci maddesinin uygulanmasında tescil plakasına kesilen idari para cezalarının tespitinde 2918 sayılı Kanunun 116 ncı maddesi esas alınacaktır.

Bu madde kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların, adlarına tescil kaydı bulunanlar tarafından ilgili kurumlara teslimi ile il özel idarelerinin bu kapsamda teslim aldıkları hurda taşıtların satışından elde ettikleri kazançlar ve bu faaliyetlerle ilgili olarak yapılan işlemler ve düzenlenen kağıtlar her türlü vergi, resim ve harçtan müstesnadır.

A - Model Yılı 1985 ve Daha Eski Olan Taşıtlara İlişkin Yapılacak İşlemler

1 - Mükellefler Tarafından Yapılacak İşlemler

5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasında belirlenen mükelleflerin söz konusu düzenlemeden yararlanabilmeleri için trafik sicilinde adlarına kayıt ve tescilli bulunan model yılı 1985 veya daha eski motorlu taşıtlarını, 31/12/2011 tarihine kadar (bu tarih dahil) il özel idarelerine bedelsiz olarak teslim etmeleri veya 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasında düzenlenen uygulama çerçevesinde, Karayolları Trafik Yönetmeliği¹² hükümlerine uygun olarak taşıtlarını hurdaya çıkarmak suretiyle kayıt ve tescillerini sildirecek Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu Hurda İşletmesi Müdürlüğü hurda müdürlüklerinden (Kırıkkale, İzmir-İlişi, Kocaeli-Seymen MKEK hurda müdürlükleri) herhangi birine, Ulaştırma Bakanlığı tarafından belirlenecek takvim çerçevesinde teslim etmeleri gerekmektedir.

Maddenin birinci ve ikinci fıkra hükümlerinden yararlanarak taşıtlarını il özel idarelerine teslim etmek isteyen mükelleflerin, adlarına kayıt ve tescilli taşıtlar üzerinde 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş hacizler dışında, üçüncü şahıslar tarafından konulmuş bulunan mülkiyeti muhafaza, rehin veya haciz gibi benzeri şerhlerin bulunmadığına dair trafik tescil kuruluşundan belge almaları gerekmektedir. Bu belge herhangi bir tescil kuruluşundan alınabilecektir.

Madde hükmüne göre trafik tescil kuruluşlarına yapılacak başvurular sırasında taşıta ait motorlu taşıtlar vergisi ilişkisinin kesildiğine dair belge aranılmayacaktır.

Geçici 2 nci maddenin birinci fıkra hükmünden yararlanmak isteyen mükelleflerin yapması gereken işlemler aşağıda açıklanmıştır.

a-) Trafik Tescil Kuruluşuna Başvuru

Taşıtlarını il özel idarelerine teslim etmek isteyen mükelleflerin (EK:1) deki dilekçeyle herhangi bir trafik tescil kuruluşuna başvurarak taşıtın madde hükmünden yararlanabileceğine dair belge (EK:3) almaları, taşıtlarını MKEK hurda müdürlüklerine teslim etmek isteyenlerin ise taşıtının hurdaya çıkarılabilmesi için (EK:2) deki dilekçeyle herhangi bir trafik tescil kuruluşuna veya taşıtlarını teslim edecekleri MKEK hurda müdürlükleri bünyesinde bulunan trafik tescil birimlerine başvurmaları gerekmektedir.

Motorlu taşıtını 28/2/2009 tarihinden önce noter satış senedi ile iktisap eden veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alan ancak, ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescil ettirmemiş olan mükellefler ise, noter satış senetlerinin veya kamu kurum ve kuruluşundan satın aldığını gösterir belgenin bir örneğini dilekçelerine (EK:1/EK:2) ekleyeceklerdir.

b-) İl Özel İdarelerine veya MKEK Hurda Müdürlüklerine Başvuru

5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinin birinci fıkra hükmünden faydalanmak isteyen mükellefler taşıtlarını diledikleri il özel idaresine bedelsiz olarak veya 4925 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasında düzenlenen uygulama çerçevesinde MKEK hurda müdürlüklerinden herhangi birine, Ulaştırma Bakanlığı tarafından belirlenecek takvim çerçevesinde teslim edebileceklerdir.

i-) İl Özel İdarelerine Başvuru

Maddenin birinci fıkra hükmünden faydalanmak isteyen mükellefler (EK:3) belgesini aldıktan sonra, bir dilekçe (EK:4) ve ekleri ile birlikte il özel idaresine başvurarak, taşıtlarını bedelsiz olarak teslim edebileceklerdir.

Motorlu taşıtını 28/2/2009 tarihinden önce noter satış senedi ile iktisap eden veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alan ancak, başvuru tarihi itibarıyla henüz taşıtını ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescil ettirmemiş olan mükellefler ise, noter satış senedinin veya kamu kurum ve kuruluşundan satın aldığını gösterir belgenin bir örneğini dilekçeye (EK:4) ekleyeceklerdir.

Taşıt sahiplerinin, taşıtlarını il özel idaresine teslim ettikten sonra, almış oldukları teslim tutanakları ve Tebliğ ekinde yer alan dilekçe (EK:5/EK:6) ile birlikte herhangi bir trafik tescil kuruluşuna giderek, taşıtlarının hurdaya çıkarılma işlemini tamamlamaları gerekmektedir. Trafik tescil kuruluşunda hurdaya çıkarma işlemi yapılmayan taşıt için bu madde hükmünden faydalanılamayacaktır.

Maddenin birinci fıkraya hükmünden faydalanmak isteyen mükelleflerin taşıtlarını en geç 31/12/2011 tarihine kadar il özel idarelerine teslim ederek hurdaya ayırma işlemlerini tamamlamaları gerekmektedir.

ii-) MKEK Hurda Müdürlüklerine Başvuru

Maddenin birinci fıkraya hükmünden taşıtlarını MKEK hurda müdürlüklerine teslim etmek suretiyle faydalanmak isteyen mükellefler, Karayolları Trafik Yönetmeliğinin ilgili hükmü uyarınca hurdaya çıkarma işlemini tamamladıktan sonra, bir dilekçe (EK:7) ile birlikte taşıtlarını MKEK hurda müdürlüklerinden herhangi birine teslim edebileceklerdir. Bu taşıtların hurdaya çıkarma işlemleri, MKEK hurda müdürlükleri içerisinde oluşturulan trafik tescil birimlerinde de yaptırılabilir.

Maddenin birinci fıkraya hükmünden faydalanmak isteyen mükelleflerin taşıtlarını en geç 31/12/2011 tarihine kadar MKEK hurda müdürlüklerine teslim etmeleri gerekmektedir.

2 - İl Özel İdareleri ve MKEK Hurda İşletmesi Müdürlüğü Tarafından Yapılacak İşlemler

İl özel idareleri ve MKEK Hurda İşletmesi Müdürlüğü bu madde kapsamında teslim alınan taşıtları, taşıt vasfını kaybettirecek şekilde kullanılamaz hale getirmeye yönelik her türlü tedbiri alacaklardır.

a-) İl özel idareleri tarafından yapılacak işlemler

Söz konusu taşıtları il özel idarelerine bedelsiz teslim etmek isteyen taşıt sahipleri tarafından verilen dilekçe (EK:4) üzerine, il özel idareleri taşıtı Tebliğ ekinde yer alan tutanakla (EK:8) teslim alacaklardır. İl özel idareleri tarafından teslim alınan taşıta ilişkin tutanak üç nüsha olarak düzenlenecektir. Biri ilgili trafik tescil kuruluşuna verilmek üzere iki nüsha tutanak mükellefe verilecek, üçüncü nüshası ise il özel idaresi tarafından muhafaza edilecektir.

b-) MKEK hurda müdürlüklerince yapılacak işlemler

MKEK hurda müdürlükleri tarafından bu madde kapsamında alınacak taşıtların teslimi sırasında, mükellefin dilekçe ve ekleri ile üzerinde "hurdaya ayrılmıştır" kaşesi bulunan araç tescil belgesi alınacaktır. Bilgilerin doğruluğu tespit edildikten sonra, taşıtın teslim alındığına ilişkin dört nüsha tutanak düzenlenerek, 5 iş günü içerisinde tutanağın bir nüshası taşıtın tescilli olduğu trafik tescil kuruluşuna gönderilmek üzere hurda müdürlüğü içerisindeki trafik tescil birimlerine, bir nüshası mükellefe verilecek, bir nüshası ilgili vergi dairesine bilgi verilmek üzere Ulaştırma Bakanlığına gönderilecek, diğer nüshası ise hurda müdürlükleri tarafından muhafaza edilecektir.

Ulaştırma Bakanlığınca 5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesi kapsamında MKEK hurda müdürlüklerine teslim edilen taşıtlara ilişkin taşıt sahibinin adı soyadı, T.C. Kimlik No/ Vergi Kimlik No, taşıtın plaka numarası, şasi numarası, taşıtın hurda müdürlüğüne teslim edildiği tarihin yer aldığı listeler onbeş günlük dönemler halinde her ayın beşinci ve yirminci günü akşamına kadar mükellefin motorlu taşıtlar vergisi yönünden bağlı olduğu vergi dairesine gönderilecektir.

3 - Trafik Tescil Kuruluşları Tarafından Yapılacak İşlemler

5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinin birinci fıkraya hükmünden yararlanmak üzere bu Tebliğin III-A bölümünde yer alan açıklamalara göre yapılan mükellef başvuruları üzerine, il özel idarelerine teslim edilecek olan taşıtlar üzerinde 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş hacizler dışında, üçüncü şahıslar tarafından konulmuş mülkiyeti muhafaza, rehin veya haciz gibi şerhlerin bulunmaması halinde düzenlenecek belge

(EK:3) ilgiliye verilecek, aksi halde belge düzenlenmeyecektir. Bu belge herhangi bir trafik tescil kuruluşundan alınabilecektir.

MKEK hurda müdürlükleri tarafından bu madde kapsamında teslim alınan taşıtların teslimine ilişkin tutanakların trafik tescil kuruluşuna gelmesi üzerine, teslim tutanakları ile daha önce hurdaya ayrılmış olan taşıtlara ilişkin tescil kayıtları kontrol edilecektir.

Taşıtların hurdaya çıkarılma işlemi, herhangi bir trafik tescil kuruluşunda veya MKEK hurda müdürlükleri bünyesinde bulunan trafik tescil birimlerinde yapılabilecektir.

Ancak, motorlu taşıtını noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın aldığı gösteren belgeyle iktisap eden ve ilgili trafik tescil kuruluşunda adlarına kayıt ve tescil ettirmemiş olan mükellefler tarafından yapılacak başvurularda; Karayolları Trafik Yönetmeliği'nin ilgili hükümleri doğrultusunda, alıcının ikamet veya iş adresinin bulunduğu yerin trafik tescil kuruluşunda kayıt ve tescil işlemleri yapıldıktan sonra hurdaya çıkarma işlemi tamamlanacaktır.

İl özel idaresine teslim edilen taşıtlarda, hurdaya çıkarma işlemi trafik tescil kuruluşuna hurdaya ayırma başvurusu tarihi itibarıyla yapılacak ve taşıt sahibinin mülkiyet hakkı ortadan kalktığından adına ayrıca tescil belgesi düzenlenmeyecektir.

MKEK hurda müdürlüklerine teslim edilecek taşıtlarda ise, araca ait tescil belgesi üzerine "hurdaya ayrılmıştır" kaşesi vurularak belge taşıt sahibine verilecektir.

İl özel idaresine teslim edilen taşıtların hurdaya çıkarılması için yapılacak başvurularda (EK:5/EK:6) deki dilekçe, MKEK hurda müdürlüklerine teslim edilecek olan taşıtların hurdaya çıkarılması için yapılacak başvurularda (EK:2) deki dilekçe kullanılacaktır.

Trafik tescil kuruluşlarınca madde hükmüne göre yapılacak kayıt ve tescil işlemleri sırasında taşıta ait motorlu taşıtlar vergisi ilişkisinin kesildiğine dair belge aranılmayacaktır.

Hurdaya çıkarma işleminin taşıtın dosyasının bulunduğu trafik tescil kuruluşunca yapılması halinde, taşıtın kayıt ve tescilinin silindiği hususu üç iş günü içerisinde kayıtlı bulunduğu vergi dairesine bildirilecektir. Vergi dairesine gönderilen yazıya, "Hurdaya Çıkarılmıştır" damgası vurulmuş bulunan "Araç Trafik Tescil Müracaat ve İşlem Formunun" onaylı bir örneği eklenecektir.

Hurdaya çıkarma işleminin başka bir trafik tescil kuruluşunca yapılması halinde, hurdaya çıkarma işlemine ilişkin belgeler üç iş günü içerisinde taşıtın dosyasının bulunduğu trafik tescil kuruluşuna gönderilecektir. Taşıtın dosyasının bulunduğu trafik tescil kuruluşunca, üç iş günü içerisinde taşıtın tescil kaydının silindiği ilgili vergi dairesine bildirilecek, vergi dairesine gönderilen yazıya, "Hurdaya Çıkarılmıştır" damgası vurulmuş bulunan "Araç Trafik Tescil Müracaat ve İşlem Formunun" onaylı bir örneği eklenecektir.

Bu madde hükmü uyarınca tescil kaydı silinecek taşıtın trafik tescil kaydında, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre konulmuş hacizler varsa, tescil kuruluşları haczi koyan idarelerden bildirim beklemezsizin bu hacizleri kaldıracak ve hacizlerin kaldırıldığı hususu haczi koyan ilgili tahsil dairelerine ayrıca bildirilecektir.

4 - Vergi Daireleri Tarafından Yapılacak İşlemler

Başvuruda bulunan mükellefin motorlu taşıtlar vergisi yönünden bağlı olduğu vergi daireleri tarafından, trafik tescil kuruluşundan gelen, taşıtın hurdaya çıkarılmak suretiyle kayıt ve tescilinin silindiğini belirten yazı ve ekinde yer alan belgelerdeki bilgiler ile vergi dairesi kayıtları karşılaştırılarak bilgilerin doğruluğu kontrol edilecektir. Bilgilerin doğruluğu tespit edildikten sonra ilgili taşıttan dolayı motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti bulunan gerçek veya tüzel kişilerin motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyetleri sona erdirilecektir. Bu düzenleme kapsamında teslim edilen taşıtlara ilişkin olarak 31/12/2011 tarihine kadar tahakkuk etmiş ve ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve 28/2/2009 tarihine kadar tescil plakasına kesilen idari para cezaları terkin edilecek, bu alacaklar nedeniyle 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre mükellefin sair mal varlığına tatbik edilmiş olan hacizler kaldırılacak ve yapılan işlem sonucundan mükellefe bilgi verilecektir.

Öte yandan, Ulaştırma Bakanlığınca gönderilen 5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesi uyarınca hurda müdürlüklerine teslim edilen taşıtlara ilişkin bilgilerin yer aldığı liste ile vergi dairesi kayıtları karşılaştırılarak bilgilerin doğruluğu kontrol edilecektir.

B - Mevcut Olmayan veya Motorlu Taşıtların Kaybetmiş Olan Taşıtlara İlişkin Yapılacak İşlemler

5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinin 9 uncu fıkrasında, dördüncü fıkra gereğince trafik tescil kayıtları silinecek taşıtların, motorlu taşıtların kaybettikleri haller ile mevcut olmadıklarının kabul edileceği durumları tespiti ve bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, İçişleri ve Maliye bakanlıklarının müştereken yetkili oldukları hükme bağlanmıştır.

1 - Taşıtların Mevcut Olmaması veya Motorlu Taşıtların Kaybetmiş Olması Halinde Yapılacak İşlemler

Maddenin yürürlüğe girdiği 28/2/2009 tarihi itibarıyla mevcut olmayan veya motorlu taşıtların yitirmiş, model yılı 1998 ve daha eski olan taşıtların sahiplerinin; durumlarını kanaat verici belgelerle tevsik etmeleri veya trafik tescil kuruluşu tarafından taşıtların mevcut olmadığının kabulü halinde, Tebliğ ekinde yer alan dilekçe (EK:9/EK:10) ile taşıtların tescil dosyasının bulunduğu trafik tescil kuruluşuna bildirimde bulunmaları ve bu taşıtlara ait motorlu taşıtlar vergisi asıllarının 1/4'ünü 31/12/2011 tarihine kadar ödemeleri şartıyla, kalan vergi aslı, gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve Karayolları Trafik Kanunu'nun 116 ncı maddesine istinaden tescil plakasına kesilen trafik idari para cezalarının tamamının tahsilinden vazgeçilecek ve ödemeyi müteakip trafik tescil kayıtları silinecektir.

Buna göre, Kanunun Geçici 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında trafik tescil kuruluşu tarafından, taşıtlara ilişkin olarak 1/1/2005 tarihinden itibaren;

i - Taşıtların dosyasında tebliğ edilmemiş trafik idari para cezası karar tutanağı bulunmadığının,

ii - Trafik Sigortaları Bilgi Merkezi (TRAMER) kayıtlarına göre zorunlu mali sorumluluk sigortasının yaptırılmamış olduğunun,

iii - Taşıtların tescil dosyası kayıtlarında herhangi bir işlem (teknik değişiklik, renk değişikliği, zayi veya yıpranma nedeniyle belge yenileme, şahsi hal ve adres değişikliği gibi) yapılmamış olduğunun,

iv - Taşıtların ölüm veya yaralanmayla sonuçlanan trafik kazasına karışmadığının,

v - Taşıtların sahibinin sürücü belgesinden hareketle, kaydı kapatılacak olan taşıtların kullanımından dolayı trafik idari para cezası uygulanmadığının,

Tespiti halinde taşıtların mevcut olmadığı kabul edilecektir. Taşıtların mevcut olmadığı kabulünde yukarıda yer alan tespitlerin tamamının varlığı aranacaktır.

Öte yandan,

i - Taşıtların mevcut olmadığının mahkeme kararıyla tevsik edilmesi,

ii - Taşıtların yurt dışına çıktığının ve çeşitli nedenlerle (müsadere, çalınma, yanma, trafik kazası, tahrip edilme gibi) tekrar giriş yapmadığının belgelenmesi veya bu hususun Gümrük Müsteşarlığı veya Dışişleri Bakanlığı'ndan alınan yazıyla tevsik edilmesi,

iii - Taşıtların kaza, yanma, tahrip edilme gibi nedenlerle 28/2/2009 tarihi ve öncesinde motorlu taşıtların kaybetmiş olduğunun mahkeme kararı veya resmi kurumlarca düzenlenmiş belgelerle (itfaiye tutanağı, polis veya jandarma birimlerince düzenlenen tespit tutanağı gibi) tevsik edilmesi

Durumlarında ibraz edilen belgeler taşıtların mevcut olmadığına veya taşıtların kaybetmiş olduğuna ilişkin kanaat verici belge olarak kabul edilerek, yukarıda sayılan diğer şartlar aranılmayacaktır.

Taşıtların herhangi bir nedenle motorlu taşıtların kaybetmesi nedeniyle kaydının silinmesi için yapılacak başvurularda (EK:10) deki dilekçe kullanılacaktır.

İlgili trafik tescil kuruluşundan 5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinin dördüncü fıkra hükmünden yararlanabileceğine dair belge (EK:11/EK:12) alan mükellefler, belgeyi ekleyecekleri bir dilekçe (EK:13) ile motorlu taşıtlar vergisi yönünden bağlı oldukları vergi dairesine başvuracaklardır.

Vergi dairesi, başvuruda bulunan mükelleflerden başvuru tarihi itibarıyla vadesi geçmesine rağmen ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergi asılları ile ödeme süresi başlamış motorlu taşıtlar vergi asıllarının 1/4'ünü tahsil ederek, mükellefin T.C. Kimlik No/Vergi Kimlik No, adı soyadı (unvanı), tahsil edilen vergi tutarı ve tahsil tarihi ile taşıtın plaka numarasına ilişkin bilgileri her bir taşıt için ayrı bir yazı (EK:14) ile üç iş günü içerisinde ilgili trafik tescil kuruluşuna bildirecektir.

İlgili trafik tescil kuruluşu vergi dairesinden gelen yazıda yer alan bilgilerle tescil bilgilerini karşılaştırarak taşıta ilişkin tescil kaydını vergi dairesine ödeme yapıldığı tarih itibarıyla silecek ve ilgili vergi dairesine üç iş günü içerisinde bildirecektir.

Bu madde hükmü uyarınca trafik tescil kaydı silinecek taşıtın tescil kaydında, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre konulmuş hacizler varsa, tescil kuruluşları haczi koyan idarelerden bildirim beklemeksizin bu hacizleri kaldıracak ve hacizlerin kaldırıldığı hususu haczi koyan ilgili tahsil dairelerine ayrıca bildirilecektir.

Trafik tescil kuruluşlarınca madde hükmüne göre yapılacak kayıt silme işlemleri sırasında taşıta ait motorlu taşıtlar vergisi ilişkisinin kesildiğine dair belge aranılmayacaktır.

Vergi dairesi trafik tescil kuruluşundan, 5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında, tescil kaydının silindiğine ilişkin yazının gelmesi üzerine mükellefin kalan motorlu taşıtlar vergi aslı ile vergi aslının tamamına ilişkin gecikme zammını, gecikme faizini, vergi cezalarını ve tescil plakasına kesilen idari para cezalarını terkin ederek motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyetini sona erdirecektir.

2 - Taşıtın Varlığının Tespiti Halinde Yapılacak İşlemler

5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında trafik tescil kayıtları silinen motorlu taşıtların daha sonra bulunması veya varlığının tespiti halinde, ilgili trafik tescil kuruluşu tarafından terkin tarihinde adına kayıt ve tescilli olan kişi için tescil kaydının silindiği tarih itibarıyla trafik tescil kaydı yapılarak, durum ilgili vergi dairesine üç iş günü içerisinde bildirilir. Ayrıca, madde hükmünden gerçeğe aykırı bildirimde bulunmak suretiyle yararlananlar hakkında maddenin yedinci fıkra hükmü uyarınca işlem tesis edilir.

İlgili trafik tescil kuruluşu tarafından, bulunan veya varlığı tespit edilen taşıta ilişkin tescil bilgilerinin vergi dairesine gelmesi üzerine, vergi dairesince mükellef adına motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti tesis edilerek daha önce terkin edilen vergi ve diğer amme alacakları ayrıca bir işleme gerek olmaksızın taşıtın bulunduğu veya tespit edildiği yılın Ocak ayında motorlu taşıtlar vergisi adıyla tahakkuk etmiş sayılarak işlem yapılır ve Ocak ayının son günü vade tarihi kabul edilerek takip ve tahsil edilir.

Örnek

İlgili vergi dairesi tarafından 5/10/2010 tarihinde mükellef (A)'nın 5838 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin dördüncü fıkra hükmü çerçevesinde 3.000 TL motorlu taşıtlar vergi aslı, 7.000 TL gecikme zammı, 300 TL trafik idari para cezası terkin edilmiş, ancak tescil kaydı silinen taşıtın 15/8/2012 tarihinde mevcut olduğu tespit edilerek tescil kaydının silindiği tarih itibarıyla mükellef (A) adına tekrar kayıt ve tescil işlemi yapılmıştır.

Durumun ilgili vergi dairesine bildirilmesi üzerine vergi dairesi tarafından mükellef (A) adına tekrar motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti tesis edilerek terkin edilen 10.300 TL (3000+7000+300) tutar 2012 yılı Ocak ayında motorlu taşıtlar vergisi olarak tahakkuk etmiş sayılarak mükellef (A)'dan tahsil edilecektir.

Ancak, bulunan veya varlığı tespit edilen taşıtın noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alındığının tevsiki halinde taşıt, satış tarihi itibarıyla alıcı adına tescil edilir ve alıcı adına motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti tesis edilir.

C - 5/7/2003 Tarihinden Önce Çalınan veya Trafikten Çekme Belgesi Alınan Motorlu Taşıtlara İlişkin Yapılacak İşlemler

5838 sayılı Kanunun Geçici 2 nci maddesinin beşinci fıkrasına göre, vergi dairesi kayıtlarında taşıtının 5/7/2003 tarihinden önce çalındığına veya trafikten çekildiğine ilişkin bilgi bulunan mükelleflere ait, çalınma tarihinden veya trafikten çekilme tarihinden 5/7/2003 tarihine kadar olan vergilendirme dönemlerine ait olup bu fıkra da değişikliğin yapıldığı tarih itibarıyla ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve tescil plakasına kesilen trafik idari para cezaları ilgili vergi dairesi tarafından mükellef başvurusu beklenilmeden terkin edilecektir.

Ancak, 5/7/2003 tarihinden önce trafikten çekme belgesi alınan taşıtlar için bu fıkra da değişikliğin yapıldığı tarihten önce ödenmiş olan motorlu taşıtlar vergisi ile buna ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi, vergi cezaları ve idari para cezaları red ve iade edilmeyecektir.

D - 25/5/1997 Tarihinden Önce Noter Satış Senediyle Satışı Yapılan Taşıtlara İlişkin İşlemler

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 20 nci maddesinin, 21/5/1997 tarihli ve 4262 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile değiştirilen (d) bendinin yürürlük tarihinden önce, noterler vasıtasıyla satışı yapılan taşıtlara ilişkin motorlu taşıtlar vergisi mükellefiyeti ile ilgili açıklamalar 30 Seri No.lu Motorlu Taşıtlar Vergisi Genel Tebliğinin¹³ "1. 25/5/1997 Tarihinden Önce Noter Satış Senedi ile Satışı Yapılan Taşıtlara İlişkin İşlemler" başlıklı bölümünde açıklanmıştır.

Buna göre, 5838 sayılı Kanunun yürürlük tarihi olan 28/2/2009 tarihinden önce anılan Genel Tebliğin "1. 25/5/1997 Tarihinden Önce Noter Satış Senedi ile Satışı Yapılan Taşıtlara İlişkin İşlemler" başlıklı bölümü uyarınca işlem tesis edilmiş olan mükellefler adına, tahakkuk etmiş ve vadesi geçmiş olmasına rağmen 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun düzeltme zamanasını hükümleri nedeniyle terkin edilemeyen motorlu taşıtlar vergileri, gecikme zamları, gecikme faizleri ile vergi cezaları, maddenin altıncı fıkrası gereğince ilgili vergi dairesi tarafından mükellef başvurusu beklenilmeden terkin edilecektir.

Öte yandan, 5838 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 28/2/2009 tarihinden sonra, satıcı adına olan trafik tescil kaydının noter satış senedi tarihi itibarıyla silinip aynı tarih itibarıyla alıcı adına yapıldığını bildirir formun, trafik tescil kuruluşu tarafından taşıtın trafik tescil kaydının bulunduğu yerdeki vergi dairesine intikal ettirilmesi halinde, satıcılar adına tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergileri, gecikme zamları, gecikme faizleri ile vergi cezaları; 213 sayılı Kanunda belirtilen düzeltme zamanasını hükümlerine tabi olmaksızın düzeltilen olacaktır.

Maddenin altıncı fıkrası kapsamında motorlu taşıtlar vergisinde düzeltme yapılan taşıtlarla ilgili olarak 31/12/2003 tarihinden önce tescil plakasına kesilen idari para cezaları mükellef başvurusu beklenilmeden terkin edilecektir. Bu fıkra kapsamına giren amme alacaklarına karşılık bu fıkra da değişikliğin yapıldığı 1/7/2010 tarihinden önce tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilmeyecektir.

IV - GERÇEĞE AYKIRI BİLDİRİMDE BULUNANLAR İLE MADDE HÜKMÜNE AYKIRI İŞLEM TESIS EDENLER HAKKINDA UYGULANACAK CEZAI HÜKÜMLER

Kanunun Geçici 2 nci maddesi hükmünden gerçeğe aykırı bildirimde bulunmak suretiyle yararlananlar Türk Ceza Kanununun 206 nci maddesi gereğince, il özel idareleri ve MKEK Hurda İşletmesi Müdürlüğüne teslim alınan taşıtları, taşıt vasfını kaybettirecek şekilde kullanılamaz hale getirmeyenler ile bu hususa ilişkin gerekli tedbirleri almayanlar hakkında aynı Kanunun 257 nci maddesi gereğince işlem yapılacaktır.

Tebliğ olunur.

¹ 28/2/2009 tarihli ve 27155 mükerrer sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

- 2 25/3/2009 tarihli ve 27180 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
3 1/8/2010 tarihli ve 27659 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
4 19/7/2003 tarihli ve 25173 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
5 2/11/1984 tarihli ve 18563 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
6 18/10/1983 tarihli ve 18195 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
7 25/5/1997 tarihli ve 22999 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
8 10/1/1961 tarihli ve 10703 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
9 12/10/2004 tarihli ve 25611 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
10 28/7/1953 tarihli ve 8469 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
11 23/2/1963 tarihli ve 11342 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
12 18/7/1997 tarihli ve 23053 mükerrer sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.
13 2/5/2008 tarihli ve 26864 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

İL ÖZEL İDARELERİNE TESLİM EDİLECEK TAŞITLAR İÇİN

EK:1

..... **TRAFİK TESCİL ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜNE/BÜRO AMİRLİĞİNE**

.....Trafik Tescil Şube Müdürlüğünde/Büro Amirliğindeplaka numaralı ve adıma/..... adına tescilli bulunan taşıtı, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesi hükmüne göre, Karayolları Trafik Yönetmeliği hükümleri gereğince kayıt ve tescilinin silinerek 31/12/2011 tarihine kadar hurdaya çıkarılması şartıyla, İl Özel İdaresine teslim etmek istiyorum.

Taşıtı üzerinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş olan hacizler dışında, üçüncü şahıslar tarafından konulmuş bulunan mülkiyeti muhafaza, rehin, haciz ve benzeri şerhlerin bulunmadığına dair bir yazının verilmesini arz ederim. .../.../20.....

Ad – Soyad (Unvan)

İmza

VERGİ KİMLİK NO:.....

T.C. KİMLİK NO :.....

ADRES VE TELEFON:

.....
.....

EK : Noter Satış Senedi Örneği/ Kamu Kurum ve Kuruluşlarından Satın Aldığını Gösterir Belgenin Örneği (Motorlu taşıtını 28/2/2009 tarihinden önce noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alan, ancak kendi adına kayıt ve tescil ettirmemiş olan mükellefler, noter satış senetlerinin veya kamu kurum ve kuruluşundan satın aldığını gösterir belgenin bir örneğini dilekçelerine ekleyeceklerdir.)

..... TRAFİK TESCİL ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜNE/BÜRO
AMİRLİĞİNE

.....Trafik Tescil Şube Müdürlüğünde/Büro Amirliğinde
.....plaka numaralı ve adıma/..... adına tescilli bulunan
taşıtı, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci
maddesi kapsamında, Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu
Hurda İşletmesi Müdürlüğüne teslim edeceğimden Karayolları Trafik Yönetmeliği
hükümlerine göre hurdaya çıkarmak istiyorum.

Gereğini arz ederim. .../.../20....

Ad – Soyad (Unvan)
İmza

VERGİ KİMLİK NO:.....
T.C. KİMLİK NO :.....

ADRES VE TELEFON:

.....
.....

EKLER:

- 1- Taşıta ait “Motorlu Araç Trafik Belgesi” ile “Motorlu Araç Tescil Belgesi”
- 2- Taşıtın plakaları
- 3- 3 suret “Araç Trafik Tescil Müracaat ve İşlem Formu”
- 4- Noter Satış Senedi Örneği/ Kamu Kurum ve Kuruluşlarından Satın Aldığını Gösterir Belgenin Örneği (Motorlu taşıtını 28/2/2009 tarihinden önce noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alan, ancak kendi adına kayıt ve tescil ettirmemiş olan mükellefler, noter satış senetlerinin veya kamu kurum ve kuruluşundan satın aldığı gösterir belgenin bir örneğini dilekçelerine ekleyeceklerdir.)

T.C.
.....VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

Sayı :
Konu :
Plakalı araç

Tarih :
Saat :

.....

Şubemizde/Büromuzda plaka numarasında adına tescilli bulunan aşağıda özellikleri yazılı aracın dosyasında, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş hacizler dışında başka bir takyidat bulunmamakta olup, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesi ve ilgili tebliğ hükümleri doğrultusunda işlem yapılmasında sakınca bulunmamaktadır.

İşbu belge, ilgilinin .../.../20.... tarihli dilekçesine istinaden düzenlenmiştir.

Bilgilerinize arz/rica ederim.

Trafik Tescil Şb. Md/ Büro A.
İmza/ Mühür

MARKASI	
MODELİ	
CİNSİ	
TİPİ	
RENGİ	
ŞASI NO	
MOTOR NO	
TESCİL BELGE SERİ NO	

..... İL ÖZEL İDARE MÜDÜRLÜĞÜNE

.....Trafik Tescil Şube Müdürlüğünde/Büro Amirliğinde
.....plaka numaralı ve adıma/..... adına tescilli bulunan taşıtı,
5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesi
hükmüne göre, Karayolları Trafik Yönetmeliği hükümleri gereğince kayıt ve tescilinin
silinerek 31/12/2011 tarihine kadar hurdaya çıkarılması şartıyla, müdürlüğünüze bedelsiz
olarak teslim etmek istiyorum.

İstenilen belgeler ilişiktir.

Gereğinin yapılmasını arz ederim .../.../20..

Ad – Soyad (Unvan)
İmza

VERGİ KİMLİK NO:.....

T.C. KİMLİK NO :.....

ADRES VE TELEFON:

.....
.....

EKLER:

1- Trafik Tescil Kuruluşundan Alınan Yazı (Ek:3)

2- Noter Satış Senedi Örneği/ Kamu Kurum ve Kuruluşlarından Satın Aldığını Gösterir Belgenin Örneği (Motorlu taşıtı 28/2/2009 tarihinden önce noter satış senediyle veya kamu kurum ve kuruluşlarından satın alan, ancak kendi adına kayıt ve tescil ettirmemiş olan mükellefler, noter satış senetlerinin veya kamu kurum ve kuruluşundan satın aldığını gösterir belgenin bir örneğini dilekçelerine ekleyeceklerdir.)

3- Taşıta ait “Motorlu Araç Trafik Belgesi” ile “Motorlu Araç Tescil Belgesi”nin örneği.

..... TRAFİK TESCİL ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜNE

..... Trafik Tescil Şube Müdürlüğünde/Büro Amirliğinde plaka numarası ile adıma tescilli bulunan ve İl Özel İdare Müdürlüğüne bedelsiz olarak teslim ettiğim taşıtım, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesi hükmüne göre Karayolları Trafik Yönetmeliği hükümlerine göre hurdaya çıkarmak istiyorum.

Gereğinin yapılmasını arz ederim. .../.../20..

Ad – Soyad (Unvan)
İmza

VERGİ KİMLİK NO:.....

T.C. KİMLİK NO :.....

ADRES VE TELEFON:

.....
.....

EKLER:

- 1- Taşıta ait “Motorlu Araç Trafik Belgesi” ile “Motorlu Araç Tescil Belgesi”
- 2- Taşıt Teslim Tutanağının bir örneği
- 3- 3 suret “Araç Trafik Tescil Müracaat ve İşlem Formu”
- 4- Taşıtın plakaları

..... TRAFİK TESCİL ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜNE

..... Trafik Tescil Şube Müdürlüğünde/Büro Amirliğinde plaka numarası ile tescilli bulunan ve Noterliğinin .../.../... tarihli ve yevmiye No.lu Noter Satış Senediyle/'den (Kamu Kurum ve Kuruluşu) iktisap ettiğim ve İl Özel İdare Müdürlüğüne bedelsiz olarak teslim ettiğim taşıtım, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesi çerçevesinde, Karayolları Trafik Yönetmeliği hükümleri gereğince kayıt ve tescilinin adıma yapılarak hurdaya çıkarılmasını istiyorum.

Gereğinin yapılmasını arz ederim. .../.../20..

Ad – Soyad (Unvan)
İmza

VERGİ KİMLİK NO:.....

T.C. KİMLİK NO :.....

ADRES VE TELEFON:

.....
.....

EKLER:

- 1- Noter Satış Senedi/Kamu Kurum ve Kuruluşlarından Satın Aldığını Gösterir Belge
- 2- Taşıta ait “Motorlu Araç Trafik Belgesi” ile “Motorlu Araç Tescil Belgesi”
- 3- Taşıt Teslim Tutanağının bir örneği
- 4- 3 suret “Araç Trafik Tescil Müracaat ve İşlem Formu”
- 5- Taşıtın plakaları

EK: 7

MKEK HURDA MÜDÜRLÜĞÜNE

.....Trafik Tescil Şube Müdürlüğünce/Büro Amirliğince, Karayolları Trafik Yönetmeliği hükümleri uyarınca hurdaya çıkartılan plaka numaralı taşıtı, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesi hükmüne göre, 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 33 üncü maddesinin beşinci fıkrasında düzenlenen uygulama çerçevesinde, müdürlüğünüze teslim etmek istiyorum.

İstenilen belgeler ilişiktir.

Gereğinin yapılmasını arz ederim./.../20....

Ad – Soyad (Unvan)

İmza

VERGİ KİMLİK NO:.....

T.C. KİMLİK NO :.....

ADRES VE TELEFON:

.....
.....

EK : “Hurdaya Çıkarılmıştır” kaşesi vurulmuş bulunan “Araç Tescil Belgesi”

TAŞIT TESLİM TUTANAĞI	
I – TAŞITINI TESLİM EDEN MÜKELLEF BİLGİLERİ	
VERGİ KİMLİK NUMARASI	
T.C. KİMLİK NUMARASI	
ADI-SOYADI (UNVANI)	
ADRES VE TELEFON	
II - TAŞIT BİLGİLERİ	
PLAKA NO	
MARKASI	
MODELİ	
CİNSİ	
TİPİ	
MOTOR NO	
ŞASI NO	
MOTORLU ARAÇ TRAFİK BELGESİ SERİ NO	
MOTORLU ARAÇ TESCİL BELGESİ SERİ NO	
III – İL ÖZEL İDARE MÜDÜRLÜĞÜ YETKİLİSİ BİLGİLERİ	
ADI SOYADI	
GÖREVİ	
KURUM SİCİL NO	

Yukarıda özellikleri belirtilen taşıt, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesi hükmü gereğince teslim alınmıştır. .../.../20....

Teslim Eden
Adı-Soyadı Unvanı
İmza/Kaşe

Teslim Alan
Adı Soyadı
İmza/Mühür

- Tutanak üç nüsha düzenlenecek, tutanağın iki nüshası, biri ilgili trafik tescil kurumuna verilmek üzere taşıtı teslim eden mükellefe verilecektir.
- Tutanağın bir nüshası, taşıtı teslim alan il özel idaresinde muhafaza edilecektir.

TRAFİK TESCİL ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜNE / BÜRO AMİRLİĞİNE

.....

Adıma kayıtlı bulunan aşağıda özellikleri yazılı plaka numaralı aracımın trafik tescil kaydını, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesi kapsamında sildirmek istiyorum.

Belirtilen aracımın 5838 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarih (28/2/2009) itibarıyla mevcut olmadığını beyan ve taahhüt ederim. Gerçeğe aykırı bildirimde bulunduğumun tespiti halinde Türk Ceza Kanunu'nun 206 ncı maddesinde bulunan **“Bir resmi belgeyi düzenlemek yetkisine sahip olan kamu görevlisine yalan beyanda bulunan kişi, üç aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır.”** hükmü gereğince hakkımda takibat yapılacağını biliyorum.

Gerekli işlemlerin yapılmasını arz ederim. .../.../20....

Ad-Soyad
İmza
(Araç sahibi)

VERGİ KİMLİK NO:.....

T.C. KİMLİK NO :.....

ADRES VE TELEFON _____ :

.....
.....

MARKASI	
CİNSİ	
MODELİ	
RENGİ	
MOTOR NO	
ŞASI NO	

TRAFİK TESCİL ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜNE / BÜRO AMİRLİĞİNE

.....

Adıma kayıtlı bulunan, aşağıda özellikleri yazılı plaka numaralı aracımın trafik tescil kaydını, motorlu taşıt vasfını kaybettiğinden, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesi kapsamında sildirmek istiyorum.

Belirtilen aracımın 5838 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarih (28/2/2009) itibarıyla taşıt vasfını kaybettiğine dair belge ekte sunulmuştur.

Gerekli işlemlerin yapılmasını arz ederim. .../.../20....

Ad-Soyad
İmza
(Araç sahibi)

EKLER:

ADRES VE TELEFON _____ :

.....
.....

MARKASI	
CİNSİ	
MODELİ	
RENGİ	
MOTOR NO	
ŞASI NO	

T.C.
.....VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

Sayı :
Konu :
.....Plakalı araç

Tarih :

.....VERGİ DAİRESİ MÜDÜRLÜĞÜNE

Şubemizde/Büromuzda plaka numarasında adına tescilli bulunan aşağıda özellikleri yazılı araçla ilgili olarak yapılan araştırmada,

1/1/2005 tarihinden itibaren;

1. Trafik Sigortaları Bilgi Merkezi (TRAMER) kayıtlarına göre zorunlu mali sorumluluk sigortasının yaptırılmadığı,
2. Taşıtın tescil dosyası kayıtlarında herhangi bir işlem yapılmamış olduğu,
3. Taşıtın ölüm veya yaralanmayla sonuçlanan herhangi bir trafik kaza kaydı bulunmadığı,
4. Taşıt sahibinin sürücü belgesinden hareketle (mevcut ise), kaydı kapatılacak olan aracın kullanımından dolayı trafik idari para cezası uygulanmadığı,
5. 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tatbik edilmiş hacizler dışında, üçüncü şahıslar tarafından konulmuş mülkiyeti muhafaza, rehin, haciz gibi şerhlerin bulunmadığı,
6. Taşıtın tescil dosyasında tebliğ edilmemiş trafik idari para cezası karar tutanağı bulunmadığı,

Tespit edilmiş olup, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası hükmünden yararlanmasında sakınca bulunmamaktadır.

İşbu belge, ilgilinin .../.../20.... tarihli dilekçesine istinaden düzenlenmiştir.

Bilgilerinize arz/rica ederim.

Trafik Tescil Şb. Md/ Büro A.
İmza/ Mühür

PLAKA NO	
MARKASI	
MODELİ	
CİNSİ	
TİPİ	
RENGİ	
ŞASI NO	
MOTOR NO	
TESCİL BELGE SERİ	

NO	
----	--

T.C.
.....VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

Sayı :
Konu :
.....Plakalı araç

Tarih :

..... VERGİ DAİRESİ MÜDÜRLÜĞÜNE

Şubemizde/Büromuzda plaka numarasında adına tescilli bulunan aşağıda özellikleri yazılı aracın mevcut olmadığı/ taşıt vasfını kaybettiği anlaşıldığından, 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasından yararlanabilir.

Bilgilerinize arz/rica ederim.

Trafik Tescil Şb. Md/ Büro A.
İmza/ Mühür

PLAKA NO	
MARKASI	
MODELİ	
CİNSİ	
TİPİ	
RENGİ	
ŞASI NO	
MOTOR NO	

MEVCUT OLMAYAN VEYA TAŞIT VASFİNİ KAYBETMİŞ TAŞITLAR İÇİN	EK: 13
--	---------------

..... **VERGİ DAİRESİ MÜDÜRLÜĞÜNE**

Adıma kayıtlı bulunan plaka numaralı taşıttan dolayı adıma tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergisi aslının 1/4'ünü 5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası kapsamında faydalanarak ödemek istiyorum.

Bilgi edinilmesini ve gereğini arz ederim. .../.../20....

Ad – Soyad (Unvan)
İmza

VERGİ KİMLİK NO:.....
T.C. KİMLİK NO :.....

ADRES VE TELEFON:

.....
.....

EKLER:

Ek 11/12

**T.C.
MALİYE BAKANLIĞI**

.....

SAYI :
KONU :

..... **TRAFİK TESCİL ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜNE**

5838 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun Geçici 2 nci maddesinin dördüncü fıkraya hükmü gereğince, aşağıda bilgileri yer alan mükellefe ait taşıttan dolayı vadesi geçmesine rağmen ödenmemiş olan motorlu taşıtlar vergi asılları ile ödeme süresi başlamış motorlu taşıtlar vergi asıllarının 1/4'ü tahsil edilmiştir.

Bilgilerinize arz/rica ederim.

Vergi Dairesi Müdürü

AD	
SOYAD (UNVAN)	
T.C KİMLİK NO	
VERGİ KİMLİK NO	
TAHSİL EDİLEN VERGİ TUTARI	
TAHSİL TARİHİ	
TAŞITIN PLAKA NUMARASI	

[R.G. 7 Eylül 2010 –
27695]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Genelge

Başbakanlıktan:

**Konu : Kanatlı Hayvanlarda Görülen Kuş Gribi Salgını
Konusunda Yapılması Gereken Hazırlıklar**

**GENELGE
2010/21**

Kanatlı hayvanlarda görülen Avian Influenza (Kuş Gribi) hastalığı, insan ve hayvan sağlığına olan olumsuz etkileri yanında ekonomik boyutları da dikkate alındığında mücadele edilmesi gereken önemli bir hastalıktır. Hastalıkla etkin bir şekilde mücadele edilebilmesi, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığının yanı sıra, görev alanlarına giren konularda diğer kamu kurum ve kuruluşlarının da destek vermesine bağlı bulunmaktadır. Olası bir salgın durumuna hazırlıklı olunması, salgın esnasında ve sonrasında etkin müdahale sağlanması için kamu kurum ve kuruluşlarınca alınması gereken tedbirler aşağıda belirtilmiştir.

1 - Avian Influenza hastalığı ile mücadele konusunda ulusal önlemlerin tanımlanarak herhangi bir salgın karşısında uygulanması amacıyla, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan "Avian Influenza Hastalığı Acil Eylem Planı" internet ortamında www.kkgm.gov.tr adresinde yayınlanmıştır.

2 - Acil Eylem Planında öngörülen ihbarı mecburi Avian Influenza salgınının ortaya çıkması durumunda hızlı ve etkin bir şekilde salgının ortadan kaldırılması için gerekli bütün imkanlar, ekipman, personel ve diğer malzemeye söz konusu planda belirtildiği şekilde erişim sağlanacaktır.

3 - Bu kapsamda, planın uygulanması konusunda Tarım ve Köyişleri Bakanlığının merkez ve taşra teşkilatınca ihtiyaç duyulacak her türlü katkı ve destek, konu ile ilgili tüm kamu kurum ve kuruluşları tarafından ivedilikle sağlanacaktır.

4 - "Avian Influenza Hastalığı Acil Eylem Planı" doğrultusunda Tarım ve Köyişleri Bakanlığı İl Müdürlükleri tarafından tüm kamu kurum ve kuruluşları ile koordinasyon içerisinde "İl Avian Influenza Hastalığı Acil Eylem Planı" hazırlanacaktır. Bu planlarda, olası bir salgın durumunda illerde bulunan kamu kurum ve kuruluşlarının görevleri belirtilecektir. Söz konusu planların hazırlanması, uygulanması ve görevlerin yerine getirilmesi konusunda ilgili kamu kurum ve kuruluşları arasında işbirliği ve koordinasyon valilikler tarafından sağlanacaktır.

5 - İl Avian Influenza Hastalığı Acil Eylem Planlarının, Sağlık Bakanlığı tarafından hazırlanan ve 2006/23 sayılı Başbakanlık Genelgesi ile duyurulan "Ulusal Pandemi Planı" doğrultusunda İl Sağlık Müdürlüklerince hazırlanmış olan "İl Pandemi Planları" ile uyumlu olması sağlanacaktır.

6 - "İl Avian Influenza Hastalığı Acil Eylem Planı"nda, olası bir salgın durumunda görevlendirilecek personel ile gerekli ekipmanlar belirlenecektir. Hizmetlerin aksamadan yürütülmesi için, bütün kamu kurum ve kuruluşları tüm personelin görev tanımını yaparak görevde kalması gerekenlerin sayısını ve kritik düzeydeki personeli belirleyecekler, muhtemel bir salgın anında kamu hizmetlerinde herhangi bir aksaklığa yol açmayacak şekilde gerekli tedbirleri alacaklardır.

7 - "Avian İnfluenza Hastalığı Acil Eylem Planı" doğrultusunda, salgın durumunda merkezde Ulusal Hastalık Kriz Merkezi (UHKM) ve il merkezlerinde Yerel Hastalık Kriz Merkezleri (YHKM) devreye girecek ve kriz yönetimi başlatılacaktır.

8 - Bütün kamu kurum ve kuruluşlarının bilgilendirilmesi amacıyla, merkezde Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, illerde ise valiliklerin koordinasyonunda Tarım ve Köyişleri Bakanlığı İl Müdürlükleri tarafından bilgilendirme ve işbirliği toplantıları düzenlenecek, uygulamalar Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından yakından takip edilecektir.

Bilgilerini ve gereğini rica ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

[R.G. 4 Eylül 2010 – 27692]

____ • ____

 [İçindekilere dön](#)

Duyuru

T.C.
ADALET BAKANLIğI
Ceza ve Tevkifevler Genel M¼d¼rl¼đ¼

Sayı : B.03.0.CTE.0.00.20-929/4929/103752

31/08/2010

Konu : Yardım kampanyası

EğİTİM DAİRESİ BAŞKANLIğINA

Diyarbakır E Tipi Kapalı Ceza infaz Kurumu İnfaz ve Koruma Memuru Nazif ERKELEŞ'in geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu kendisine r¼cu edilip icra yolu ile maaşından tahsil yoluna gidilen 27 205,12 TL'nin, adı geçenin ceza infaz kurumu personeli olması nedeniyle mağduriyetini giderilebilmek için T¼rkiye genelindeki adliye ve ceza infaz kurumları h¼nyesinde yardım toplanması amacıyla başlatılan yardım kampanyasının t¼m teşkilata duyurulması için Yargı Mevzuatı H¼lteninde yayımlanmasına dair Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığının 12/08/2010 tarihli ve B.M.2010/2113-5 sayılı yazısı ve ekleri ile Bakanlık Onayı ilişikte g¼nderilmiştir.

Bilgi ve gereğini arz ederim.

H¼seyin KULAÇ
H¼kim
Bakan a.
Genel M¼d¼r Yardımcısı

EKLER :

- 1- Bakanlık Onayı (1 sayfa)
- 2- Savcılık yazısı ve ekleri (7 sayfa)

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü

Sayı : B.03.0.CTE.0.10.20-929/4909
Konu : Yardım kampanyası

27/08/2010

BAKANLIĞA

Diyarbakır E Tipi Kapalı Ceza infaz Kurumu İnfaz ve Koruma Memuru Nazif ERKELEŞ'in geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu kendisine rücu edilip icra yolu ile maaşından tahsil yoluna gidilen 27.205,12.-TL'nin, adı geçen ceza infaz kurumu personeli olması nedeniyle mağduriyetini giderilebilmek için Türkiye genelindeki adliye ve ceza infaz kurumları bünyesinde yardım kampanyası başlatılabilmesi için Diyarbakır Valiliğinin 04/08/2010 tarihli ve 9780 sayılı onayı ile maddi destek amacıyla üç (3) ay süreyle alınan yardım toplama izninin Yargı Mevzuat Bülteninde yayımlanması talebinde bulunulmuş olup, söz konusu talep yerinde görüldüğünden teşkilât mensuplarımızın yapacakları nakdi yardım ve destek kampanyası ile ilgili olarak gerekli duyurunun yapılmasına izin verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

Bu itibarla;

Diyarbakır E Tipi Kapalı Ceza infaz Kurumu İnfaz ve Koruma Memuru Nazif ERKELEŞ'in geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu kendisine rücu edilip icra yolu ile maaşından tahsil yoluna gidilen 27.205,12.-TL'nin, adı geçen ceza infaz kurumu personeli olması nedeniyle mağduriyetini giderilebilmek için Türkiye genelindeki adliye ve ceza infaz kurumları bünyesinde yardım kampanyası başlatılabilmesi için üç (3) ay süreyle yardım toplanması amacıyla ülke genelinde 5253 sayılı Dernekler Kanunu'nun 38'inci maddesinin "G" bendi ile 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu'nun 7'nci maddesi doğrultusunda Diyarbakır Valiliğinin 04/08/2010 tarihli ve 9780 sayılı onayı ile yardım toplanmasına izin verildiği anlaşıldığından söz konusu yardım kampanyasının başlatılması hususundaki bildirimim Yargı Mevzuatı Bülteni aracılığıyla tüm Teşkilata duyurulmasını,

Gerçekli işlem ve tebligatın buna göre yapılmasını takdirlerinize arz ederim.

Hesap Numarası _____;

Vakıflar Bankası Diyarbakır Merkez Şubesi
7284552067

Nizamettin KALAMAN
Hâkim
Genel Müdür

O L U R
...../...../2010

İbrahim OKUR
Hâkim
Bakan a .

_____ • _____

 [İçindekilere dön](#)

AĞUSTOS / 2010

A)

A) İSTİFA EDEN VEYA MESLEKTEN AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	98104	Selçuk AKGÜN	İspir Cumhuriyet Savcısı	30.07.2010
----	-------	--------------	--------------------------	------------

B) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	21342	Abdullah YILDIZ	Antalya Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı	04.08.2010
2-	20381	Feyyaz ERDOĞAN	İzmir Cumhuriyet Savcısı	16.08.2010
3-	21536	Cumali CANELİ	Gebze Hâkimi	16.08.2010

C) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	21664	Uz. Dr. Mehmet Cavit GÜNEY	İstanbul Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Uzmanı	01.08.2010
2-	19056	Ercan ERDEM	İstanbul Ticaret Mahkemesi Başkanı	04.08.2010
3-	27882	Ömer ÖZTÜRK	Eskişehir Bölge İdare Mahkemesi Üyesi	04.08.2010
4-	20809	Kazım DAĞDEVİREN	Ankara İcra Hâkimi	18.08.2010
5-	20479	M. Zafer ERDOĞAN	Yargıtay Onuncu Hukuk Dairesi Üyesi	30.08.2010